

Indgangs- duetter med Aquarius

Lissen Seligmann

2021

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	Lysfærd
1. Lyset fæster stoffet	5	Åndens Kemo
2. Intet tungt stof her	11	Brahmas Bekendelse
3. Hesten, sølvhvid, formes	18	Sidste Hurra
4. Spøgelse aldrig mer	24	Tidevande
5. Æterrammen fyldes	31	Den tavse Komet
6. Stoffet reflekterer	37	Dryas' Afdansningsbal
7. Kaldet fra verden:	44	Bugnende Boblevægge
8. Fine ører spidses	50	Lysets Øje
9. Yndefuldt danses ud	56	Hjertedag
10. Sindslet hilses lige	62	Konspirationer, tærskel...
11. Sejrstaflet var bud	68	Autisterne
12. Jubelrunden løbes	74	Orodruin
13. Skinnende sølverskrud	80	Lille Persona
14. Sandheder finder færd	86	Balders Potensering

0. INDLEDNING

Den skønneste Drøm, DsD, var tilbageblik over et spand af år, *Sneglespor*, Ssp, over de lige foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt at starte på, men fik besked indefra om at skrive i NUet. Javel, ja, naturligvis. Det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff, egentlig Fønix, og *Merlins Gry*, MG og videre i *Merlins Morgen*, MM, hvor Fønix stadig var i gang.

Fønix blev færdig og lyslegemet skabtes. Det krævede en stillesiddende, væren som var svær for mig. Jeg er realiseret, kunne være draget herfra men er blevet for at opleve det helt ny at danne en lyskrop til den ny mulighed vi har som realiserede i denne æon: at fortsætte her i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst, erstatte forliset i det gamle med et sus på falderebet. I det mindste give det en chance i *Merlins Formiddag*, MF. Og ja, det gik i gang og fik fodfæste, men som sædvanlig tager det længere tid end jeg havde ventet, så jeg fortsatte ufortrødent i *AlMahas Sang*, AS. Forsidebilledet var malet: "Den hellige Gral". Nu skydes starten fra startboxen af med *Indgangsduetter med Aquarius*.

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig – i tilnærmet alfabetisk orden:

AlMaha = min indre JEG-følelse, "Al Maj/mig" og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha)

C19 = Covid 19 – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet

DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger

1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, "Tonal", og 2.att. = drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrives meget i Kry)

GT/NT = Gamle og Nye Testamente

hnf/ej = hellignat før/efter jul

jf = jordforbindelse

kh og ku = kollektive hypnose og ubevidste

m og f og k = maskulin/mand alt efter sammenhæng og feminin og kvinde – ML = Memory Lane

SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som er ophav til Krishna/Kristus = titel der betegner krystalenergien

Rat = rationel kontrol-position, Silk = tavs viden-position, Ånd

s = den "sorte" negative pol/fraktion, h = "hvide" positive pol/fraktion

Ø/Å = Ørnen/Ånden – øvrige vil fremgå.

Kærlig hilsen,

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatter og bog, se sidste side)

21.04.0661

LYSFÆRD

Lyset går ud, fæster stoffet
sier tungt fra mens det sker
Den sølvhvide jordhest formes
er intet spøgelse mer
Æteriske rammer fyldes
med stof der seriøst reflekter'
kaldet der toner fra verden:

Ørerne fine spidses
yndefuld danser den ud
let i sind hilsende lige
ved sejrstafflet spået forud
løber en jubelrunde
i skinnende sølverskrud -
Sandheder finder færden

1. LYSET FÆSTER STOFFET

Disse bøger følger processen *så* ultimativt – i går, 26. april, undlod jeg natnyt og koncentrerede mig så vidt muligt om at afslutte AS og starte DA. ”Så vidt muligt” fordi jeg blev så smadret henover dagen at jeg næsten ikke kunne, men samtidig ville jeg altså ikke lægge mig, for så ved jeg at jeg ikke kan sove om natten... kattermor rang og meldte om en meget stærk Vesak-fuldmåne... Før søvn søgte jeg indsigt endnu engang om hvorfor jeg har haft en så stejlt stigende modvilje imod alle spi/rituelle højtider lige siden mine tyvere, rent logisk er det da OK at fejre så store vejledere til Ånden som Buddha, visdommens guru, og Yeshua, kærlighedens; men hurlumhejet kom imellem Ånden og mig. Vi *er* 1, det er drama, anstrengelse for ingenting. Læs ”Kim” af geniale Kipling som Wiki kun kan sige at ”han var imperialist” om. Nå. Hvis der ingen havde været af dem ville Jorden i sandhed have været utryg for menigmand, er det endnu. Her mødes V og Ø, himmel og jord, og det *skramler*. Men ved netop kærlighedens integration opnår Teshoo Lama befrielsen af hjulet. Fremhæver også *den nødvendige viden* til vejen, læs, **nødvendige**.

Søn 1 fortalte i går at psykiateren havde fastslået at han var autistisk og at *det* havde udbrændt ham. Vrøvl: *samfundet* har! Et materialismesamfund som vort må bruge folk som ham til krykker, suger dem for energi... min lænd, lårhalse... SB endte på krykker! Min søn er visdommen selv. Spiritu gøres ”dum-syg” i vor matrice... dog tak for diagnosen til psykiateren. Jeg genkender så meget mig selv i sønnerne og er **træt** af Ånds-svaghed... nå, jeg kom fra sagen: DA starter som de andre bøger lige i et skift, denne gang synes det extra tydeligt (= øget bevidsthed) og definitivt. **27. april** samler jeg begge natnytter og ser flowet a => b, og måske har fuldmånen hjulpet, men kun lidt, for siden Karlsvognen landede 13. nov '19 har kosmos været integreret i mig. Hovedet bliver lidt mørkt, det er alt – men derude! **DRAMA!** Kattermor/xx melder at de dør som fluer i Indien p.t., så at jeg besluttede at læse ”Kim” (foregår i Indien) igen nylig er ret slående, d.s. natnyt-forløbet: 26. var om forberedelse på ny, kraftig renseproces i kølvandet på én og 27. om proces total afskærelse af ur-korrupte Ø-energier fra su/andere V-energier før en mere balanceret start..

hm, ”de første skal blive de sidste”. De seneste dage har stået på afmattet drive = trukket lidt ind fra jf – (26.:) dog kun til 2, og ikke for at rydde gammelt andet end blegne 3s inderlag. Min fysiske energi øver den ny ham længere ude efter hamskifte og vil snart behøve større rensning end jeg lige foretager rester af (ødemer svinder). Højere autoritet tjekker at jeg er klar – og varsler. (27.:) Jeg ligesom trækkes ind i æterplanet, halvdør (præcis! Blød bold og halvsøvne fra kl. 14 i går) men ikke livstruende – for *mig*. Det er vel som 7.-8.nov: ”jeg kan nu tage *bilen* med op”. Løgne dør på tærskelen til den ny tid (de arme indere). ”Kim” fik mig til at forstå noget. Generelle S+Ø ser helt åbenlyst sanddrøhed som dumhed, gøren sig sårbar (for s magi, egtl.). Saudierne, Hussein – Muhammed var som vinden blæste. Koranen var idealet, ofte fraveget i praksis. Buddha var noget helt andet, som også gamle Moses og yngre Yeshua, så – det er mindre udtalt i V, og løgn bliver svaghed nu. Materialister kan ikke tåle hvad ”autister” kan, skoen bytter fod. Sønnerne kan tjept blive nøglefigurer i en verden hvis forløb vi blot ikke kender endnu.

28. april og et besynderligt natnyt ender med at vise tydelig opgradering i min energistruktur, men formaner om generelt at tage den med ro indtil middag (højre ankel let ødematøs), derefter frit slag. Jeg har mistænkt at De 5 Tibetanere som jeg er begyndt så sagte med igen ikke var tilladte (østlige), men det var kun en overgang – de underbygger joda også sandhed. Træt. **29. april** fyldes det tømte energi-kanaler med lækker lysegul Dwapara-energi til den ny, balancerede dualitet efter et stærkere kosmisk influx, nøgternt tillagt min jf, og jeg føres videre ad vejen – på bagsædet, ikke for møj kul på. Det mærkes. Endnu en halvdød formiddag fuldt påklædt under dyne og tæppe med en kold højrefod, så tydeligt en styret proces kl. derfra => dertil, whoosh, varme ud til 1.att., ”nu er den 12, gå i aktiv.” Lette menses-smerter – jeg vinker De 5 Tibetanere forbi. De sidste dage har jeg forsøgt at gennemlæse AS før endelig finish og net. Halvdøden har sinket det noget, normalt tager det ca.

en dag. Mine bøger er så tydeligt bevidsthedsvidenskabelige værktøjsdokumenter. Overfladisk læst vil de ikke give pote, skal læses meditativt...

men vil så også åbne sig for læseren. Den meget koncentrerede form uden overflødig "fyld" skulle trække den egne indre verden så meget desto skarpere frem for det indre øje via indblikket i min til udlevelse af Ånd i verden. Jeg har svært ved at se det nå længere ud i kh, og dog skriver jeg godt, siger flere. Det de har læst har også været mere udadrettet. En beretning om en indre proces må jo pr. definition ikke beskrive meget ydre, andet end som katalysator, og værktøjer skal ikke forære. Jeg startede med at berette, forære mere, men for nuværende er det gjort, nu skulle læseren have gang i sin egen indre verden og genkende sig i min. Som at være med inde bag tilblivelsen af et af mine malerier. Jeg er snart færdig med den materialistiske, katalytiske baggrund på AlMaha, lægger sidste hånd på vandet hun vader ud i fra kysten i Skælskør Nor. Nørj, et pillearbejde; men det vil betale sig. Og igen – om noget af det når længere ud er jo set fra Ånden ret ligegyldigt, for det ligger i Akasha for hvem som helst at trække på når belejligt. Det er bare lille mig der så gerne vil have cirkulation med verden og er så bange for en lang næse igen...

det handler **30. april** selvfølgelig om, at der er fuld gang i "tøjfabrikken" bag 3, men min angst for bare at få en genudsendelse truer processen. Eller er det mere? Den har været større på sidsten – der skæres hul i de gamle rustninger, i glasboblen/kanalen jeg var nødt til at oprette for at overleve hernede (den med et isoleret blåt kredsløb i 4. hnf/ej for mere kontakt udad 3-4). Som sagt, der ville komme en "hunger i april" (et kort resumé over hnf/ej er fremhævet med fed skrift i AS, kap. 7, og hver hnf/ej er tydeligt angivet med tal på datoerne i kapitlerne før). Men i det ny repertoire er der ingen sørgelige sange om svigt, så de skal lades ligge i fortiden, ikke trækkes med ind i fremtiden. Hellere "Can't Help Falling in Love With You" end "Plaisir d'Amour", som den oprindelig blev skrevet over, har jeg fået fortalt. Bemærk, hvor melodierne ligner hinanden. Nå, jeg er stadig træt, jeg lægger mig lidt igen, og mon der bliver tibetanere i dag? Eller andet? Blusen blev i alt fald færdig i går, og tilfredsstillende. Jeg skal lige rette ærmerne på den forrige i dag, så er de to nye bluser klar til det ny liv. Og så kom religion igen på bordet. Altså!!!

Hvorfor blev religioner nødvendige i Kali? De var jo i og for sig falske, hvordan kan de så have gjort godt overhovedet, som søn 2 hævder de aldrig kan have gjort? Hvad jeg skrev 23./24. apr og før er validt, men der kom lige nogle meget jordnære argumenter til. I ånde-troen tilbad man jordbundne elementer/ånder, svang sig højest op til at de var månestyrede, og k var naturligt den jordiske tilværelses primære køn. senere øgedes solens rolle, m's, Heimdal og Helios var f.x. solen. Men tusinder af år før var der – pladask, uvist hvorfra (læs Sitchin! Han har givet ret!) – veludviklet astronomi/logi på Jorden, strålende ud fra Sumer, evt. også andre centre, viden hos udvalgte, førende slægter... først ca. 3000 f.Kr. begyndte div. planeter at være = definerede guder ude i samfundet, startet i den ægyptiske, fuldført i alt fald i den græsk-romerske religion. *Hvorfor?* Jeg tror vi blev indlært troen på den Ene, skabende Ånd via alt i universet om os, også Jordens elementer, men menneskeheden faldt, skulle falde for at bearbejde det dyriske, og alt der blev tilbage var elementerne hos de mest primitive, længst væk fra centrene.

Mennesket generelt var ikke modent til den høje, ægte version, de måtte gå den lange vej, den høje viden fejl- og misbrugtes og centrene lukkedes. Der blev behov for personificerede, specifikke rollemodeller, metaforer, arketyper at id med for at hale op. Måske falskneri, men ikke ganske, og sofistikerede samfundsstrukturer kan ikke trives uden en fælles tros trygge lim. En konge var ikke nok, ånde-indsat eller ej, præstekonge var heller ikke så smart, de færreste konger er introverte nok til at tage det indre univers seriøst, 2 funktioner var (er stadig generelt) et must... ballade! Hvem skal sidde øverst?! Uden en letfattelig tro til at give et trygt indre fællesskab hvor familien ikke nåede længere kunne intet større samfund have trivedes, overlevelsesmekanismerne galper jo op når vi møder noget uvant, og hvordan kunne landbrug og mere specifikke funktioner være opstået (som behøvede skrive- og regnekunst m.m.) hvis ikke overlevelsen var blevet sat bedre i system (gav

befolkningsexplosion overalt!) i et større samfund? Og så? Jo, det var indledningen til at der kunne blive mere tid til personlig udvikling, søgen Ånd.

At mennesker misbrugte muligheden, upper- hindrede underdog af materialistiske årsager helt op til vor tid var kun at forvente. Vætter, elementer, ”kræfter” er jordbunden ånd, højst dyrisk, tilbød ved kilde-vier (som DJs uorganiske væsener der typisk kontaktes via vand), de endte som f.x. Freytro og mistede efterhånden dyretrækkene. Thor var en rest (tordenguden) og Jordens potentielt højest bevidste væsen skal ikke varigt ære kræfter reelt *under* sig. De er *i* os. Den støt øgende vifte af opgaver krævede flere sub-guder, men under samme planet. Astronomiens præste-konge-viden (ikke tro) forfaldt, ikke omvendt, bevisligt. Ægyptiske Moses ville tilbage til det ægte, fandt den Ene og gav dette videre i Vesten. I Indien kendes til vismænd, guruer meget længere tilbage. Der er jo altid et par kvikke i klassen. Religioner kom med Kali Yuga. Her sank resten ned i at støtte os til guder for at blive mennesker, indtil Moses, senere Buddha og Yeshua, for nu var vi via de mangfoldige opgaveliv tunet nok til at begynde at gå uden støtte og behøvede nogle eksempler der havde gået vejen alene til vi selv kunne, Buddha visdommens, Yeshua kærlighedens.

Uden familie, ingen start. Religioner gjorde os storfamilier. Guruen én stor familie. Religion er mange steder eneste sociale lim under udbytende despoter, også skønt den selv er en. Kristendom blev Roms statsreligion fordi den var mums for magthaverne – en religion der vendte den anden kind til! Et rent fund! Magthavere er ikke langsynede, og hvis, ligemeget, de har travlt med den korte bane. Kærlighedens doktrin vil altid vinde på sigt. Korruption var/er overalt, og det er ikke tilfældigt hvem der rammes. Nogle skal lære, andre bringe ofre, atter andre rent ud stoppes af højere årsager som utide... det er dog nu tid at forlade religionen for mange, derfor bliver dens forfald så synlig mange steder hvor folk er klar til at forlade ådslet – men ikke steder hvor folk endnu behøver den som lim. Som f.x. i Medjugorje i Bosnien-Hercegovina efter krigen i 90'erne, og det var *derfor*, jeg skulle hen i katte-papkirken dér, for at forstå – et folks religionshistorie *er* dets potenserede historie, kan først undværes når de forlader Kali selv. ”Først ser du Ånden, så er du i den, så er den i dig, tilsidst *er* du den”. Lang, sej vandring.

Pyh! Nu tror jeg emnet religion er behandlet tilfredsstillende. Det var åbenbart næste opgave efter at have *aset* med at følge racehistorien helt op til Danernes gøren Freysland til DK i AS. Og det blev **1. maj**... jeg forstår pludselig dykket 29. ds. 1/5 er jo s-højtid, og der har været ritualer op til den. Og nej, det er ikke bare årstidsenergiens vending jeg har mærket. Den stritter ikke imod, kommer glidende, og der var tydelige indikationer i natnyt op til 30. Det er dog utroligt at det stadig først noget efter går op for mig at årsagen til et pludseligt dyk har været invasion udefra. Altså via de indre planer! Men trods alt er det nu lidt sært for en tilsyneladende afgrænset biologisk enhed. Natnyt? Efter denne lille proces kan jeg roligt gå videre med ”klaveret”. Klaveret signalerer at musikudøvelsen er blevet power-invaderet, mekaniseret, m, fjernet fra enhed med (som f.x. en guitar, f, måske er det i drømmen udtryk for at jeg er ved at kunne takle dette meget yderlige niveau, m, klodset og fuldført dualt med s og h tangenter. De kan trods alt kombineres til harmonier. Måske *var* der en mening i at jeg skulle oplæres på klaver som barn?

Jeg har overvejet igen at anskaffe et. For lidt siden vidste jeg at det skulle jeg, for tanken gjorde mig glad, nu skal der researches lidt. Natnyt **2. maj** underbyggede. Indskydelsen (hihi, en k gemte en skyder i jakken!) er *uventet*, men ikke derfor *useriøs*... affødte dog de vante tanker: begynder 3-4 omsider at kontakte mig eller er det bare endnu et tiltag der nok glæder, men bare drejer ind i sig selv, dead-end mht. kredsløb med 4? Jeg mindes hnej 5, 29/1 '20 om julegaver der lå klar i st.f. ”skuffen” under sengen... jeg indser, den betød at disse renaissance-gaver til *denne* jul, julen '20, har været undervejs siden maj '20 og at de nu begynder at komme til udbetaling som til bevidstløshed *lovet*. Oversigten over hnf/ej for '20 i kap. 9 i MM bekræfter. Sædvanligvis forstås spådomme først når man når tid og sted. Hvad skal man så med dem? Omvendt, ville jeg undvære dem? Nej! Alle er gået i opfyldelse, og i det allermindste hjalp de med at udfylde ventetiden. Promises, promises...

jeg vil se det. Søn 2: ”Giver arbejdet ikke det ønskede resultat må man jo overveje om det var relevant eller bare fantasi.” Vi er også mennesker, og det har taget TID.

I retrospekt er det – også vante – ligefede tanker, for kunne vi have handlet anderledes? Jeg må følge de indre signaler. De *er* ikke så lidt mere lovende end hvad der foregår derude. - Det var den research på nettet. Jeg vil bare have en model der lyder godt, kan bruges tyst med hovedtelefoner, er god at spille på, kan nogle få ting og er nem at transportere, og jo, det kan jeg tydeligt se på nettet, men al den koncentrerede tekniske info giver overload, jeg bliver forvirret, må ud at mærke i en butik skønt også det er overload. Matricen er vokset ud over sig selv, blevet en tung byrde der f.x. tynger sensitiv søn 1 totalt til jorden. Det handler mere om at vælge fra end til, tag nu pc'en: jeg vil ikke have, apparatet korrejer stavning og blander sig i punktopstillinger uden videre, men det er nærmest umuligt mere at slå fra i funktioner... den slags er for mig tit for rigtigt. Vi har nået guru-stadiet, givet os selv så stort et muligt frirum der *kunne* bruges på *personlig* væxt. Gid flere gjorde det frem for – se, maskinen skiller ordet i to – fremfor bare hurtigere at nå mere halvhjern/tet fis der så ender i stort set samme upersonlige imponadesnask fordi resten ensrettes af teknik.

Få færdig-retter er mere end bare tyggegummi. Mennesker giver smag, sansen – liv, og maskiner fjerner det. Teknik er fint, som støtte, ikke spændetrøje. For mange år siden, da IT var under udvikling, spurgte jeg xx om nogle ganske enkle funktioner i et foto-program. Han sagde at jeg jog teknikken ud i krogene. I dag er den en body-builder der ikke kan få knæ og arme ind, så smart at den ofte stadig ikke kan de simple ting jeg efterspørger for bare effekt-lir. Det basale, essentielle springes over med effekter, ha, manifesteret manipulation, hypnose, ”hjælpssom ansvarsfratagen”. Jeg husker et fancy digitalt komfur hvor displayet kunne indstilles til alt muligt... *det* virkede, resten ikke! De sidste to afsnit gav et meget tydeligt billede af at matricen er blevet den legendariske kolos på lerfodder som lige netop står for at vælte. Den har gjort det længe, men jeg tror vi nu ser det ske. *El*-klaveret er et eksempel på tjenende teknik, kun aktuelt af praktiske grunde. Alt andet forbliver akustisk foreløbig. Jeg har ingen ambitioner om koncertsale. Hellere give plads til flere selvstændige, kreative mennesker end dominere hele feltet manipulatorisk.

Vi har tiltrukket, skabt C19, den indre syndflod som stadig går sin sejrsgang fordi mennesket er blevet svækket, halveret af ikke at have det essentielle, Ånden, med, formodentlig meget som på Noahs tid. De der bliver syge er de der hjælper til at udskille gammelt, uklogt bevidsthedsstof. De der dør har for lidt forbindelse. Jeg fik den selv på falderebet efter sidste basale kh-lektie i feb '20. Naturligvis er der langvarige eftervirkninger hos visse, som man lige nu konstaterer derude. De kan jo fortsat have masser at bearbejde. Jeg fik belægninger på min stemme i 12-13-års alderen fra nær og fjern kh som tog til efter 2000 trods selvbearbejdning. Det blev ret slemt med C19 og tog et par måneder at fortage sig til næsten status quo, og det spøger stadig efter længere snak eller sang. Det svinder nok først helt når vi har været igennem de næste års kraftige proces, jeg deltager jo i det indre. Mange vil dø, er jeg bange for. Men de der bliver tilbage har skudt ham. Verden bliver aldrig den samme igen når den har forladt emballagens tidsalder – i hvilken proces jeg til stadighed nu føler mig sat udenfor fuld bevidsthed om hvad der sker i mig. Tak for drømmene...

en forvirret sammensurium i nat (opvågningen mør i lårhalse og ve. ben og med laserbrænder i panden, lagde mig igen og det var i hurtig aften kl. 10), men gennemgangen af AS sluttede i går og jeg genså at jeg er i den instinktive fase uden behov for at forstå mere, der skal bare holdes ud mens stoffet udskiftes. Og *det* er rette term, der frigøres megen tvivleri fra det opløsende stof, modstand som i psykisk hængedynd. Lige netop hvor jeg gerne må udøve mig igen bruges næsten al ilden til det skjulte stofflige arbejde. Kortoplæg i går sagde igen at for meget inspirationspres bag mine små planer bare ville vælte Karlsruvognen, og det tror jeg gerne. Tjah, som søn 1 sagde forleden – vi åndelige kendetegnes ved stærke viljer. Med mindre Ånd havde vi forlængst opgivet ævret. OK, jeg accepterer en lidt mør dag. Så fik jeg lidt pilleri fra hånden og taget den Eldon blodtype-hjemmetest der har gloet på mig i flere *uger* – A(lfa!) RhD *neg.* (naturligvis). Ikke almindeligste, ej

heller sjældneste, klart midtersøgende – af 7% i DK. Altså ved jeg nu navnebetegnelsen på min sjæls mest materielle udtryk i kh, man kan faktisk sige at nu fik *den* bevidst jf.

I betragtning af at jeg er sund og engang fik blodtransfusion ved en alvorlig operation kan man godt spørge hvorfor jeg ikke er donor. Jamen, jeg har prøvet at melde mig flere gange og det er altid gået haywire, så det skal jeg bare ikke. Dybest set vel fordi det ikke er det plan jeg virker på, aldrig var. Og så skal der soves igen. Godnat! Men før søvnen prøvede jeg for sjov om jeg kunne *se* min evt. kommende partner og fik lidt info før jeg var væk... og det gav bob-bob helt uventet info. **4. majs** øvrige natnyt var forudsigeligt øv, jeg må vist igen pausere lidt med selv den smule gym jeg har lavet – 1-4 forbindelsen er utilstrækkelig og har mere brug for hvile og omsorg, er nærmest en forlænget graviditet stadig, og søn 2 var metaforen: den overflade der bevidsthedsmæssigt ”sidder inderst” i den åndelige mekanik bag manifestationen – og *hungrer*. Men man kan ikke fremskynde en graviditet. TTT. Jeg er bimplende træt og har ondt i ve. ben. Jeg lægger mig om lidt igen, men inden *må* jeg altså lige beskrive den info. 1.att. fulgte med ind gennem menneskehedens billedplan efter at clairvoyancen gik over i søvn, nærmest glidende, ingen tærskel.

Al min drømebearbejdning udsletter grænsen. 1.+2.att. viste min Åndskontakt som ”fader Jerome”. Hva', en katolsk præst!?!... lukket for i dag for råd (evt. yderligere), hvorpå jeg en tid lidt irriteret søgte at forlade et dybblåt kh-billedplan med lovlig enkle animerede m-figurer, så var også det passé og jeg fik vist lige et glimt af kosmos før jeg gik helt i sort. Tæt på ud-af-kroppen-oplevelse, dog trygt og sikkert husket *efter*. Det blå plan var kun delvis metafor, også direkte huskede sfærer. Som nævnt et sted vil al den slags komme med udviklingen. Jeg arbejder på sagen = lægger mig. - Hvorpå jeg regnede ud at Jerome var nutidsversionen af Hieronymus (= ”helligt navn”) og slog ham op. Ham har jeg *aldrig* andet end hørt nævnt, men han fødtes 345 i Dalmatien, nuv. Kroatien (!), døde 420 i Betlehem og var en af de 4 kirkefædre kat-kirken regner med, deres største oprindelige sprogkapacitet som reviderede den første latinske oversættelse af Bibelen, herunder oversatte hele GT direkte fra hebraisk (kun han kunne hebr.), den såkaldte Vulgata (”almindelige”) som stadig gås tilbage til ved nyrevisioner m.m.

Ja, han var dygtig, og arg tilhænger af cølibat (dengang var det troen *eller* verden, k var **smudsrisiko**, børn, verdslighed, slid) samt hidsig, skinsyg og magtsyg, var vel som de fleste m dengang, uden mesteren Yeshuas tantriske forståelse for k's *integrative* kapacitet (”holden sæden i sig” er ikke = 0 sex), en Peter, (og Muhammed), kun lige på vej ind i at lære f, hvor m støt siden ca. 3000 f.Kr. snarere blev mere disintegration. Et indblik forklarede temperamentet. Må man holde sig selv i en *sådan* skruestik fra pande og ned for at blive f/bekæmpe sin indre visdom om at k = integration *vil* det give aggressiv modreaktion. Men al begyndelse er svær, selvdisciplin er første krav på vejen. Bortset fra det fantastiske i at drømme om denne kirkefaders web-site (!), hvorfor så lige ham? Fordi cølibat, selvdisciplin og omsorg (k's trin 1 var tjenende nonne) også nu er vigtig i en skrøbelig fase. Skulle jeg være i tvivl kan jeg jo bare se på mine sønner. Ingen af dem har haft en kæreste... ville dog gerne hvis den rette kom forbi engang. Deres Ånd har hindret dette, og egoets kamp har været minimal, som hos mig når jeg ikke havde kik på en værdig kandidat.

År ca. 30 indledte Yeshua *almenhedens* proces retur til kærlighedens *indre* balance kønnene imellem efter at de var blevet totalt adskilte, verden næsten helt blevet mændenes til ultimativ eksperimenteren med kønnets ny, extra muligheder. I disse år finder flere og flere en balance selvom matricen stritter imod, adskiller kønnene mest muligt med åh, så vigtigt arbejde i *den* fremfor i den nære familie, der udsultes mest muligt stadig – tak for C19. Jeg forstår godt al den konspirationsnoya vi ser. Alle ved instinktivt at den er helt gal – nu. Og nej, jeg tror ikke den gode fader Jerome varigt skal være min vej. Han er mig i denne, set fra oven kortsigtede rolle som do flittig spirituel skribent, beskrivende k på vej *ud* af religionens forældede jern-www til m/k-balance i en ny fase, hans modstykke og fuldendelse – han er ved at trække sig. Kapitel 1 allerede fini, så hurtigt...

21.05.0662

ÅNDENS KEMO

**Når al religionens leukæmi
skal forlade vores familie
skal Thor, ikke krykkeguder til
sand kraft bag den ærlige vilje**

**Mokkurkalfe drattes om
tynget af sin emballage
så vi kan sætte kulør på ansvarligt liv
ubefængt med staffage**

**Åndens energiske kemo går ind
Vulgata bli'r til vulkaner
Hieronymus frisat fuldendes af mig
til nye, frigjorte planer**

2. INTET TUNGT STOF HER

I AS indledte jeg 2. kapitel med glad at fortælle at jeg ikke behøvede spise kød mere. Det gjorde jeg heller ikke, jeg var i oprydningssfasen. Nu er det opbygningsfase, og start april, deromkring, fik jeg besked om at spise lidt kød igen. Det giver fasthed og optages hurtigere end planteproteiner. Jeg vil tro at når opbygningen er overstået vil det være lige så ligegyldigt som for DJ. Min proces er godt nok ikke hans, han skulle kun forlade Jorden. Ikke desto mindre er der mange ligheder. - Det er stadig 4. maj, og jeg lagde mig tidligt til sovs, totalt kvæstet – og blev så lysvågen. Alle mulige tanker myldrede igennem mit hoved. Efter nogle timer fik jeg ærlig talt trang til at søge en linje i dem. Det startede med let undren over Hieronymus' arge cølibat-princip og gøren den f attraktion til modbydelig smuds. Jeg så dog snart logikken i den metodik når en m skal have fat i sin f-side i et miljø hvor det – se f.x. Ove von Späths kloge bøger om Moses hvori også Yeshua nævnes (visdomsnettet.dk) – endnu var skik at ære m/k forbindelsens ydre hellighed i kulter, hinanden så lig at folk uden besvær kunne passere fra en til en anden i de samme funktioner.

Ove fremhæver Mithras-kulten som meget udbredt, også at den havde meget tilfælles med den helt unge kristendom. Da Rom valgte kristendommen til statsreligion stod valget imellem den og Mithras-kulten. Kulterne bar meget præg af oprindeligt (sundt) matriarkat. I templerne foretoges f.x. ”Hieros Gamos”, hellig forening, hvor typisk jomfruer åbnedes af erfarne, dertil godkendte højstatus-mænd. Under riten var han anonymt m gudsaspekt, hun f, materien... (visse finurligheder i GT sættes i relief) når det var tid for dem drog de unge jomfruer til templet og satte sig i flok udenfor (konfirmation!). Mænd fra hele området kom, valgte en, og de gik ind i templet. Det gjaldt også hos jøderne. I hele middelhavsområdet år 0 (mindst) var det skik at det første af hankøn der åbnede et moderliv var helligt, et sådant fejlfrit bukkelam var f.x. et godkendt offer til templet. Hos mennesker hørte første søn fremfor alle andre Gud til – måske allerdybeste grund til primær arveret? Der går også en lige linje bagud til ca. 4000 f.Kr. hvor ”guderne” iflg. Sitchin begyndte målrettet at indsætte mandligt afkom med højere sociale familiers kvinder på lederposter.

Ikke at det ikke var sket før, Noah var en ”guds søn”. Der er meget der taler for at Yeshua kan være blevet til på den vis. Marias bebudelse ligner til forveksling andre beretninger fra tiden og området. Jeg kan tilføje at jeg tror på de bebudelser, jeg har oplevet lignende. Er man meget åndelig kan man få bebudet at skulle dit og dat, ledsaget af et uforklarligt himmelsk lys som ikke tåler modsigelse. Det var derfor, jeg indledte med xy. Dengang troede jeg at det betød en varig forbindelse, mens det faktisk var et allersidste Hieros Gamos – i modfase. ”Sidste gældspost”. År 0 var det vist generelt lettere at have kønslig omgang uden stor hjerteforbindelse stadig. Nu er 1. gang jo speciel; men for mig har det altid været en fuser ellers. Som m havde jeg næppe kunnet få jern på til det. Men det sætter Yeshua som ”guds søn” i et andet lys, også at Maria var så ung ”jomfru”, og hun kan være blevet gift med Josef fordi han var nærmeste mandlige arving og hun pga. romernes patriarkalske regler ellers ikke kunne have fået sin iflg. jødedom retmæssige arv. Maria var ingen ludfattig gadgetøs, og uden mandlig arving tog de grådige romere bare arven.

Josefs betæneligheder har altid lydt som sippede tilføjelser fra senere uvidende generationer, meget går tabt i tid. Åndeligt kan det have været vigtigt at Yeshua var romer/jøde, men om hans far var den centurion von Späth foreslår er ikke. Vore valg, ikke vor afstamning er i sidste ende det der betyder noget. Og så faldt tankerne over hvorfor jeg tænker så meget i m og f p.t. Jeg så tilbage over de seneste nu 8 år. Først gik det nedad fra mental til emotionel bearbejdning, så ned i enklere følelser og sidst ned i instinkter, overlevelse, urhukommelse, historisk fase, holistisk tidsregning og religionsfrigørelse i det endelige opgør med dyret. Samtidig steg bevidstheden til kronen og Askepots krystalsko, men efter den instinktive aske blev alt mere uldent. Jeg forventede et snarligt i al fald *indre* alkymisk bryllup mellem de adskilte, kejser og -inde, men det fortonede sig ligesom... trods den besked at adskillelsen ikke var langvarig. Det må være dér jeg er, efter 12.000 års

disintegration, og kort melder hele tiden om et *ydre* møde snart – som jeg vil være i tvivl om at gå ind i, men tilrådes og derfor vil overveje (i sandhed, hvis xy!) til noget længere henne.

Det lyder da modent, og det bør jo være et ydre for at fuldende forening Ånd/krop til mirakellivet. Der er bare ingen tydelige møder i hnf/ej'erne. Klokkeren er 01:30, godnat – igen. **5. maj...** efter føj, en forstyrret søvn. Jeg følte som strikkesøjlet, blev strikket, pillet op og strikket igen og igen før stoffet var tilfredsstillende på plads omsider (flere nætter i år som f.x. forleden er jeg også vågnet gentagne gange ved kløe over det hele foruden i yderskridtet hvor jeg aldrig før i år har prøvet at have kløe). Al mulig uro har tiltaget siden det s ritus 29. apr. Når vi nu ved at s tiltag længe har virket som katalysator, ikke bremse mere (i Dwapara), kan det godt være årsagen, men at det har så stor effekt overrasker nu. Har de fået samlet sig til et sidste, desperat anslag? Hverken nov eller feb gav så store dønninger så vidt jeg husker... gider ikke tjekke... rider bare bølgen af. Der er da ikke ondt i ve. ben til morgen. Hø. skulder er forresten næsten fjong. Kun det evige smertensbarn lænden melder sig ved det mindste pres. Pause betalte sig... iflg. hnf/ej skulle en umagsvejrtid starte nu i kh der først aftager aug-sep, og is og skærver skal fortæres, transf/muterer.

Åh, søn 1! Vil du få hjælp udefra nu? Godt at du har så flexibelt et sind. - Uventet fik jeg snart en masse kræfter i dag, havde større kapacitet end længe i musikken, blev så tilfreds at jeg skyndte mig at vaske hår også så længe der var den energi. Ah! - Kattemor så noget på nettet om at vaccineredes nedtrukne energier gjorde dem farlige at omgås for spirituelle. Det er overdramatisering men ikke helt galt. Vaccineredes energi blokeres, kontrolleres, får et set-back (set i børns intellekt), og det har konsekvenser, præcis som med ritus 29.ds., bare måske værre, for ingen ved hvor langsigtet. De kan også blive endnu mere syge af den, kan dø – og/eller propelleres fremad i modreaktion idet energien bagom ikke længer er Kali, men Dwapara, få hyperreaktioner, kraftig sygdom der rydder flere rester ud end normalt, div. allergier... man burde ikke invadere kroppens intimeste forsvar med alt muligt lort, men i stedet styrke det ernærings- og bevidsthedsmæssigt. Da C19 muterer med lynets hast vil det da være langt smartere... jeg *tror* jeg er forbi evt. særlige reaktioner, men jeg skal ikke vaccineres hvis jeg på nogen måde kan undgå det.

Der meldes lige akkurat ryddet op efter en større, mere ubevidst proces **6. maj**. Yeps! Kan vi lige få lidt ro igen her... tog en extra morfar og indså at alt der foregår lige nu *er* inledningen af det alkymiske bryllup, foreningen af Ånd og materie. Jeg véééd TTT og er *dog* i konstant måben over at oplevelsen skal være så uuudmaaavende laaangtruuukken – og lige så udmattende som graviditets-, amne- og børnefamilietræthZZZZZZZZ z z. **7. maj** efter alligevel både at have været omkring tibetanerne, maleri, guitar-spil og forberedelse til første DA-digt i går, ikke så tosset og OK skønt noget brat start efter processen, siger natnyt. Men bare tag fat med det ny stof (hihi, fra lige ved kronen på en ren, et rens-dyr ud af en hel flok!) der er bragt nær... *uden* hast. 3 skal opøves før 4 længere henne. Og så blev der købt 2 ens klaverer til søn 2 og mig, god middelklasse med *ordentlige* tangenter. El-klaverer har udviklet sig meget siden jeg købte det for 20 år siden som jeg gav xy i '19. Jeg fik nok af dets larmende tangenter, men han syntes ikke generet af det. Godt for ham! Dette her føles meget bedre.

Måske brugte jeg ikke netsiden korrekt. Jeg tænkte ikke over at der var forskel på keyboard og klaver. Begge har keys, men boardet lader til at have alle de effekter jeg talte om mens klaveret ikke har, da det er et *klaver*. Uanset – jeg *må* ud at anvende direkte sanser. Der *sker* noget derved. - Jeg faldt lidt i snak med Lars i butikken om konservatorieuddannede musikeres imponerende kompetence. Jeg har tit undret mig over at jeg ikke kunne gå den vej. Jeg er langt over middel musikalsk, men kunne ikke fungere som disse spillemaskiner. Det ville bare ikke. Jeg havde også masser af stemme, men sangundervisning tiltrak ikke – jeg sang bare. Da jeg satte melodier til mine digte sang jeg dem først som salmer... eller pop. Ikke helt godt. Hos VVG foretog man, det gav *noget* godt, men akkompagnementet var tit dødssygt så ” fordi det tog fokus fra visetexten”. ”Glad amatør” = klamphugger? Nej, *de* havde bare kun kapacitet til at fundere *lidt* mere over det

dybere liv i *lidt* dybere tekster. Jeg hørte ikke til i VV'erne heller. Hvor så? Som sædvanlig et sted som ikke er skabt derude endnu.

For mig er vise og melodi et hele. Serveres varm chokolade i en natpote? Så enkelt er det sgu! Jeg er endt med at skifte lidt imellem det hele i de fleste viser. I nat drømte jeg at melodien er den integrerede livserfaring, den instinktiverede baggrund for den do eller nyligere erkendte text, mindst lige så hjemfalden til hyldest som den. Men mange har ikke kapacitet til at tage det hele ind på en gang, slet ikke forrige – eller endda min egen generation. De har været til én ydre opgave. Jeg er nærmest omvendt, til i et overblik at afvikle og kombinere lidt af hvert af det hele på min egen måde, ikke en tillært. Frihed er mange ting. Ikke nødvendigvis lettere. - Jeg glæder mig i alt fald til at spille klaver igen, når det er sat op (det orker jeg ikke i dag, det var tungt nok at forholde sig til verden udenfor). Jeg blev fri af noget i går. Jeg *vidste* at ligemeget hvad derude ikke skal bestemme hvad jeg har lyst til at fordybe mig i og forfine. Trods mit årelange arbejde med mit eget sneg det sig alligevel noget ind pga. al den modstand der har været fra matricen. Jeg er tilbage til før de erfaringer. De skal ikke afgøre noget inde i mig, pille ved min urkraft...

arbejdet med de norrøne myter gav mig forståelse for Thor. Thor er en gammel, personificeret urkraft, kan kun være ærlig, intuitiv, instinktiv, uhæmmet hjerte. Prøv at meditere på ham. THOR er simpelthen STOR, ren guds vilje. Bil-skirner må betyde noget med "vældigt/godt lys", og den var større end Valhalla. Evt. negativ opblanding med Marduk/Adad/Mars/Jupiter har ikke influeret. Odin nåede ham aldrig til sokkeholderne, han var en streng læreperiode, utroværdig, døds gud osv. uden hjerte, centrum. Man kan godt "lugte" Attila, falsk gud, uagtet mix med bl.a. en stormgud (Wuotand). Senere tids vikinger forbandt Odin med Merkur, Jupiters bud (kun). Onsdag hedder "Merkurdag" i F, og GB's wednesday er fra gammel tid "ond". Nåja, det blev fredag også, alt afhænger af øjet og Freya var fortsat yt i kristentid. Beldeg/Balder, Attilas vellykkede, vidsynede søn ("Bredablik") var udgangen på perioden, på vej mod STOR igen, med en overbygning som Thor ikke havde. Valhalla er extra sjov efter Sitchin og Grove. Klokker klemmer konstant, og jeg nyder Thors rene ilds kraft i en ulden tærskeltid, så fint fremstillet i Valhalla 12.

Falskhed, s, som udøvet d.d. i Ø som nævnt, var intet priset potentiale i N før Attila og Loke, "gud for løgn, falskhed og politik" (klart at *han* er Hels far, intet ælder mere, og ormecyklens, og Fenris'); men man må jo forsvare sig imod s ved at lære s skønt andre fordele har været svære at se – en skjult h side til sindet til udbetaling NU. **8. maj** og vi samler lige alt fra 5. ds.' "strikketøj" hvor nettet omtaler der har været en "port" (05.05.2021=5-5-5, 5 = et overfladisk, flagrende, til tider falsk tal med behov for disciplin, "sælgeren" – Merkur!) og til nu. Der er visioner p.t. dag og nat af at jeg fra start låstes meget af for påvirkning udefra (traumer) for at hindre udnyttelse og fremme uafhængighed vha. den mgl. forb. ud. Dette skabte et tvungent (tung frihed!) behov for en egen disciplin – hurra for forkortelser – og forbindelser væves nu fra 1 og ud til 2 og 3-4 vha. nævnte disciplin med tilgang til hidtil uudnyttede ressourcer. Thor/Jupiter – med overbygning, Merkur. Søn 1 var Thor engang i et skole-skuespil. Naturligvis. Og har *han* det svært lige nu? Han har nærmest åndenød. Som Thor må have. Jeg må have nok en morfar...

for hos mig er det nyrerne der gisper, ødemerne ligger og lurker, jeg tjekker anklerne hver morgen for at se hvor meget jeg kan i dag for skvulp. Det blev dog til samling af klaveret som nu står og gloriøst på mig. Så fandt jeg brugsforvirringen i reolen til det som xy fik, ville sende det og gik på Krak for hans adresse. Og er det nu ikke skægt, jeg så i slutningen af vort bekendtskab at han snart ville flytte, og det er han, til forældrenes renoverede bondehus ude i en skov, et dejligt, ret fredeligt sted, undtagen mht. myg og jægere af og til. Hans far var begyndt at falde af, hvis xy nu bor der fast er det da vist både- og ideelt, huset er ikke hans drøm skønt det har muligheder, og hans forældreforhold var altid anstrengt. Nå, postens hjemmeside vil ikke samarbejde. Måske skal jeg ikke sende noget, de få tanker om xy fik velværet til at svigte. Jeg ville pludselig ikke kunne *noget* hvis *nogen* skulle vise sig mere, duer ikke, nyder at blive forvænt her hos xx, har behov for meget

mere af det, hvis det overhovedet skal ende. Jeg gik mere i stykker af xy-sagen end knap 1 år kan slette. Sund indsigt. Jeg indledte klaveriet og malede videre på AlMaha som modværge. Det hjalp. **9. maj** og natnyt spejler, naturligvis. Men forholdene til total udbedring af de irreparable skader kunne ikke være bedre, jeg arbejder med lige dér hvor det lader sig gøre og jeg er stærkest af natur, mellem 1 og 2, skal ikke være bange for at være utilstrækkelig til 3-4, fremtidens lyse jf er en gigantisk elefant som lover al hjælp. Alt liv, jf synes at forsvinde ind i tågen i det levende-døde slæb med at rense og udskifte det fysiske stof, polvende det, men det vil kun gavne og vitalisere. Hvor tit har jeg ikke fået det at vide? Alt er bare blevet fjernere, så ja, som i drømmen er der utilfredshed over modus operandum. Jeg har lige fået anbefalet klaver, kan jeg nu ikke... nåh jo, audio-visuel kreativitet er vel eneste arbejde med fysisk jf jeg kan tillades nu, trancelignende, foruden at skrive, og jeg er fri for anarkiet i 3-4, for det vil ikke have mit. Det er om at se lyset i tågen. Nu mer end nogensinde hales xy givetvis i udefra: "Giv! Giv..." det du ikke gider mere. Han ville gerne have bare lidt af den fred jeg har for det. Offer-tid. Jeg ofrer og transmutterer dybt gammelt stof, xx og xy skal offervilligt følge det til dørs og derved befries vi og giver nyt plads. Som søn 2 formulerer det: "Alle vrangforestillinger kollapser nu", og det *vil* give anarki, for hvad skal der være i vacuum? Mange vil synes der skal være – f.x. det gamle tyrelort Trump trampede op af mulmet i USA og nærmest desperat søge at udfylde det dermed fremfor at lade det omsættes til intelligens. Der er en totalt hovedløs trumpisme i gang der, "Trump tabte ved valgsvindl" (hovedet?) er hovedtesen hos republikanerne, de der ikke sværger til "gentages det tit nok bliver det sandt" smides ud af partiet og sidste trend er at mørkhudede skal nægtes stemmeret og at nye politiske kandidater leger Trump-copycats. Man bliver helt glad for demokraterne. Det er ikke trygt at have Rusland åndende i nakken og der er også padder her, men jeg vil godt nok hellere bo i Europa under EU- end US-paraplyen... at skære igennem: hvad der *virkelig* undrer mig er at flertallet i vor ret oplyste tid stadig holdes nede på bunden af få magtpadder i toppen, demokrati eller ej. Positivt: enevældet er ikke mere kun på de gamle hænder og der er en mellemklasse (som lige nu tenderer mod at falde ned); men når nu løsningen på ALT er fællesskab... hvordan kan nogen ville andres elendighed for egen luksus? Kali er meget sat i relief her hvor Ånden skal til at puste ud, manifestere igen. De stort set afskårne fra Ånd dør, de med noget er i div. stadier af panik og sygdom og de åndelige har Åndenød (gik tur i går i pragtfuldt vejr trods mørhed, nørj hvor jeg er mør i dag, **10. maj**) – rige overleve må altså have forbindelse, måske som synlige depoter hvorfra der kan begynde at deles ud når tid. Bunden skal kunne administrere energien, hvorfor nægten uddannelse er så ond, én konstant, topstyret traumatisering. Kun på øverste udviklingsniveau er uddannelse ikke meget essentiel. Fundamentalister, trumpister er logiske vrangforestillinger. Til morgen *så* jeg for mig det af Åndens dræt som omfatter en menneskelig generation. Jeg så det som en bølge der skyllede ind '85-'90, vendte ca. '05-'10 og har været på vej ind siden '15, og der er *hunger* efter den. Jeg blev glad – jeg husker da den skyllede ind sidst, alt gik min vej pludselig efter *års* ebbe, parforhold, penge, talenter blomstrede op og var bud efter. Bølger og åndedræts rytmiske ebbe og flod er så sikre som Ånden selv. Mine sønner og jeg vil opleve en flod nu, og de vil opleve en ebбетid igen lige før en ny flod som ca. 60-70-årige, lige som jeg har gjort. Blot er der større ting i gære på vej ud af Kali og ind i Dwapara. Vrangforestillinger må iflg. sagens natur falde i alle bølger der går ind. Spørgsmålet er "hvor mange/meget" på grænsen til Dwapara/Aquarius. Det kan blive en meget avanceret duet. Det var alle dage min forbandelse at jeg så længere frem end troet. Med xy vidste jeg at han ikke var så klar som jeg, gav ham plads, rummede... så at han med fred og støtte kunne udfylde vacuum med sit i eget tempo, principielt korrekt, alligevel alt for tidligt, han kunne ikke, søgte så desperat at få mig til det... og jeg måtte gå. Jeg blev meget konfus over det Ånde-stunt. Jeg havde gjort alt som tilrådet; men den havde kun sagt at det var det rette, ikke at mine små håb ville opfyldes snarest. Der skulle ryddes, renses, såes frø, investeres, ikke høstes. En effektiv huskekage. Ja, jeg

var Åndens skovl, er stadig, nej, jeg vil ikke rumme og støtte mere. Det hele er der, på omgangshøjde, ellers er jeg skredet. Alt eller intet – fra begge sider.

11. maj efter meget energifattig 10. mindes jeg om at skrivi i DA ikke *skal* ske skønt der intet er at skrive om (!) for at *fortjene*. Et spil der blev dybt indprentet i mig. Ånden elsker mig og vil forsyne mig uanset. Náhjo og tak, men der er faktisk noget at skrive i dag. Natnyt forstyrres af at k rydder memory-bankens (knogleniveu) hylder og taler gamle fødsler – jeg er 4 mdr. henne, dvs. ab feb – tjekkede altså feb i AS. 6. deltog SB/PS i rydden stole væk og fejning af mit blank-forseglede galaxegulv på min tempelplads i Indien, ”fremover vil jeg tilbringe alle somre her”, energient vil være der fra '22 og han ydede velvillig bevidsthed til mit musikprojekt i 3-4 når alle gamle tanker var udtømte. Jeg lader altså til at nedkomme okt/nov med nyt liv (kortoplæg bekræfter og hnf/ej 10 står klarere). Kort påstår et møde efterår som vil få konsekvenser senere. *Partner* kan betyde meget, så jeg klapper hesten. Det gør jeg i det hele taget, der er næsten ingen ydre kræfter at trække på, kun indre som *lige* opretholder mig. Krystalklart i går: heste-kode-ødemer efter lang, koncentreret men dejlig musisk udfoldelse. ”Pres!” ØV. Og ØV, det er ikke blevet bedre.

Og både kattermor og søn 2 rang og brokkede sig over samme energifattigdom, meldte også om vanvid udenfor, USA, Irland, mellemøsten. Søn 1 må være på 0. Men det er jo hvad jeg blev advaret om forlængst, denne sommer bliver exceptionel – vi ”tygger is og skærver”, fortærer sten. Det er dæleme hårdt for fordøjelsen. **12. maj**, intet nyt – der renses personlige vrangforestillinger ud i kh's æterlag (sæbelag, ødemer) mhp. det ny, og i kaos må i øvrigt reelle drømme tages af tapetet imens. Jeg forevises en tom *s stregcirkel* for enden af ryddet *h papir* i l-a-a-a-nge baner, som en scanning af en graviditet der gik i sig selv hos mig før søn 2: en tom fosterblære, *h stregcirkel på s bund*, nu altså i *positiv*. Og ja, mit liv hidtil har meget kunnet synes en abort. Næsten alt skulle bare slettes eller vente til trods for helt umiskendeligt, set fra matricen misbrugt talent. Det måtte uhjælpeligt føre til vrangforestillinger om værdiløshed og desperate forsøg på at tilegne sig en plads som forklaret 11. ds. Men nu er der altså til rest kun en fuldendt, tørt cirkel. Og g.d.'s mængde ankelvand igen, ØV rpt. Mine tanker går til Eva, en noget mere langtrukken abort.

Jeg var lovlig barsk ved Eva, for jeg var traumatiseret og hun svær at opdrage, slet ikke som sønnerne. Der var gange hvor det nærmest løb af sporet, jeg begreb hende tit ikke. Det gør jeg først nu i bakspejlet. Det var så tydeligt på alle måder at hun var udprojicerede dele der søgte tilbage, nærmest lige fra start havde hun en sand dødsforagt der bragte hende tæt på flere gange. Her til morgen kniber jeg en tåre ved minderne og er taknemmelig for at hun var et fragment af min sjæl som skulle hjem, ikke en anden selvstændig sjæl, for det ville have været for hårdt at huske. I det mindste var det mig selv jeg var barsk ved for at støtte energien i at søge indad. Fragmentet skulle ville hjem, og det kom det så til. **13. maj**, godt råd: de *indtryk* sjælen fik via dette overfokuserede livs øjne nærmest ”kogte” dem (aflange, nærsynede øjæbler, hårdkogte æg, ref. Eva-tårer bl.a.). Det mildnes af viden om et nyt, højere liv under opsejling som knap tør tros på – lige nu behøves fokus andetsteds (ufokuserethed øvre ende), la' det ligg', det er fint... som jeg gjorde for det meste g.d., spillede klaver, gik i byen for søn 1, fandt div. pjat på net...

14. maj fortsat stærk, høj proces jeg giver alt til, mit eget i det er kun spor, jeg forener inder-3 med 1-2 (især jun – aug hvor forbindelsen skal praktiseres mere, men stadig til lager) og kan ikke medvirke bevidst, det tager energi, kan nok kontakte ”kejserinden” (evner), men renseri er primær. Lidt askegrå sorg endnu i mellemlaget... ja. Dog udvexles lidt ny materie for energi og *gives* 2 lækre smagsprøver centralt fra, et fremtidsløfte (?). Natnyt fik mig til at konsultere hnf/ej, alt holder trit. Måske er der et glimt af fremtid, 4, i juli, som får betydning længere henne, det viste kort også. Nå, også i dag meget mør, suk, trist, for familien skal samles. Jeg håber smagsprøverne er en håndsrekning så jeg ikke bliver alt for kvæstet. - Man skal ikke forklejne hyperaktivitet. Den bar mig da igennem, jeg fik endda gået en tur og sunget bagefter så tarmene fik indholdet godt rystet. En god ting for forædte fjolser, og nørj hvor blev jeg dejligt søvning – men så vågnede jeg kl. 3, øv.

Altså sidder jeg **15. maj** kl. kvalme og skriver, for er det nu ikke sjovt, de 6 (flere bud) katastrofer i Jordens historie dukkede op fra 26. feb i AS til et lille gensyn.

Det blev jeg aldrig helt færdig med... nok, syntes jeg dengang; men det er jo ikke rigtigt at de kun er afspejlede i de sidste 540 mio år af 4,6 mia. Hvis vi tager universets/Mælkevejens skabelse som 1. katastrofe (13,8/13,2 iflg. videnskaben), Jordens (4,6) skabelse som 2. og i øvrigt tæller 1 mia ned ad gangen derefter får vi såning af liv, prokaryoter for knap 4 mia år siden, fotosyntesens ilt-drukning af anaerobier for 3 – vi går til nyskabelser efter indledende katastrofer – eukaryoter (celler med mere udviklet indhold) for 2, flerceller for 1 mia år siden og så hele explosionen indtil os nu (idyoter?), hvor vi er ved at udrydde alt andet – så er vi ved 7. katastrofe på vej ind i 8. periode nu **Brahma** er 51, ½ gennem sit 100-årige kredsløb på vej retur i de næste 7 perioder – det er *mit* bud. Veda (Nefilims) vil have 3 x 0 mer på **B** end videnskaben er nået til, sv.t. Qabalas Livets Træs/de nordiske myters nedre 9 sfærer/9 verdener under Hel... Nefilims har ret, **B** er ca. 155 bio år. Følg sfærerne ned: ”Chokmah, ankomst fra kosmos”, ”Binah, skabelsen”, ”Cheseds konstruktion”, ”Geburahs destruktion”, ”Tiphareths visdom”, ”Netzachs integration”, ”Hods krige, disintegration” til ”Yesods æternet, instinkter” ned til ”Malkuths materie”. Ur-Qabalahan *må* være gammel.

Her er jo både verdenshistorien og Nefilims beretning om Jordvisitten i genial kode inkl. elementer og guder. I går kom et digt til mig før jeg skulle gennemlæse kapitlet og skrive et over det. Jeg synes det tegner det godt. Forleden så jeg en udsendelse om Galapagos. Ildsjæle kæmper dér – overalt – for at bevare de sidste rester specialiseret dyre- og planteliv som levende museer. For få år siden var jeg trist over den naturens udslettelse, uddøen vi forårsager: men også det blev jeg færdig med på Torrig, skal ikke tilbage til den, men frem. Jeg værdsætter den, er blot nu stort set uafhængig af den. Jeg var vred over som vi invaderer den i DK med larm og lys allermindst. Det vil jeg stadig gerne se mindsket, men jeg fortvivler ikke længere. Mennesket var kronen på værket og nu er vi her, skal *bare* lære at være mennesker, omsorgsfulde overfor os, dyrene og Jorden, der nærer alle. Dyrene er mindre søskende på vej. Naturligvis uddør de, deres stadier vil optræde andre steder i universerne når de befolkes, ikke til helt samme barske pionéruddvikling, ikke desto mindre ad samme spor med variationer, vidende nu om et selvopfyldende mål der vil nås.

Og hvor vil jeg så være? Formodentlig et sted i en administration af det indtil videre. Jeg kan ikke rigtig se mig decideret inkarnere mere, højst tage på besøg. Jeg føler at jeg har fået nok. På mere end én måde, nu sover jeg videre... og, hihi, søvn er en god ting, her kan ikke lyves. Min krop har – nys 14. ds. via Ånden, i nat via Korpa – de sidste år *villet* mig spise sødt, endda slik. Det er jeg ikke vild med selvom så gjort, sukker ikke bare feder, det tager tænderne og opløser i al almindelighed, det mærkes både i tandkød og øvrige slimhinder, ikke så rart. I går åd jeg en hel del sødt til alle de proteiner vi indtog, med samt en hel del skyldfølelse. Da jeg sov videre nu halede Korpa mig ud i 1 og sagde ligeud at skyld stjæler energi til forening og er utroskab. Der er intet der ikke er Ånd, sukker mest af alt, jeg har behov for det af en grund, det er OK og ikke skidt og øger energien til div. Til morgen havde jeg meget træffende ingen ankelødemer skønt jeg havde spist koncentreret dyrisk protein, tungt at fordøje. De mange småkager gav energi og ingen reaktioner, kødet brugte dem, ergo ingen tandskader. Det skulle lige have været salat...

Alt er proportionalt, og jeg får anbefalet at spise kød igen i tiden. Ergo er der brug for sukker med så lidt energi. Sic. Det hjalp givet også med til det løft med Brahma i nat. De bredspektrede vitaminer jeg nylig opfordredes til igen at tage opvejer vel også. Hvad ved man overhovedet? Alt ændrer sig hele tiden.

21.05.0663

BRAHMAS BEKENDELSE

**Det sværeste at lave om er sig selv
og Brahma gør virkelig sit bedste,
men trods alskens plager, kometer og floder
piner han stadig sin næste**

**3,8 milliarder af år
har biolab Jorden virket,
de 12.000 sidste med vinden i nord -
måske har det grundlæggende lirket**

**For en der hed Dylan påstod engang
at tiderne var ved at skifte
Mærked' han optrækket til lige nu,
er Brahma omsider til skrifte?**

**Så er al den ondskab og kaos vi ser
bare den store bekendelse
førend Brahma forlader stadiet
for kosmisk SM og forblændelse**

3. HESTEN, SØLVHVID, FORMES

Overskriften er faktisk meget relevant. Sæbevands-overfladen i natnyt 12. ds. var sølvhvid. Nu har vi **16. maj**, men rens og skift foregår stadig. Langsomt opsuges sidste 3-beskyttelses-formørkelse i 1-2 under Ånd-stof foreningen, og der var kun 2 modi i processen: 0 energi, aske-laset jf, nu slut for kreativ energi og tilstrækkelig jf, men med indre "solspærre" at udrense (bl.a. stift, mørkt understel). Formørkelsen renses væk i det mystiske element før jeg "går i land" med min gral som en anden havets præstinde. Jeg ser min handlekraft musikeren travl udskifte det gamle yderstof i 3 til luksusstof, (en gammel, rød, slidt, for klejn *barnevogn* for en ny, stor, h luksusmodel!), det er ikke foreningstid i 4, jeg kan ikke deltage. Glem al fysisk træning – *igen*. Nå, jeg kunne da male videre, motivet er tørt nok til vandets reflexer. - Men nej, det kunne jeg ikke, kun lige samle mig til en planlagt støvsugning, så var jeg så træt at jeg lagde mig. Det lykkedes at finde noget på tv, og så gik *den* dag. Velkommen til lykkeplaneten Jordan hvor de Ånds-svage hovedsagelig har scenen og alle af Ånd højst kulisserne - *stadig*. Humøret har været lavt i dag.

Lavfrekvens påvirker al virksomhed inkl. drømmetydning. Først lige før søvnen var der noget jeg brat gennemskuede og lige nu yderligere noget. Det tog hele g.d. at forstå at aske-lasen vistest ladt bag, at der *kun* orienteres mod fremtiden nu, ikke helt nyt, men god reminder. Desuden var det jo sidste rens før jeg går i land, godt nok forventet at tage indtil ca. jul, selvfølgelig. Humørsygen kan ikke snydes for, er mørkelagets gennemrejse. Det vides jo, men oplevelsen kommer altid bag på mig. Lidt bedre humør **17. maj** hvor jeg startede dagen anderledes. Det meste natnyt fløj væk i de sidste ret urolige timers søvn, så jeg gik en tur i morgenfriskheden. Det vil jeg gøre igen – tidligere. Megen larm kan undgås. Mens jeg gik der og ellers bare *var* kom den eksistentielle sorg op igen over alt det destruktive jeg har været nødt til. Hjemme smed jeg kort igen for at se hvad der foregik. Der *er* ikke noget jeg mangler at indse, kun gennemleve. Så skrev jeg alligevel den smule natnyt ned jeg huskede og så på det. Do. Som SB sagde, "frygten for gentagelse er irrelevant." Der skal ikke bringes flere ofre, frarøves mere. Et digt fandt vej til lager.

Fortsat søvnighed og flad, men OK. Sen eftermiddag pludselig fut i fejemoget, hentede en justérbar klaverbænk og lavede lidt småtteri. Måske kan jeg lidt mere i morgen. Spille, male, tibetanere? Konstante nøk, udskiftning, indkøring, udskiftning... **18. maj** og intet overhovedet kan planlægges. Jf er alt for udfordret. Da jeg dødsøvnig lagde mig kl. 22 og begyndte at synke ned blev jeg rykket op i/af 1.att. *Den* sku' ikk' ha' noget af at komme ned i tilintetgørelsen i 2.att. Jeg kom ikke ned før 2 og vågnede 6, alle drømme blæste væk, jeg prøvede at sove videre... gik en morgengymtur igen og sang til. Træt men ude af stand til at sove sidder jeg her, skriver – ingenting – og føler mig værdiløs. Jeg ser en serie udsendelser p.t. om de svindende verdensnaturens undere. Der er både skidt og kanel, problemerne har mulige løsninger overalt, ildsjæle er i gang som f.x. en "ung, dygtig kunstner" der tonede frem. Hun havde tilknyttet sig en sag (red Døde Hav) og, ja, *så* motiverne, tog f.x. et par grimme militærstøvler og smed i det og de mineralske krystaller indkapslede, beåndede dem. Det samme motiv har jeg set, malet, men *jeg* var Ånden i arbejdet.

I går kunne jeg kun forundret og, indrømmet, lidt misundelig tænke at det var snyd og effekt og hvorfor skulle hun have del i overfladens flow når jeg, mindst lige så dygtig, ikke fik; men hun var på en jordisk opgave, uden min kapacitet og gav dog Ånden frie hænder. Min sag er meget større end Døde Hav, inkorporation af livets Ånds hav, har intet jordisk formål (!), færre tilhængere, og jeg er ikke helt færdig. Ud med al lavfrekvent brok, mit arbejde foregår dybere, overfladen fatter det ikke, jeg selv må jo stadig hente mig igennem dens fordummende mørke som det drager ind i mig på vej til transmutation i Ånden – og jeg gider ikke de jordiske sager mere. Uanset hvor store er de for smålige og har kun én løsning: Ånd. Jeg er tilbage på sporet, og uden ødemer, altid noget. - Efter et hvil fik jeg sør'me både spillet klaver og fuldendt AlMahas grundstadium, reflekserne i vandet og skum. Så mangler sidste stadium, Åndens udstråling. Det bliver interessant at male, en

antydning som dog ses, som i virkeligheden: min slags giver mange mennesker kuldegys, hudløs ærlighed er både for lidt og for meget, frastøder dem hvor jeg bare synes det er smukt.

Mine billeder har uanset skønhed givet voldsomme nærmest forsvarsreaktioner iblandt, altid fra folk der ville skjule sig. De hader dem og mig. Gad vide hvor meget det har ændret sig? På messerne var de forgudede, i firmaer forkætrede, men de senere år blev det svært at finde steder at udstille. Jeg er glad for Fjordhøj. Men skulle jeg leve af salg var jeg død forlængst. **19. maj** og jeg skal ikke i gang igen med tibetanere og den slags, kun let motion og kreativitet max. Det koster at forberede til fortæring af personlige rest-vrangforestillinger mhp. samtidig at fortære dem i kh. Der er intet at rutte med, det vil kun give indre forurening. Babystadiet kræver omsorg, let Go(d), se længere frem og tilsæt den sure frugtgrød sukker, Ånd. Det vil lønne sig i 3, og kun stillesiddende fås tilgang til rester i den øvre bevidsthed der også skal ud.... mange begreber rejser igennem i den. Hvad er værdighed, f.x.? Det har sкуда ikke med *mange penge* at gøre, en vrangforestilling i vore udviklede samfund. Værdighed er *selvstændighed* på *alle* måder. Penge er ikke en del af den naturlige manifestation, men af den udviklet fra den, vort sinds.

Udlært i den kommer de nødvendige penge som jo hører til dens realitet (hvis ikke det undervejs indlærtes at kun skiderikker havde dem!). Skam ved ikke at have penge har basalt at gøre med mindreværd over at det endnu ikke er lært. Man kan selv fange eller dyrke sin mad. Det lært kan man i den udviklede manifestation *ideelt* udvexle penge for noget man hellere vil lave med mad en ukendt i den anden ende af Jorden har nydt at skaffe. Det er laveste niveau i at have forbindelse med alle Åndens andre gnister og har skullet etableres helt ned i triviell detalje for at opnå højeste. Proces: vi får et energikredsløb i gang med Ånden når vi laver det vi elsker, dernæst bare fordi vi ER, kærlighedens konsekvens, sluttelig kan vi direkte manifestere. Jeg er henad SB – folk bragte ham penge, xx mig. Om kort tid vil de komme direkte, jeg går på pension i år. Vort samfund har en høj integration af åndelighed. Der er steder hvor folk intet får. Men blev den inddraget ville min konsekvens sørge for det, og jeg mener ikke via min kunst. Den er bare en anden konsekvens af mig. Søn 2's projekt, læren manifesteren, er meget realistisk.

Begge sønner er færdige med opgaver i manifestationen, får penge i konsekvens. Manifestation er sidste trin, så SB kunne, men ifm. opgaven som MV's udsendte (at genstarte kontakt til det øvrige dybere Åndens bål, et net af ♥-personer, nødvendigt til større humanitære opgaver og tabt i Kalis ♥-løse disintegration) var det kun et trækplaster. Nok er kronen på værket for individet uhindret attraktion, men ydre forening er det den skal bruges til her. **20. maj** er enig. Altså vil partnerskaber altid være essentielle at tiltrække, ikke nødvendigvis seksuelle, og dog er det netop det ultimative: så er forbindelsen Ånd-stof fuldbyrdet, og jeg tror det er derfor, PS skal leve i et parforhold vs. de 2 tidligere inkarnationer der foregik i den disintegrerede fase. Natnyt: energien, værdien, sandhedens ægte guld manifesteres med omhu fra bunden og op indeni, når endnu ikke ud i overfladen, men udrensning er kun tilknyttet nu, jeg kan godt motionere igen. WWII er slut, le den væk, husk bare omsorgsfuld moderation i enrum for æter/astralplanets netdannelse i kh til mit eget game, for det sker ved væren, konsekvens af total AlMaha – antydet på maleriet nævnt 4 afsnit oppe.

Jeg har lige fotograferet det i går til MM's forside, det kommer snart på nettet. Spooky synergi... **21. maj** og do. Jeg tænkte i går at kunstnere kan man generelt fodre svin med i dag. Hvis jeg overhovedet skal bemærkes må der være en form for tydeligt mirakel. Natnyt svarer at energien aldrig passede mig men vil det nu, det var altid meningen, er bare lige undervejs, derfor er jeg i denne gunstige xx-situation som direkte afspejler min konsekvens. Hvil, hyg i endnu "Moders skød" (kælderværelse) mens æt/fysisk legeme udskiftes, "Ikaros er indvandret". Ikaros-myten er egentlig den gamle trinvis V-alkymiske metafor om personlig udvikling fortalt af Jes Berthelsen i "Drømme, chakrasymboler og Meditation" forenet i én historie. Ikaros' far gav ham nogle vinger, klistret på med vox, og formanede ham ikke at flyve hverken for lavt eller højt – hvis det sidste ville solen brænde hans vinger af. Ikaros fløj for tæt og styrtede til jords, men døde han reelt? Den

græske ø Ikaria er kendt for at folk forbliver sunde og åndsfriske til usædvanlig sen død. Balance er essentiel, men sluttelig brænder Ånden alt overflødig væk for udødeligheden.

Jeg lagde også en del kort på parforhold, og ja, gode muligheder, men lige nu skal der spares energi og det vil være klogt at tilføje *rigelig* jord-Ånd ifa. varm kakao som jeg p.t. har lyst til. Pakningen var også et lexikon! Drømmen i øvrigt rørte mig, og da jeg hørte xx ude i køkkenet gik jeg ud og gav ham et ÅRdentligt kram og takkede ham for hans indsats i mit mirakel. Vi forventer noget luftigt og øjeblikkeligt, og det hænder, men i regelen mere gradvis, jordisk, og i alle tilfælde tilvæner vi os og overser at de sker. Jeg så mirakler i Indien, og hvad så? Hele tilværelsen er et mirakel. Det handler bare om hastighed og, når et forventet resultat bliver et andet, konsekvensbenspænd. Min tilværelse er ganske tæt på at være det resultat jeg ønsker og i hvert tilfælde allerede et mirakel hvert øjeblik. Ingen bekymringer, ingen sorger, intet besvær og ved at støbe det ønskede resultat. En duet med Aquarius i de første strofer. Xx er ovenikøbet Vandbærer. Jeg *må* simpelthen bruge hans ansigt som forlæg til forsidemaleriet. Og alt det fik mig til at tænke på kattermor *igen*. Hvorfor skal hun sidde så hårdt spændt for og have alle de hug?

Kattermor er et såkaldt englemenneske. Det har jeg også meget af, men behøvede dog færre. De har det med at ofre sig, ikke kunne forstå hvad et ego skal bruges til, men et ego er nødvendigt henede til at skelne med i den fysiske sfære. Kristendommen lærte os at vende den anden kind til, men det tog blodhævnens plads... det er ikke *altid*, kun når det *skelnes* ret. Skelnen = at forlade dyret, se længere. Yeshua havde aldrig øvet hærværk i tempelforgården eller omvendt, frivilligt ladt sig pine ellers. Desuden er kvindernes ur-offertid for processen slut. SB fortalte om en fyrste med en forræderisk undergiven der blev afsløret, fængslet, dømt til døden – og benådet. Værdsatte han nu dette højsind? Næ. Han undergravede igen, fik omstyrtet fyrsten og dræbte ham da han havde ham i sin magt. Deraf kan man lære at de (dyr) der ikke er klar til at blive klogere kun ser én som dum hvis man er godgørende, nådig eller vender den anden kind til. Jeg ringede til kattermor. Jeg kunne pludselig se at hele hendes liv har handlet om at lære hende denne skelnen, lige fra barnsben, som også mit. Jeg lærte bare hurtigere og lettere end hun. Det er ved at være der.

Hendes sidste partner såvel som xy var redskaber til examen. Hvad vi egentlig begge *havde* lært skulle cementeres før det kunne transfor/muteret. Jeg husker hvordan jeg gik ned i frekvens og følte at jeg var på vej til at ofre mig, dø på Torrig. 5 år + var nok. Nix tilbage til naturen, frem. Kattermor behøvede 15 og måtte have sin drøm realiseret inden så hun havde noget at kæmpe for under examens udfordringer med at få vendt sin ur-offer-id (for 600.000kr.)... WWII er slut, og det var bare "Allo – 'Allo" som sagt i 20. ds. drøm. Helingstid. Arrh, intet er bare enkelt. Alt er et spørgsmål om rette tid og sted. Jeg tænkte som ung tit at det kolde ego der vurderede om ofren-sig betalte/ikke betalte sig i en specifik situation måtte være galt afmarcheret, det var jo uden ♥-varme = dyrets varme, uimodsigelige sirupsprogram. Det siges at ofren-sig, martyri (oftest) er ego. Jeg har selv sagt det. Nej, det er ego *i startopgør med dyret*. Frit ego er for køligt velfungerende til det sirup. Det afvejer hvad der er mest ♥ i og gør det. Ånden er også siruppen, men vi skal skelne frit. Jeg var ikke "martyr" ret længe som ung.

22. maj kl. 6 efter en usigelig træt aften, opgav 1.att. kl. 21 og – det sære i tiden er at nok soves der, men drømmene er et virkelig tætpakket sammensurium der vækker tidligt. Dog med sammenhæng i. Strømmen er vendt! Alle de handlekræfter der blev trukket ind i 1s fængsel sluses nu forsigtigt ud i samfundet igen, kriteriet er om de er til magt på Kalivisens powerbasis eller til forståelse og samarbejde, såvel personligt som i kh. Sean Connery er igen trukket frem som eksempel. Og ja, han var virkelig en rollemodel. Masser af power og sexualitet, men – med enkelte svipsere ifm. det sidste – altid brugt korrekt. Den samme i front og bag den. Han gjorde sønnen arveløs – jamen skal vi ikke alle selv? Sønnen lider vist ingen nød, og hans mange penge fra filmrollerne kunne givet bruges bedre i det sociale arbejde han var så engageret i. Er jeg en SC? Det var jeg vist alle dage, han har i alle fald invaderet mine drømme siden '92. Nu lader han til at få lov at komme ud. Mine

tanker går til alt det med ofre og ego i går og igen er min datter på tapetet. Hun var så sandelig en hjælp, for jeg måtte hele tiden tilsidesætte siruppen.

Startbilledet på pc'en har i nogle dage været Taj Mahal, og det figurerede også i den sidste tv-udsendelse jeg så. Hm, hvor mange sirupsminder fra den gamle tid gider vi mon at have stående i den der kommer? Taj Mahal er guddommeligt smukt, viser en stor kærlighed, traditionelt mange bryllupsrejsers mål... ærlig talt! Mumtaj, Shah Jahans *yndlingskone* (!) som han rejste det for, døde ifm. fødsel af deres 14. barn, og hans folk led i årevis under udgifterne! Sikket eksempel! Må jeg ydmygst henlede deres matestæts opmærksomhed på tantras ædle kunst, kendt fra Arilds tid, eller på at ved at have "taget sagen mere i egen hånd" kunne hun have levet længere til at elskes. Minder fra en dum tid. Alex den STORE, Cæsar, Napoleon... magtmonstre. Store? Napoleon var en splejs og bare (Buon?!), aparte, alle forårsagede manges død, som splejsen Hitler, *ofre* for noget nyt i umindelige tider, forløbere for denne. Det skulle da lige være vore ofre man ærede ved at mindes det psykopati. Jamen, romerfreden! Ja, det var det gode der kom ud af blodsugeriet, men ikke krigernes formål, kun en god følge, manipuleret og styret ifm. senatets psykopater.

Bliver tyranni bedre af at være sat i system af endnu større psykopater? 10.000 års SM-kadaverdisciplin... uanset hvor nødvendig Macchiavelli kan have været i en disintegrativ tid kan jeg ikke komme hurtigt nok ud af resterne. Digtet fra 17. ds. vil formodentlig tegne hele resten af kapitlet udmærket. Efter hvad burde være en god dag med motion, tibetanere, sang, klaver, næsten færdig med maleriet – tegner forrige afsnit alligevel mit humør udmærket. Der er en dybt lurende vrede og utålmodighed fra mine livs benspænd som jeg ikke rigtig kan glæde og afslappe mig bort fra. Muligvis er det kerneenergien, min Ånds vilje jeg mærker gå ud ad de næsten ryddede krystalveje som den så rydder. Da jeg dødtræt så mig i spejlet før søvn gav jeg nærmest op. Jeg syntes jeg lignede Methusalem. Det gjorde jeg dog ikke, men tidløs er jeg nu heller ikke. **23. majs** natnyt viser mit arbejde i 2.att. Som AlMahas sekretær, altså direkte under Atma, inderst, arbejder jeg lige nu netop med at få fuldt bevidstgjort de sidste få forbindelser ud til de centrale engros-stoflagre i 3. AlMa (*min* Binah) deltager ude i 3, leder de lavere aspekter.

En forenet indsats hvor mit bevidsthedsarbejde fremmer flowet ud til – ja, Roberts hovedchakras, hvorfra det skal gå videre ud – hvilket har tiltrukket et fraspaltet m-fragment a la x ude fra 3. X er meget synonym med helt selvlært klaverspil, og jeg har aldrig før spillet så helt og aldeles efter gehør som nu selvom jeg før har spillet eget. Dejligt, men også et mas at få til at glide. Mine aspekter griner lidt ad det, antyder at det var forventet og at jeg er noget af en kuli. Jeg får meget øje på min vilje i tiden. Som ung så jeg den som en regnorm, påvirket af ydre magter og deres mening om mig, og i øvrigt var min vilje jo ikke udadrettet. Matricen sagde mig meget lidt og jeg følte mig tilovers i den lige til jeg blev 30 og kom i gang med naturmedicin og selvudvikling; men fra start af havde jeg tendens til at stille høje krav til mig selv. Min vilje er meget stærk, har bare altid kun omfattet næreste og indre mig. Messerne var en åbenbaring for mig, jeg passede ind, fik en rolle jeg kunne udfylde i matricen... som ikke var matricen, blot et præmaturt annex. Natnyt trak ligesom den 11.ds. igen en linje tilbage til AS 6. feb, drømmen med SB/PS.

Også til MF, slut kap. 9. Jeg arbejder i administrationen i den højere ashram jeg tilhører under hierarkiet som verdenstjener, sek. dept. afd. 4, kunst, med at fremme den ny tids energi. Stof tiltrækkes helt tydeligt, og af rette slags. Tidløshed må følge, hvis jeg lader den komme til for kuliri, og gør den det ikke helt går det nok. Jeg dykkede bare i går. **24. maj**, og måske var det korrekt med 5-porten i maj, det var jo 23. i går. Natnyt uddyber i alle fald ovf. – på fuld forplejning i 1-2 mens blokeret 3 afventer rens/stryg er jeg midlertidigt sat tilbage for at beskyttes. Hvil. Det er kh også, der er 0 intellektuelt til mig der, og M er travl i 3. Derude er alt i vild ombygning top til bund og vil medføre at mit æterfelt umærkeligt udvides og tilføres langsigtet fysisk energi *i størrelse og udsøgthed jeg aldrig før har set* (inkl. plan om et balanceret parforhold) fra buddhi som får jf helt ud til fremtiden i 4. Alt foregår. Fuld forplejning, 3 blokeret, træt og rynket i betrækket, værk på

sidsten i ikke kun ve. ben, men nakke, skulder, anklær, sat tilbage, kh *har* 0 intellektuelt til mig, alt falder fra hinanden derude, hvad kan jeg andet end tro på resten?

Ødemeerne lurer, er de der ikke morgen er de der aften. Faktisk har jeg haft vand i understellet en tid, nu jeg tænker over det. Jeg opdagede for nogle måneder siden at det spændte i knæhaserne hvis jeg satte mig på gulvet med sammenbøjede ben, altså med skinnebenene langs gulvet. Jeg troede det var fordi jeg havde taget på... nej, det var vand. Æterlegemet er i gang, det er ikke nyresvaghed, men jeg skal selvfølgelig ikke belaste dem unødigt. Jeg laver dog tibetanerne, og det protesteres der ikke over. De er til stort velvære selvom jeg kun er nået op på halv kraft og jeg bliver ikke så træt af dem som af gåture, så små de end er. Intet nyt. Jeg er altid blevet træt af at gå. Jeg tror i øvrigt kakao blev anbefalet 21. ds. også som svar på hjælp til at tabe mig. Sukkertrangen udebliver aften med kakao lidt over middag, og maven har det meget bedre til natten uden dejslik! - Siden der sådan rengøres indeni fulgte jeg det op udenfor, skiftede og vaskede sengetøj og et par bluser der helst skulle tages pr. hånd, resten vaskes en af dagene. Og så kørte jeg hele showet igennem i dag. I lyset af tiden er jeg jo ret obs på om der bør ændres eller tilføjes...

i dag så jeg lidt. Jeg har ikke før bidt mærke i at showet emmer så meget af at have været forud, men det gør det bestemt ikke mindre trygt for de der lige er kommet med og kræver ikke stort extra. Sådan kommer der af og til lige et par dråber mere, også til viserne. Jeg vil atter gennemgå dem og se hvilke der også egner sig til klaver. En har allerede taget form. Med tiden kan det blive aktuelt til variation. Et keyboard (mere transportabelt) kunne blive aktuelt, vi ser ad. Ingen skal kunne sige at jeg ikke sørger for at være klar til Ånden kalder, og gør den ikke har jeg nydt livet. Muligvis lovlig meget. Jeg bad om hjælp til at tabe mig før nat. **25. maj kan** have svaret hvad jeg selv har tænkt, at det vil ske af sig selv under processen. 1-3 er ét og jeg forbereder mig koncentreret. Igen prikkes jeg med at en viljestærk handlekraft intet nytter hvis den betvivles qua gamle erfaringer, det gør kun tvær, igen forsikres jeg at den er valid, ♥-foder retur, ikke tomme kalorier. Mere vand (entusiasme) gavner. Energien arbejder i handle-musklerne i arme/lår, s vendes til h, bevidsthed som hos mig sidder inderst, s = ubevidst, yderst, nu kommer h altså ud til jf!

- Igen. Den har godt nok taget sig god tid begge gange. Hm, hos flertallet har placeringen nok hidtil været omvendt, men er man på en mindre opgave før indvielserne kan det jo ikke være anderledes. Jeg genopfrisker tidligere kunnen lisåstille og tilfører uvist fra 1-2 undervejs, er ved at finde mig til rette med at det nu er dette jeg skal. Jeg er i alt fald ½ engageret nu, og det vil blive mere jo mere jeg overgiver mig til det – både m og k ændrer navn i natnyt til noget med at kunne "lide at vinde", m til "Lidvin", k til "Winnie". "Lidvin" er tankevækkende, var ingeniør, arbejdede med lystbåde men fik mavecancer og blev helbredt af SB, hvorpå han lagde sit liv totalt om til guide på rejser til SBs ashram i Puttaparthi. Han gik lige ind i mig på min rejse derned (DsD, uden navns nævnelse, skidt med det nu). Jeg skulle ikke ham, men jeg forudføjte da helt klart noget med hans metafor som med den anden mand jeg nævnte i slutningen af Ssp og også senere. Det gjorde jeg ikke med xy, men han dækkede sig jo også, indtil jeg kom ind bag forsvaret, i alt fald.

Folk som står helt ved deres åndelige selv, ikke dækker sig, har et lys om sig, det samme som forelskede i den klippefaste startlykke hvor også de – midlertidigt – har fået fjernet deres forsvars lysdæmpning. Xx tiltrak mig ikke fra start grundet sit forsvar, men da han fik tillid nok til mig faldt det, og jeg så hans lys dér bag som også med xy da han var gået ifm. z, hvad jeg ikke forstod da. Jeg havde aldrig set ham lyse før, for i vor start var han ret slukket, på vej ud af hvad han kaldte sin "sidste forelskelse", og også med z var hans forsvar snart retableret. Måske får han gjort op med det nu, måske ikke, alt er i evig forandring. Det er ikke godt at have haft mange forhold. Den guddommelige energis storhed gøres "bare illusion" skønt det er lige omvendt. De ♥-løses forbandelse. En evt. ny partner vil skulle overbevise mig. Får jeg brug for en lyd- og elektronikker, vil jeg så kontakte xy? Næppe. Han var redelig professionelt, men ikke med sit hjerte, det skal ikke præge noget. Jeg tiltrækker det rette. Kun ham, hvis han har ændret sig grundlæggende.

21.05.0664

SIDSTE HURRA

**Lysdæmperlaget suges ind,
hindehammen af koldgys
som hver kvinde måtte tage på
mod Kalis skærende voldlys**

**En snærende brynje indlejret i,
mørknende sandhedens lyslag
så liv i materien også kvaltes
indtil den yderste møgdag**

**Det var den eneste vej at gå,
den dumme blondine sku' bruges,
midlet til målet hvor Åndens skønhed
æres, ej kynisk udsuges**

**Liv efter liv i skiftende køn
lærte os glæder og smerter
så vi kan leve balance, tro
mod vort og de spejlede hjerter**

**Brynjen opløses, skyggen fortæres,
laves til oplyst materie
lektien marcheres ud med hurra
før den ønskede aktive ferie**

4. SPØGELSE ALDRIG MER

Det viste sig rigtigt at digtet fra 17. ds. tegnede hele kapitlet; det var ganske sjovt at genlæse det da jeg satte det ind. - De sidste linjer i kapitlet er lige ændret til morgen, for de gav dønninger i natnyt **26. maj**. Jeg skrev at jeg da kunne kontakte xy hvis jeg fik brug for en lydfyr, han var redelig rent profi og jeg behøvede jo ikke tage ham på skødet; men et clairvoyant lynkik af ren nysgerrighed havde den uventede effekt at jeg blev vred og næppe kunne sove. Jeg ændrede linjerne til morgen. Natnyt viste mig helende, rabiater selvtrøstende beskyttende min jf – kvægrøgter! Jeg er ikke klar til at komme videre fra det stade om jeg så ville. Der var en lige linje til drømmen med Kunama (jul '19 for dec 20, MM) hvor vi splittedes (som vi blev), xy gik ned under skylaget på bjerget, ”fanget af kvægrøgtere” = til optræning i at pleje jf (sker), og jeg, Tambo (= mørk flod) drog sorgfuld hjem til den hemmelige dal (limbo) igen. Befrielse, beskyttelse af mig på vej til fremtiden oppe over skylaget med mine lavere energier arbejdende ude bag matricen på ombygning til det ny, xy med dem. Og med at føde lyset, Baringa, til det ny liv – som jeg er ved. Tidsrammen holder.

Jeg skal lade al xy ligge, klart nok, det skærer i pande/krone. Jeg har også nok at gøre med at målrette det æteriske net, følelserne, vandet, så det ikke formålsløst skulper rundt i benene men bærer stoffet korrekt – ved at være tro imod inspiration gennem især klaveret nu. Selv kapitlets forudbestemte overskrift stemmer. TAK! Hihi, jeg bemærkede noget i bad. Mavepolsteret er en halvkugle påsat lige over hara, 0 over solar plexus! (Er ”ks silkelag” ren nød? Jeg har altid følt mit på lår/overarme/mave/mås for meget, skønt aldrig fed) Efter badet hængte jeg maleriet Ssp et mere synligt sted, overvejet nogle dage. Hvorfor den idé? Som jeg iagttog det nu *så* jeg at da jeg maledede det i '19 – hver detalje planlagt – havde jeg *som vanligt* ubevidst fortalt mig selv noget *mere*. Sporet fører fra initialernes lille lemniskat nederst op til sneglen i midten (sprituel ætervæsen) via en større, og det var ”bare en sjov idé”. Men lille ego nederst har aset sig vej gennem lysets vinterdød og forbundet sig med det ny, opgraderede æt/fysiske felt og transmutterer gammelt æt/fysisk stof før det ny, friske! Er man synsk, kan man ikke løbe fra det, og jeg er ved at være der.

Men hold kææææææææææææft, hvor er jeg træt i dag efter for lidt søvn. Jeg har fyldt den med at rydde vasketøj væk og *gennembade/soignere* for ikke at mærke det for meget, og jeg orkede ikke tibetanere eller klaver, så jeg gennemgik mine viser mhp. at finde de bedst egnede til klaver for så bare at have listen stående på nodestativet og spille dem efter gehør. Med lidt besvær huskede jeg alle (- 2), og de fleste egnede sig; men skal nogle ud? Især i den sidste tid med xy blev den spirituelle åre tydeligt snævrere, og alt skal strømlinjes. Tanken har før været forbi, men jeg fandt at alt alligevel var godt da. Hvad vil jeg finde nu? **27. maj** melder pausen planlagt, en extra kraftig rodrens ifm. fremspiren, tillidvækkende topstyret, jeg misser intet, successiv udrensning er en primær del af lyslivsprocessen, og der kan ikke fås kredsløb med 4 før samme topstyring har lagt sporene der heller, uanset hvor krystalklar. Pausen vil give mere drive på talenterne hvor det hidtil har været ret slunkent. OK, jeg er også stadig træt trods god nattesøvn. - Jeg kom først ud af fjerene ved middagstid, men så kørte det også bare igen, tibetanere, hele showet ...

samt irritation over at jeg blev træt – og stiv i lænden af at stå op og optræde, som jeg altid er blevet det. Det *må* ændre sig med den ny tids energi. Som kattermor sagde: ”... mangel på understøttelse.” Det er simpelthen den bedste formulering af årsagen jeg har hørt. Før søvn kikkede jeg igen ind på ”tidløs”. Jeg fik samme svar (igen) som natnyt **28. maj** gav, tvivl bremser, det er utroskab. I øvrigt opmuntrende, jeg halvkvægnede med reaktioner fra æt/fys felt: kløe i huden i ve. side af skridt og lænd samt menses-murren fordi der netop arbejdes på sagen. ”Tidløs” m.m. *er* manifesteret i babyfase inderst i 1, men tvivl sinker. Min ny cyklus er i gang i periferien af powermatricen (fri af den, men også trængt af den, endnu kh's hovedstrøm), i passeren det punkt hvor stofudskiftningen overhaler nedbrydningen, men lidt utro powermatrix (knallert) overhaler stadig (+ undervejs). Jeg finder tillid svær med de mange nedslående erfaringer og den stadige ”Dominus Kh”. Og igen må

jeg minde mig om at der også er rigtig mange opløftende, i al fald efter xy, den tungeste af dem alle. SB havde ret mht. *sidste* gæld. Jeg har aldrig haft så gunstige vilkår som nu.

Det er også korrekt at der kun er gået lidt over 1 år efter de sidste krummelurer og vi kun lige passerede den astrologiske grænse til Aquarius 21.12.20. TTT. Jeg havde nær glemt det sidste af natnyt, afspilning af den ene af de viser der var delvis svipset i forgårs, men underbevidstheden huskede, ahh – min længselsfulde vise fra '18, "Alles Lod" om at ønske at dele alt det jeg har og kan give hvis sidste linjer lyder: "Skønhed har ingen grænser, når vi blot renser for småligt motiv – rent guld kan bare være guld, hver hånd fuld, alles lod og liv", understreger "successiv udrensning". Mør dag, vaskede hår, gennemgik viser, kom i tanker om den anden og skrev det svipsede på, ikke flere smuttere, tak, og opdaterede visedokumentet "Sølvtråden" til websiden. Tidligt træet aften smed jeg lidt kort for at se hvad de sagde om ødemerne. Også de sagde naturligvis tvivl, men også noget andet som yderligere belystes i natnyt. Jeg mindes Crowley's Tarotkort Stokkenes Dronning. Det viser hende siddende med sin handlekraft som egentlig er en løve "holdt i skikkelse af en leopard i medfølelse med alle uforløste væsener".

Natnyt **29. maj** viste mig lidt "Pottersk" holdende et skjold foran mig med min tryllestav. I filmene som jeg lige nu hygger mig med at se igen er disse kridhvide, men mit var fyldt med s pletter, og det ikke alene beskyttede mig (mod at tiltrække for stærkt og stikke for meget ud), men var også et arbejdsredskab fra 1-2 ud i 3, både til mig selv og kh. Igen: jeg kunne forlængst have trukket mig, men har valgt at blive og løfte med, og det kan man ikke uden selv at have elementer af samme temaer som kh. Som xy engang sagde: "Jeg glæder mig sådan til min kontrakt rives over." Det korte af det lange er at det kan vi ikke herfra, det gøres fra den anden side. Så mine ødemer og træthed, successive udrensning, holder ikke op før løfte-kontrakten er opfyldt, hvor rigtigt jeg så end opfører mig. Jeg har ikke valgt en opgave som PS', det rene eksempel der bare booster lysets energier, evt. påtager sig noget karma for en devotee hvis tiden er inde til at det kan forløses. Jeg har valgt at sidde ude i matricen som skjult agent for "Alles Lod". Nylig drømte jeg at den oprindelige 007, SC, kom ud indefra igen. "Alfa, ét", eller *Al*. Sic!

Vi løfter på de måder vi er bedst til, også selvom vi dybest set er færdige med dem. Jeg har altid følt xy var et sådant værktøj der ikke fik lov at undslippe fra kun at sætte det allernæreste æt/fysiske stof på plads. Det ændrer ikke ved at jeg blev nødt til at lægge afstand af netop den grund, men gør det hele noget mere kompliceret. *For* kompliceret, som jeg sagde til ham sidst vi talte sammen. Jeg får jo heller ikke selv lov. Uanset om vi reelt *er* ideelle partnere kan det ikke lade sig gøre af den grund. Vi kan kun såre hinanden. Sikken et arrangement. Nå, jeg har det efter omstændighederne godt og arbejder kontraktligt videre med det jeg er bedst til, fokuseren indad, sætten det indre på plads, skønt jeg så gerne ville fokusere udad nu. **30. maj** sætter igen fedme- og talentudøvelses-overvejelser på plads. Jeg sov for sent og uroligt, er for mør og træet til at udøve nogetsomhelst, og i går blev jeg ked af at mærke mine bukser stramme da xx og jeg var udenhus. Men der har siden 26. ds. været varsler om opræk til dybere proces igen må jeg indrømme, i natnyt mest tydeligt forevist med knallerten, og det har 1. prioritet hvad enten jeg piber eller synger.

Tvungent ufokuseret attraherer/integrerer jeg stof på højtryk, det kræver energi, så sukkertrangen jeg så sent som i går aftes igen følte (ignorerede) er logisk – hensigtsmæssig fordi jeg spilder energi på tvivl og modstand – og mere er undervejs. Min angst for at al den ufokuserede nedkølen, hygge og gerne medfølgende -spisen medfører opgivelse, taberi af så velkendt slags, exponeres... en sut udenfor verdens bæverding: kvalt, total P. Men Al fører an derind, jeg må have tillid og tålmod. Jeg skal netop beværges her, og hvad andet er en bæverding end luxuriøs servering jord-Ånd? Kun ubesindighed og tvivl kan fange mig i fedme og misbrug udenfor, nu verdensstrømmen er vendt. Den skal have omsorg helt indefra. Hvad jeg aldrig har tænkt så meget over før – var jo skabende lige fra lille, tegnede ud af hovedet – er at skaben kræver anderledes holistisk energi end f.x. administration. Lod- + vandret. Jeg kan ofte klare at ordne vasketøj, gøre rent eller få styr på ting

(vandret) selvom jeg ikke orker at spille eller male som behøver psyko-spirituelle lodrette; men går *alle* kræfter til vandret er der intet til jf, springbræt for dem. Altså: slap af.

Der *vil* veksles mellem ind- og udad for mig i denne rensetid til fornyet balance er etableret, Kali havde en der passede dén og ikke den ny. Pendulet svinger over kløften mellem f og m, modstand når det går til f og tvivl når det går til m giver sukkertrang fra energifråds til vrangforestillinger, spildfølelser skabt af traumer, emotionelle benspænd for Ånden. At tillade... mit problem har været fatsvaghed over ikke at have flowet '85-'05. Det har fået mig til at klamre, hhv. tvivle på mit formål og mine talenters bæreevne trods alle forsikringer. Selve det at mærke pendulet gå til f eller m er det mindste af det, kendt fra så mange lavere niveauer end f.x. året – månederne veksler og div. veksler videre ind til døgnet og vi småveksler over dagen helt ind forbi åndedræt og hjerteslag. Vil jeg også blande mig i det?! Det er sveda klart destruerende, indblanding i ét niveau rammer alle! Vel dybeste årsag til hjerteflimmer. Hvorfor har det niveau været så svært for mig at regne ud? Min konstruktion som højere aspekt har givet haft en længere tidshorisont end blot til den jordiske rytme, når jeg tænker over det har den gang på gang irriteret mig henover døgnet.

31. maj og skønt at vågne ret udhvilet og uden lændebrand, næsten ovre hullet, lader det til. Godt gæt iflg. natnyt, P "sendte nogle vrangforestillinger til Rusland" (!), Ø-på hvor det sidste skal revideres før en ny verdensstart. Der er små energirøvere tilbage (mus) der vil udryddes hen ad vejen og tiden er ikke til mit endnu, bliv bag, men med denne rensning/beværtning er energien atter forøget, og snart kan jeg udøve mine talenter igen i 2. - **1. juni**. Der har været hyr hos kattermor i 3 dage. Hun sejler jo økonomisk tæt på vinden og var nødt til at overskride kreditten – banken advarede strax, som om hun ik' ku' find' u' a'ed: "Du må max bruge 400kr. mere i maj..." altså, man skal jo spise, kattene også, hun betaler altid sine regninger og 2 dage efter ville pensionen gå ind... de spærrede hendes kort uden videre og giver hende et mastercard der ikke kan trækkes over. 50 års ærlig, redelig kunde i den bank – hun følte sig ydmyget, sat under administration og skræmt helt op i det røde felt, er trods alt førtidspensionist af stress – og altsammen pga. den psykopat oppe i Sverige som har tørret sin gæld af på hende så hun sidder så hårdt.

I går fandt hun ud af at nys indført bankpolitik vil have folk på mastercards undtagen de med kanon-indtægter, så det var ikke specielt personligt, bare en i al uhøflighed benyttet undskyldning. Men da hun først fortalte mig det fik jeg øjeblikkelig den indskydelse at nu lukker den gamle banktid også! Så jeg talte hende ned til Nope på vej til Silk og sagde at det givet var første signal om at nu sker der noget godt på den front også for hende, om ikke pr. omgående, så i løbet af dette år. Synskhed og kort var overens. Jeg anbefalede varmt en banksnak snarest om allermindst skruen på parametre udover at overveje muligheder selv, hvilket faktisk gav nogle reelle forslag. Desuden ser det for mig ud til at bankerne er på vej retur til noget sundere. Jeg er vokset op med at man kun havde de penge der stod på kontoen. Selvom min senere fik 30.000 kr.'s kassekredit – uopfordret – har jeg aldrig benyttet det. Det er bare noget at vænne sig tilbage til... i løbet af disse dages samtaler har jeg haft en meget vred periode på hendes vegne. Jeg havde lyst til at skrive historien som en nøgtern røffel til den ny adm. dir. for Danske Bank.

Det er muligt, bankerne er pressede, men de har stadig kanon-overskud, råd til at behandle deres små kunder ordentligt, deres egne fødder. Ikke mindre nu med monopol på de tvungne NEM-konti, hvorfor skal kun Stein Baggere have i pose og sæk? Ville banken virkelig selv være en psykopat yderligere oveni? Så stoppede jeg op, for det var en *stærk* indskydelse. Hvorfra? - Det er 2 dage siden. Lige nu fortalte xx mig at vor økonomiminister har givet et interview ang. bankerne. Hvis bankerne også pålægger indeståender under 100.000 kr. minusrenter griber regeringen ind. Fruherre Jensen skal behandles ordentligt og det er ikke smart at ødelægge folks tillid til bankerne! De har masser af andre muligheder for risikovillig kapital og tjener godt (også *uden* hvidvask!). Takkkkk! Endelig noget fremtidspolitik! Jeg rang kattermor, hun havde lige selv set det... det her rykkede lige natnyt ned i rækken, svar på mange kort i går – jeg kedede mig i min uvirksomhed og

havde desuden kattermor på skærmen, men de endte med at frustrere mig i stedet. Man kan jo ikke reelt få noget at vide om fremtiden, kun hints, tolket jo videre jo mindre man ved.

Men de gav dog noget. - Natnyt? Jeg transmutterer tålmodigt *fishy* temaer i beskyttet 2-3 sfære ifm. det samlede projekt, bevirkende vellykket forening af planerne i mig omsider eftersom det sker. Jeg kan snart genoptage udøvelse af Åndens Hånd i 3 ("He's Got the Whole World..." på klaver). Direkte besked fra materien: centrale højere plan skrider frem, et indblik i processen viser mig status. Baseret på den primære plan, naturen, kører overbygningen, kh, stærkt præget af Kalis gang mod Dwapara, s mod gul. Den er faktisk ½ igennem forædlingen med krone-guldets katalysator i en omfattende integration af ny 2-3 med extreme pendul-reaktioner og forvirring og ubehag for fokus, hele overfladen, men ikke dybere end den. Det ny er udsat p.t., bevar roen i primær natur, forvirringen er kun det sidste hurrra! Jeg får vist også en tidshorison, for mit urtidstræ, Magnolie, s og delt i 3 lidt sært brat amputerede, store arme (treenighed, kanalerne?) fra stammen på roden er i blomstring – foråret '22. Der udrenses lige lidt endnu efter processen, det er ikke så tosset at tage det lidt roligt endnu med udøvelse – og her var en gedigen mulighed for at fejltolke –

metaforen var at selvom man er par vil det være bedst med hver sin bolig, indgangsdør; men sådan har jeg reelt aldrig *følt* i våg. Eget rum er praktisk at lave ting i alene, ja, men behov for at trække mig fra den elskede udenfor de tider havde jeg kun træt/syg eller i konflikt/på vej ud (eller p.t!), det sidste kom kun hvis jeg blev trådt på, ikke *fra* mig, ikke engang da jeg havde depressioner. Dem behandlede jeg alene og var i harmoni når jeg kom ud. Ovre dem følte jeg bare harmoni og enhed. Døre blev opfundet til hjælp og beskyttelse i Kali, pga. disintegration, ♥-løshed blev de sagen og derfor sang jeg selv med i koret, men det var tillærte Kali-nødløgne. Som at forelskelse er en form for syge – det er lige omvendt. I forelskelsen er selv de sygeste sundest. Vi kan blive syge af den fordi vi har usundheder i ♥ som Ånden smider ud, er de slemme kan vi dø af det. Når jeg åbner min bærbare om morgenen står der på skærmen "start med at tjekke vejret." Det gør jeg til "trække vejret", Ånde ind. For mig at se er det dybeste formål med livet parforholdet, det er som en del af Ånde-drættet. Adamus fra cc spurgte ofte efter folks vildeste drømme...

og ålede tit de adspurgte for manglende fantasi. Det vildeste jeg kan forestille mig er et velfungerende parforhold. Han sku' lige have prøvet at åle mig for det, så sjældent og dyrebart. SB undrede sig over eller var træt af folks længsel efter et. Det forstår jeg ikke... med mindre det snarere var at han syntes de burde kunne fatte de selv skulle være klar først for at det kunne blive vellykket. Det er med khs destruerende drama som med Guds primære natur: hvis vi stadig er afhængige er de ikke integrerede godt nok og vil give ulykker. Vil synskheden fortælle mig hvis jeg møder den endelige? Jeg har oplevet synsk attraktion med to mænd. Begge var tydelige hints om højspiritualitet jeg selv skulle udleve engang, den ene "overskygget", den anden bedre integreret. Den mand jeg evt. skal være sammen med må være mindst lige så højspirituelt integreret og udækket – og attraheret af mig. Mon jeg vil "genkende" ham som ved den dér fejl med xy i '19? Måske var netop det stunt meget vigtigt. Jeg har tit tænkt på hvad det skulle til for.

2. juni og mør stadig efter i går, hvor jeg tibetanede for første gang i flere dage og hentede bestilte biblioteksbøger – og lige købte lidt til søn 1 nu jeg alligevel var i centeret... det tog bagud. Det mærkede jeg især da jeg aften skrev færdig på alt det om kattermor og parforhold. Jeg kunne næppe fokusere til sidst. Jeg sov til fornuftig tid, og alligevel. Jeg skal til at udøve igen, men får understreget at det kræver megen energi mentalt/æterisk/fysisk *theskevis* at *rage* sidste forædlede stof klæbende til en tyndslidt, svindende Kalitragt (krone) *op* og over i en ny jf, det ny fokus. Flow er vendt. Hvil, mer vand – og evt. banan (energi). Der er vist ræson i at jeg har taget lidt på, selvom jeg hader det. Fokus er meget krævende for Ånden, i sig selv ufokuseret, kun fokuseret når materialiseret. Lige fra vi skabes er vi på vej ud igen, det er unaturligt for Ånden at være bundet i stof. Samtidig er det kun dér vi kan udvikle os, se de skæve detaljer. Alt her handler om fokus, alle

dimensioner, menneskets den mest fokuserede, skaberen af kh. De andre skaber ikke noget. Så skal jeg skabe er jeg nødt til at hvil, vand, evt. banan, måske især i dag. JaVEL.

Vand... den seneste tid er ild dukket meget op i kortene = overvægt af mental aktivitet globalt og lokalt – jeg har haft følelsen af brænden i svælget, så jeg drikker mere vand foruden min varme kakao, uhm! Har lige taget min dosis for i dag. Vand er løsningen i kortene også på alt – og mangler overalt (også i anklerne omsider). Grunden er generelt grådighed. Vand til industri over liv, nok føde men med vold mod rent vand og natur. Jeg ser den truende globale oversvømmelse meget som udslag deraf. Ikke at jeg tror den globale opvarmning *kun* skyldes vor *forurening* trods is-borekerners fingerpeg. Vor samlede bevidsthed er forsvindende lille ift. Brahmas men lokalt stærk, og alt handler om individuel ansvarlighed. Man skider kort sagt ikke i egen rede og dermed heller ikke i andres. Jeg blev som en selvfølge oplært derefter og undres ideligen når jeg ser svineri efter folks tur ud i det grønne. Er vi bare dyr?! Det er da let nok at efterlade stedet i samme stand som de selv ønsker at forefinde det? Heldigvis breder den filosofi sig dog i disse år med samt videnskaben til at bakke det op for større befolkningsmængder, et lige så stort problem.

Men hvad, vor basale natur har løsningen: ”Fortsæt uændret, C19 er i gang og der er snart drivhus så al is smelter og hele lande drukner i rensende moderhav, solstrålerne bremses til istid igen så for lidt kan gro og leve. Når I er decimerede og den opblæste, skrøbelige kh-film slettet falder alt i hak, naturen reparerer sig selv og solen bryder frem til en ny start med forhåbentlig mere respekt. Eller også bare en gentagelse. Det er jo set før. Da var det bare kometer eller meteorer der blev tiltrukket for at gøre en ende på stoltheden, og det kan også sagtens ske igen.” Som altid ender jeg med individuel bevidsthed som springende punkt. Alle andre manifesterede onder er rent vand vsa. dens flod-trussel... der *er* en anden tolkning jeg vender tilbage til... **3. juni** og tilbage til individet. Sen aften føltes Åndsforbindelsen sært urealistisk, men det tænkte jeg først over efter en søn 2-snak. ”Der er lige ”tilføjet ♥-sår” (hjortehagl) oveni hindens gamle ♥-sår for at aflive den, men den + jægerne skal bare om på bussens bagsæde på helingsruten. Der er arbejdet med ren overlevelse som en gal på de indre linjer, du er kun lige klar til klaver m.v. igen, så bær over med dig selv.”

Hm, hvad refererede *det* til fra sidsten? Genanskudt hind jaget af en hel flok anonyme m jægere søger kontakt osv... men Al sender alle til bagsædet? Og jeg sidder tilbage midti med vag stigmatisme, blot i hø. side af underlivet? Hvorpå meldes overlevelse. Hm. Jeg tænkte på xy, jaget rundt af alt muligt tiltrukket udefra uden hans medvirken, sjældent det han helst ville, oveni hans indre kaos, huskede hans frustration over slet ikke at være klar da jeg kom ind i billedet. For mig kørte det løs in- og eksternt fra '85, til '95, delvis '05 i det mindste mest i min favør. Muligvis do for ham, men efter? Tiltagende ♥-brand på hver sin måde... jeg har reelt ikke haft én mand der ikke har tilføjet mig ♥-sår. For dem alle var det mest udmattelse. De havde simpelthen ikke det overskud til mig som jeg havde til dem, ikke engang xx der på det tidspunkt endnu havde interesse for sit arbejdsfelt lige som jeg og altså ikke burde kun blive drænet af matricen, men støt mistede overskud alligevel. Hvor ER min modpart? Nå, lige nu hvor selv jeg får med grovfilen er det jo ikke aktuelt. Så rang kattermor. En kat fra hende indebrændte i nat i et hus i Fåborg.

Javel ja, ild. Alle katte-ejerens ejendele brændte, undtagen hunden og nattøjet hun stod i. Katten led slet ikke, *så* jeg og trøstede med. H. C. Andersen besøgte sit livs (første) ulykkelige kærlighed Riborg her på den kæmpe Voigtske købmandsgård, nu delvis indrettet til ejerlejligheder og center for kultur-begivenheder men altså brændt i venindens afdeling, et lyn slog ned *lige dér*. Og alt handler om angreb på ♥. Voigts Gård, H.C.A, veninden, katten. Og dog er det godt, for alt det gamle liv blev fyret af, nu starter et nyt for veninden, en meget spirituel k hvis historie er at katten blev instrumental i kommen ud af kløerne på en rig, men diktatorisk mor. Dyr gør meget for os uden tak. For nogen tid siden druknede en anden fra kattermor i en svømmepøl, og det var også en tyk metafor, ejeren var elitesvømmer og stod snart efter frem og fortalte om korrupsion og misbrug i sporten. Nu overskrider jeg kapitlets vedtagne længde, men regler er til for at brydes og denne

historie minder lidt om den med Notre Dame's brand. Jeg havde kun lige lagt mobilen da søn 2 rang: ”Mor, var der et s-magisk angreb i aftes eller nat, for jeg har haft ♥-symptomer...?”

Klik! Selvfølgelig! Det var det jeg havde anet aften og drømt om, angreb på ♥, jægere der skød på den i forvejen sårede hind (”hinden i bjerget” i de klassiske myter) – som i øvrigt ikke virkede særlig døende – og ikke fik den dræbt, den kontaktede mig for hjælp, men alle sendtes om på bagsædet, jeg skulle ikke tage mig af helingen direkte, nok er det med i min opgave, men ikke bevidst, det sørges for via æterlegemet. Og det fik mig til igen at undres over at jeg længe ikke strax har tænkt i angreb med den slags natnyt, faktisk tit overset det, og så er det dog så tydeligt – og tager bagud af mig selvom jeg ikke tager mig af det. Imidlertid er det bevidsthedsniveau klart integreret, så nok dumper nyheden ind men processen er automatisk, jeg skal bare sørge for at have energi (som gradvis øges). Åh, og så: katten blev fundet *mirakuløst* uskadt i eftersølet sammen med et par andre der også klarede sig, så kattermor er euforisk. Hihi, det faldt mig slet ikke ind at se om den *var* død da hun sagde den var indebrændt, jeg fik kun strax at den ikke led. Hvilket jo så var særdeles sandt! Men hvorfor undres? Den hedder *Galadriel!*

Lige nu funderer jeg over at da både sønneke og jeg fik besked om et angreb *var* der et af pondus, det s netværk er ikke tandløst endnu. Jægerne var godt nok af lavere status, men mange, og siden skuddet med spredhagl/lynet ramte lige *sådan* må der komme lignende historier op de nærmeste dage. Sandsynligvis med lige så mirakuløse undslipper, og de vil give boosts. Efter lige at have været igennem den globale opvarmning og udslettelsen er det sådan set opmuntrende at se hinden overleve angrebet og få at vide at jeg ikke skal tage mig af det fordi det vil hele sig selv, mit såvel som det kollektive. Hvad der undrede mig var datoen, 2. juni. Nok giver tallene 13 sammenlagt, men der må være andet, gamle katastrofer, planet-konstellationer... (nåhja, hexebåltid + måne- og soleklipser p.t.) sikkert er at det er tid for ild og vand, vrede, frustration og opløsning, og det har nogle af de dér magthøveder søgt at udnytte for at gennemtvinge noget fokus. Xx' medarbejdere kan på det nærmeste ikke fokusere overhovedet mere. Og de er ingeniører! Hjælp! Det er dem vi er i hænderne på! De sidder heldigvis i Åndens større hænder.

Hvilket viser tilbage til at den globale oversvømmelsestrussel har en anden tolkning. Hvor kommer vandet fra? Is, floder. De er metaforer for personlige følelser, psyke, hvor havet er det store mystiske element. Frosne følelser fra gammel tid, is, forløses og supplerer det højere bevidste mystiske element som så trænger ind over det konkrete og fornyer det. Ikke bare et tusindårs eller en astrologisk periodes bølge, men et afgørende løft. Hvis højere bevidsthed invaderer det konkrete element behøver det ikke (kun) at blive en trussel for det gamles overlevelse, vel? Og der er lande hvor teknologi til at udnytte afsaltet havvand er meget udviklet allerede. Hvorfor ikke bruge havet og lede flodlandskaber tilbage til deres smukke, naturlige oprindelighed? Det er allerede gjort nogle steder. Hvis de svinder med den smeltende is kan vi jo bare lede afsaltet havvand tilbage i dem! Jeg ved godt, det er meget vand, men teknologien vokser. Nå, måske klarer istiden det for os, ny frygt og fortvivlelse der ophobes... *har* der været perioder i Jordens historie hvor polerne har været isfri, helt eller delvis? Der findes jo gamle, perfekte uforklarlige landkort over sydpolen...

og der kom en ♥-brand til i Fåborg, det gamle skibsværft. Andre steder har jeg ikke veninder, så dem ved jeg ikke om, men de må være der. Og ja, det virker modsat s' hensigt, ikke med opgivelse, men hjælpsomhed fra alle sider, og hvis folk vidste det med angrebet ville der også være retfærdig vrede imod misdæderne som tiltagende *vises*. Den smule det sætter tilbage er ikke indsatsen værd, det booster længere henne, et skud i egen fod, for harmoniseringen gør at det mere og mere bliver ”bare energi”. ”De sku' ha' ladt wær” som ”De Nattergale” sang.

21.06.0665

TIDEVANDE

Tidens ebbe er vendt
Dets kosmiske pendulum
vejviser bølgerne
Overalt vil vi snart
spore følgerne
Æternettet bødes til fangst
og lyset gyldner den sorte angst

Hjerteslaget er tændt
Dets åndedræts skyttel
nyvæver døgnene
Harmoniserer dem
udjævner løgnene
gør dem til måneder og år
hvor grådighed ikke forslår

Kalis lukning er endt
Dør'n åbnes
så masker i vrang går i rette
selv bankernes væv
vaskes hvide og nette
og mørkets angreb slår fejl
bli'r vind i Dwaparas sejl

5. ÆTERRAMMEN FYLDES

Jeg kan nu godt mærke angrebets effekt. Der er en afmattet håbløshed bag indsigten der er lidt øget, men ikke mere end jeg ellers har følt her i min lille nonnecelle-tilværelse. Jeg følte også en inderlig længsel efter en ordentlig partner i livet at elske og ping-ponge med også professionelt og sendte en forespørgsel målrettet PS om det da jeg svimmel af træthed lagde mig tidligt til sovs, og det fortsatte ind i søvnen. **4. juni** svares at slutresultatet, den ny kh-film til mig, ”den australske farm” er bygget på det naturlige grundlag, der er travlhed med den under Als direktion og jeg prøver overflader. Vi hyggesnakker lidt, tjekker ”kort på hånden” ved et lille køkkenbord. Fremtid. Jeg vil gerne bruge dem og forlader den midlertidige hygge-P for at gøre det, men der er en tilbagebombning, ikke kun fra det nylige angreb men i det hele taget som vil bevirke temmelig omfattende udrensning i kh, så der må foreløbig leges hjemme. Jo ikke nyt. Og trætheden vil blive værre, er jeg bange for. Jeg har ikke været så sejlende dødtræt siden jeg ammede. Heling af tilværelsen er hårdt arbejde, niveauet kunne godt bruge lidt flere at fordele det over.

Egentlig var det s træ 1. ds. det første signal, set mest i natsortheden og at drømmen stak sådan af fra de øvrige. Nok stynet, men det er der stadig, som et urtraume i os alle, kan stadig misbruges indefra, dog sker det ifm. et endeligt forår. **5. juni** minder om hvorfor angrebet var fint. I denne hellige efter-kali-proces renses stadig i det konkrete, og det kræver set-back. Det der giver symptomerne er også medicinen, og efter retablerer renheden sig. Jf ”fortætter sig” (slankes, trænes), drevet hænger lidt – det kræver, sådan at fjerne al den gamle ”ham”, ret tvetydigt ord her. Søn 2 sagde noget klogt i går. Som altid er det de spirituelles påvirkning der forårsager fornyelse, også teknologisk, det ved vi jo, men ”at teknologien løber sådan fra alle at kun de yngste kan følge med forårsager at der ikke kan nås at etablere misbrug af den før der er nyt”, og det er jo rent faktisk godt. Det var jo det der frustrerede mig så meget efter messetiden: matricen indhentede tiltagene, sorterede alt det spirituelle fra og stoppede resten ind i den gamle struktur. Når processen er overstået vil mere balance lige så stille komme – som sagt i natnyt: renhed retableres.

6. juni og stort set samme besked i natnyt. Jeg skal, vil gerne ”spille det ideelle parforhold”, men der er 0 energi dertil, hvilket ikke bekymrer mig, det kommer. Lige nu fjernes der gammelt støv for fuld skrue på mit niveau som alle. Som f.x. noget søn 2 lige fik op i går. Når jeg skriver at jeg gerne vil have kontrakten revet over er det en skidt formulering. Ingen fastholder mig i noget jeg ikke kan komme ud af fordi jeg har aftalt det med en overordnet. Den slags tyranni findes ikke på den anden side, hverken i småt eller stort, kun konsekvens, karma. At gennemlyse stoffet er svært, kræver konstant indsats: fanatisk holden fast i naturloven/Ånden på mit niveau uden svinkeærinder – dovenskab, typisk fasthængen i overfladisk lavfrekvens. Derfor er jeg nøjeregnende med drømmene. De vil strax sladre hvis jeg er forfaldet til det på denne knivsæg. Jeg er min egen mester, og på mit niveau arbejder man automatisk med at gennemtrænge, polvende alt finere, ikke fysisk synligt stof til at lystre Ånden totalt. Det eneste jeg tror på en vis binding ved er ønsket om mirakellivet. Det kan ikke ske hvis ikke *verden* forandres. Deraf det ”kontraktlige” løfteri.

Nå, jeg er i gang med biblioteksbøgerne. Det er Hancocks sidste, for jeg forstod at der er gjort mange fund især siden '07 som har rykket civilisationsbegrebet bagud i tid, og det ville jeg vide mere om. Men min starter er nu en ældre om jagten på Pagtens Ark, og den er, skønt interessant, også kedelig, for det stude forlod jeg på samme tid bogen blev skrevet, '92. Jeg sad i går aftes og tænkte at det dog er utroligt at det har været så svært at fatte igennem det religiøse sirups-hjælpeværk der for X.000 år siden gradvis lagde sig (tilsidst som en kvælende blyhat) over den naturlige, intuitive Åndsforfølelse at det ikke var *tingen*, gryden, bageret, arken, stenen (The Arkenstone midt i bjerget i Hobbitten!), men det den repræsenterede der var det vigtige, nemlig *kvinden*, og igen – det, hun ideelt repræsenterede, Ånden i sig selv. Kloge-Åger skabte da hints nok, den ædle, etiske Sigurd Fafnersbane=>Parsival=>007=>Harry et al og do jomfru som første stude. Al historie

kan koges ned til den AHA. Ganske morsomt har jeg selv én udgave af Parsival i reolen af en vis Brachvogel, som vistnok langt ude var familie – og frimurer.

Jeg har endda haft en frimurer siddende i min stue, godt nok ikke en af de høje, ham der fik mig til kort at snuse til Rosenkreutzerne (se ”Dråberne”). Da som nu var det ikke mig, al den tilsløring, det virker enormt umodent på mig skønt jeg er ganske klar over at det *har* været hensigtsmæssigt i en tid hvor s skulle løbe linen ud med power-experimenter. Jeg er bare af-, ikke tilslører. Men bogen er en god indledning, afspejler hvor jeg selv stod i '92, og jeg gi'r den en skalle for at få den læst i en fart. **7. juni** afspejler min tvivl om det er smart at spille tid med det her *Rat*, men det er det ikke, alt går rette vej på bedste vis. Det fornyr jo overfladen. Jeg er vist ræd at nogle ”perfekte” synspunkter (vrangforestillinger, overfladisk lavfrekvens!) a la Sitchin skydes i sænk? Man må have mod på den her vej. Duer de ikke, må de væk, og lige nu er der ikke just opgaver i kh jeg forsømmer. ”Nyd ”Grahams frugter og grovboller med honning”, det er ikke misbrug.” På det seneste har jeg følt længsel efter en partner uden at den har været *kødelig*, altså efter *overflade*. Vil jeg senere have en reel kødelig partner, må *min* overflade også være revideret.

Bogen er en sær koncentration af alt jeg har været om, loger og Baphomet=Thoth=Enok, Fortune, Atlantis (igen!), syndfloden, religiøs mystik, Moses. Syndflodstraumet overlevede helt til vor tid i gamle fester, mysteriespil, myter – over Mose sivkurv til kong Skjold, skibsbegravelser – til *dåben*. Den vinkel har jeg ikke før set *den* fra, men klart. Kunne *syndfloden* ikke kaldes en initiation, hva' ku' så?! En klog bog hvor Graham i høj grad gør op med ritualer, gennemskuer, frigør sig, ”i høj grad” fordi han sært nok slet ikke anfægter om Moses *var* jøde? Og for mig er det så indlysende at de evindelige krige mellem Ægypten og Mesopotamien havde dybere årsager. Man kan måske forstå DK/S-krigene, vi var naboer. Endda DK/GB i hunner-daner-tiden, men det her? Og hvorfor befri slaverne? Jeg tvivler på nært familieskab. Jeg tror, Moses søgte at retablere tabt sandhed top/bund, og det var der kræfter der ikke ville. Han *var* muligvis Ægyptens kronprins (von Späth), og hele stuntet med jødeslaverne var del af returkuppet. Der taltes om 4 floder i Eden, den ene Gihon = Nilen (tak, Graham)! Altså inkluderede Eden hele i alt fald Østafrika (inkl. div. fund!).

Nå, uanset om han fik hjælp eller ej fra en ”gud” eller blot var en formidabel mager – og forstod énhed – så lykkedes kuppet ikke, han måtte nøjes med en del af planen. Tiden skulle ikke skrues tilbage, men frem. Den endelige løsning var en anden. Her sidder jeg! Hihi... jeg mener, i logekredse har der altid været lagt vægt på ”enkens søn” (Moses, Yeshua?), vel den frigjorte kvindes fuldendte fremtidsoverflade, jeg er ”enkens datter”, men det kan selvfølgelig tydes på flere måder! **8. juni** efter aftenkonstatering af at jeg ikke har tabt mig, snarere omvendt, og det er jeg ked af, men forklaringen kender jeg, og den udpensles i natnyt: kroppens støv må samlet ned i frekvens så skidt kan rense skidt ud uanset hvad jeg gør og *ved*, ja, netop fordi jeg *ved*. Processen er automatisk, Ånden styrer direkte, acceptér, slip. Dwapara skiller Kalis vrang normer fra i overfladen, og det tager kegler derude skal jeg lige love for. Beretninger fra xx og kattermor er alt hvad jeg har lyst til at få ind i min fred og ro. Hellere dem end det, tak. Da der var farver, energier som de i 1. ds. drøm kan der kun forventes yderligere ballader.

Det skulle nå klimax d. 10. hvor der er en solformørkelse et eller andet sted, og derude kaldes processen ”opbrud i alle relationer”... jeg afslutter Grahams ”Ark” fra '92 og begraver mig i ”Magikerne” fra '15. Ark slut, flg. kommentar: det er højst sandsynligt at dette magisk-videnskabelige instrument nu befinder sig i Axum i ”de sortbrændte ansigtens land”, Etiopien. Lad det endelig forblive dér. Vi forlader nu den gamle tid og alle dens magtmidler for en ny og bedre. - I et par dage har jeg haft lyst til at spille lidt igen, så i går afbrød jeg læsningen af den ny for en stund ved klaveret igen – SKØNT! Før natten spekulerede jeg lidt over Graham vs. Sitchin og fandt at jeg ikke har ændret mening, men **9. juni** minder natnyt mig om at jeg ikke er færdig og altså endnu ikke kan ud...skrive mig. Hm! Det er også OK at lave eget vsa., der er til det, nyd rejsen. Det kan jeg godt mærke, Graham er bare lidt tør, skønt interessant, så jeg har kilet på for at blive

færdig og danne mig en mening. Men hvorfor haste? Der er ingen vej ud alligevel for mig endnu, og kort siger hele tiden alt vil tage længere tid end ventet, hvor opmuntrende, hvor nyt... klaveret gik igen fint, men guitaren var næsten uden klang? Det var dog sært, det var som i drømmen 6. ds. hvor der lissom ikke var flow, energi til lyd. Men ellers strøg jeg gennem hele showet... hvorfor fik jeg så støt følelsen af at jeg, det ikke havde én realistisk chance i verden? 9. ds. med optræk til solformørkelses-peak'et i morgen, vel? Jeg havde det ikke så godt da jeg stillede guitaren væk. Jeg er ½ igennem Graham og ret irriteret på ham. Eller mig. **10. juni**, lyset, ilden arbejder altomfattende i 1 (en tilsyneladende grænseløs plads med *kun* unge lys-mænd) med at fortære slutgammelt basalt, det giver frygt som samtidig transmutes til potens, et lækkert måltid (stegte kyllinger/penisser!). Natnyt afspejler 1.att.'s – som jo *er* fokus – fysiske syns begrænsning: ”Latterligt at *ingenting* skal tage så længe.” Men den gamle cyklus skal danse **helt** af, i og bag kh, det sker, det gamle stof er roligt på vej ind i 1 over den smalle bro jeg har bygget, først omtalt i en af mine første bøger – om at vi med kh har bygget en bro der kan bringe os retur over kløften. Og jeg skal hygge mig, *all-lowe*, STØN. Og hvile lidt igen, for det tager bagud, og da jeg havde tydet natyt var jeg så træt at det absolut blev en profeti. Jeg lurede 9-12. Den klangløse guitar i går, 0 energi, giver mening. Der var nok til klaveret, men ikke begge dele. I dag spillede jeg klaver og var obs på at nej, der var ikke til mere. Og så rang søn 2, bestyrtet – tandlægen havde (undrende, for perfekt tandhygiejne) fundet 3 huller! Gjorde han noget galt? Nej, tværtom, men skal måske slappe lidt mere af. Så målrettet indad kan man de-manifestere sig så hurtigt at krops-elementalen ikke kan følge med, og måne-solformørkelsen hjælper med at demontere gammelt. Det *skal* jo væk før nyt kan komme ind og passer fint med hvad jeg fik forleden sker i hans knoglemasse p.t. (han spurgte): kalk fra en ”tungere” konstruktion til lavere frekvens fjernes af Åndens ild, et lettere, smidigere gitter skal oprettes. Manifesteret *bæredygtighed* = kalk = jf. Godt at vi har højteknologi til at bakke os op! Opgaven er svær. Jeg har jo selv ild-reaktioner, isnen/brænden i tænder og svælg. Forresten peak'ede formørkelsen netop 9-12, ikke sært jeg blev så træt.

Selveste Peter (2, 3, 3-7, Graham) forudsagde at næste indvielse blev ved ild. Jeg kan kun give ham ret. Mon han havde fantasi til at se at den mere var ild *indefra*? Håber jeg i det mindste, selvom dens manifestationer også giver vold ude alle vegne udover knald i låget. Jeg kan godt undvære et knald i låget fra en komet på modsat kurs. **11. juni** slår (hihi) det mig at det har jeg faktisk lige fået. Brobyggeri er ikke nemt. Hancock har nok ret rent videnskabeligt, Sitchin var måske lidt rummelig i sin oversættelse af sumerisk, myter, fund osv., lovlig ivrig efter at bevise sin vision. Hele denne historie har alle elementer af det umulige i at bevise nogetsomhelst her i sanseverdenen, fordi vi endnu ikke har gennemtrængt den med vor bevidsthed, stadig eksperimenterer. Jeg tror/ved der *blev* grebet ind åndeligt, muligvis extra-terrestrielt/interdimensionelt, men det er umuligt at bevise *NU*. Fragmentære fund af alle slags, myter, alt kan generelt tolkes *bredt*. Kun tid kan vise noget, der opdages meget p.t. Jeg har lige været på Wiki om Sitchin. Midti muligvis seriøse argumenter er der vrøvl. Hvem er mest useriøs? Samme konklusion efter besøg på et web-site.

Graham har selvfølgelig ret i at en mur ikke er en raketplatform (kap. 13 i ”Magicians...”). Omvendt ved han, som han selv påpeger, intet om hvad der evt. ligger under den. Der var nu også andre kritikpunkter, og han påstod at Sitchin ikke kunne læse kileskrift men havde lavet fiktion ud fra mainstream sprogvidenskab. *Det* ramte, jeg mailede hans web-site og hans søn svarer når han kommer til det, han passer den i sin fritid, ”a labour of love”. Jeg undrer mig over min reaktion, chokket i at indse Sitchin's mangler (iflg. kritikerne, mange langt mere begrænsede). Han startede ret alene i at kunne oversætte sumerisk. Hvis, altså. Og det er altid godt at få flere øjne på. Gjorde jeg ham til gud, religion, mig? Jeg ser for mig en mand hvis hele liv ledte til virkeliggørelsen af en vision han havde og var tro imod. Jeg kender til når intuitive billeder samler sig i et fortløbende syn og ser bredere på Sitchin ift. Graham, vist. For mig var han en der søgte at fjerne vrøvl fra ur-

historien og delagtiggøre menigmand, tro mod den egentlige Ånd bagom. Natnyt siger ”koncentrér dig om at Ånd = 1, irrelevant stof i det duale felt pakker sammen og forlader skuldre og ♥.”

Sitchin reintroducerede ur-Ånds-jf, enhed i en ekstremt dual tid hvor de mange gik i materialismens tomme spor, søgte ikke at indstifte en ny religion, hvilket det desværre nemt bliver til i tider hvor folk griber efter halmstrå i mørket. Hans bud var imperfekt rekonstrueret, men griber folk den føres de nu heller ikke helt bag lyset. Er det bedre (intellekt vs. vision!) eller mere ”sikkert” at tro, vi med hyper-teknologisk-åndelig instruktion fra en jordisk elite fra før kom fra 0 til nu på 12.800 år? Vi prøver vel alle på det samme, at afdække en sandere, mere forenet verden, jeg så direkte som muligt udfra de beskeder jeg får fra min Ånd. Modsat Graham kan jeg ikke splitte mig i videnskab og fiktion. Fiktion er for mig et overstået stade der førte til intuition og så meget åndelig jf man kan have i denne verden for nuværende. Sitchin lå et sted midt imellem Graham og mig. Hans intuition var mere fantasi end min, men han ramte godt, ellers havde historien aldrig virket hos mig, jeg har en rimelig bullshit-detektor. Min Ånd har bare altid holdt mig tilbage fra jf som skulle falde bort, modsat Ånden. Via ham fik jeg bedre *kontakt med* det tidligste. Tak – vi var ”familie”...

episoden var et hint om hvad jeg risikerede hvis jeg stak ud nu. ”Profeter forfølges.” Igen tak for min isolation. For øvrigt er jeg sikker på at der også kom endnu et indre angreb. Typisk: natnyt viste en række sortladne hoveder der bed efter mig i rap. Nå... ”Magikerne”: Dryas kom 10.800 BP og gik 9.600 BP inkl. Atlantis. En komet exploderede, torpederede Nordamerikas, mindre -europas iskalot fra NV, gav sodtæppe mod SØ for solen, vilde brande, storme, floder, skælv og kulde fra bl.a. isvand i havpumpen, ændrede klimaet pronto retur til istid, der var kun rart nær ækvator – med følgere i 21 år. 1.200 år efter kom *nok* (et bud!) nogle pæne meteoriter til, rester i bæltet fra den, slog ned i havet og lavede damp-drivhus, genopvarmede det over 10-20 år + igen syndflod... værs'go'. Sphinxens retning lige mod Ø forklares bedre end flykorridor – den udpeger precessionen, anlagt 10.500 BP, lige efter kaos, i Leo. Göbekli Tepe gav også eye-openers, dér er et astro-relief der som Maya-kalenderen henviser til vor tid (23.12.2012) i galaxens år, fast hver 25.920 år i Scorpio-Sagittarius, hvor solen ca. 80 år (1960-2040) ved vintersolhverv står i ”riften” i Mælkevejen ind til centralsolen, iflg. nyere astronomi snarere et enormt sort hul der suger alt lys ind.

Heureka – alt det der suges ud af Jorden/os før en ny kosmisk vår – og en galaxe på vej retur i sit liv – Brahma er 51... af *sine* 100. Hvad vi har skullet med alle de astrotempler – Månen var da nok til så- og høsttider? Forstå det kosmiske år, vort tilhørsforhold i dette ur og store billede, trække det ind i os indtil kosmos var integreret, traumerne udtømte, krystalvejene etablerede til fri kerne-energi igen. Hvad ellers? **12. juni** og lige da jeg skrev dette fik jeg et déjà-vu. Tegn på højere overblik, nutiden strækker sig længere. Nøj, en proces! Hvad der står her narrer, det er blevet revideret flere gange, så det forekommer måske enkelt men har bestemt ikke været det. Jeg har været omkring min værste fantasi, at skulle svigte alt hvad jeg *vidste* fordi det ikke kunne bevises, men natnyt siger ”intet spild, rensér ud hvad kunne undværes”. Hvad? Angst for at miste kærlighed og accept fordi jeg forud ”useriøst” måtte udfordre ”sandheder”, risikere for det jeg *vidste*. Det er da bare godt at det gamle traume skal ud. Nu skal jeg lige komme mig over angrebet. Meget som kattermors bank og skyttebedyrelses-oplevelser.

Men da jeg *vil* igennem Grahams beskrivelser og absolut intelligente slutninger desangående, gi'r jeg den lige den sidste skalle for at blive færdig med ”Magikerne”. Flere angreb på Sitchin. Og Graham har ret, indenfor sin referenceramme. Havde jeg vidst at Sitchin havde været så lemfældig med flere ting – som han *fremstilles* – havde jeg aldrig læst hans bøger. Jeg lod det passere, men det lod ikke mig passere. Jeg blev ked, på mine og Sitchin's vegne, for det var som om samfundets stupiditet væltede ned over mig som et læs mursten. Så fik jeg en idé. Jeg lagde kort på begges personligheder, deres stærke, svage sider, hvad de skulle lære. Sitchin: her var en der skulle forberedes på et helt nyt, åbent liv længere henne og derfor udvikle sin intuition i dette liv. Han ville slet ikke kunne lade være, propfuld af en utæmmelig ild og Ånd og styrke, ville derfor – og det er

faktisk en god ting – være tilbøjelig til at feje beviser der modsiger hans påstande af bordet. Da han bestrider sin opgave fuldt og helt og naturligvis er udstyret med et vindende væsen (barnlig uskyld) får han succes og sympati trods sine mangler – og virkelig ond kritik som skal ignoreres.

Graham: her er behov for en lang bane. Strålende idéer som skal gås i *dybden* med. Lidt introvert, usikker og sensitiv, samtidig stædig og diplomatisk. Der vil støttes af ”stærke mænd” både til det møjsommelige strukturstyrke-job der tager længere end ventet da det afhænger af ydre forbindelser og til at stå ved sig selv, sin mening, så svaghed kan blive styrke. En mindre robust konstitution eller for charmerende type understreger målet: personlig styrke, men det ender med belønning for hårdt arbejde. - Det var da et under hvis de to ikke stødte hinandens tæer, så direkte modsætninger. Jeg synes Graham har været fint diplomatisk trods alt. Lettere flad under vægten af intellektuel info i hans bog (til strukturforstærkning?) var jeg pludselig på rette hylde igen. Det er jo sådan *jeg* skal fungere, se den højere plan, ikke de små, i den forbindelse unødvendige detaljer. Man kan fødes som landevejsrøver og vælge at være en god eller virkelig led én. Sitchin var inspirator, og han åbnede manges øjne på en god måde som andre så kunne videreføre og korrigere. Han blev gammel og var aldrig syg. Hvad skal vi med dømmesyge?

Jeg kommer til at sove godt i nat. **13. juni** – sådan da. Og tankerne myldrede ind til morgen. Overskriften synes at være slutproces xy. Han re/introducerede meget overflade, og helt fra Ssp og Kry især forfulgte jeg det tæt. Det store billede er at nok havde jeg tro på 1875-impulsens teosofi og mig i den – og tvivl, som jeg sloges med på clairvoyance-messer = ***en samlet traumeplet helt fra floden***. Jeg forfulgte den, blev vel lidt begravet i den, man skal jo ned i det for at gøre arbejdet ordentligt – ville så gerne jf. Alt lige fra Michael Tellinger, som så mange inspireret af Sitchin i en tid med få (tilladte) beviser har afbildet pletten. Nu hvor jeg ser Sitchin som han var, inspirator til forbindelse mellem tidsforvrængede GT (labile 1.att.!) og endnu ældre urhistorie, grænsende op til kanaliseringerne om rodracer, Lemuria og Atlantis, ser jeg *mig*, og noget falder i hak. Jeg er tilbage fra før xy, men langt sikrere. Så nej, det var ikke spildt. Og ”Magikerne” kap. 18 citerer ”Nature” fra 12/2-'15: ”moderne-humane” geometriske sten-relieffer på Java dateres ½ mio år gamle... Graham overvejer om *Indonesien* var Atlantis? Lidt langt ude, synes jeg.

Atlantis vil dukke op af havet igen som Edgar Cayce sagde, langt mere end sætningen indikerer, nemlig også indeni os selv. ”Forbiden Archaeology” af Cremo fremlagde mange undertrykte fund af ældre nutidshuman aktivitet (som iflg. esoterik). Nu er der så relieffet. Modstanden kan ikke blive ved. I øvrigt: Graham ser for sig en ny komet – vi gennemstrejfer asteroidebæltet mellem Mars og Jupiter med resterne af synderen x 2 årligt, legenden om Fønix taler om gentagne vand- og ildkatastrofer og mange astronomisk kendte tidsspand, bl.a. et på ½ kosmisk år, altså hvor vi nu er efter sidste gang den fyrede sig af. Fønix er en mytologisk historie der minder meget om den V-alkymiske fra Jes Berthelsens ”Drømme, chakrasymboler...” vor proces har mange små og store kredsløb indeni hinanden. Vi *kunne* være klar nu til den dybere ild, hvorfor så spille en komet? Experiment Jordan ville ikke være hensigtsmæssigt at afbryde nu, så vidt *jeg* kan se, og frygt betaler sig ikke. Vi overvåges, skal vi teknologisk afværge en komet vil der sørges for det – der blev sørget for frøene til *vor* civilisation, forhåbentlig i *sidste* ende mere homogen end Atlantis.

Ja, der er megen ondskab, men jeg fornemmer – ubeviseligt – at gabet mellem høj og lav bedre kan spændes nu end dengang. Nettet har gjort det meget sværere at begrænse information, inkl. vrøvl, men hellere flydende info end opdæmnet. Der er et gran af sandhed i alt. Apropos, finish Sitchin og ur-GT nu vi forlader 12.800 års traumer – Ararat har bevisligt aldrig set hav, Noah stødte ikke på og arken = skib kan være inmix fra *anden* flod eller ”hjælpsomt” tildigt, det ses, også skrivefejl. Göbekli Tepe ligger i Ararats land, opr. Armenien, kan have været dér han ofrede til Gud – alle de dyrekogler som fra ofringer – og de mange underjordiske ”byer” på plateauet, utrolige flerplans-konstruktioner, kunne være ”Arken”. 1900-tallets Sitchin's blæsen-på beviser for en vision han var sikker på overfor en forstokket, urokkelig front forstås. Aquarius vil – *skal* – huse andre typer.

21.06.0666

DEN TAVSE KOMET

I tresserne startede Ånden med bomber
der imploderede os
og returnerede os
til hvor den rette ham skiftedes ud
hvilket sletted' teknikker
mørklagde brikker

Teknologien genfødtes, tager himmelflugt
hamme, lavstammede
bliver handlingslammede
dratter af Karlsvognen, baghjul, farvel
Lysbombet indefra
polvendes flowet klar

Noahs Pagt-ark-låg flyver ad helved' til
Moses kickstarted' det
alt før snart, ak og ve
Slamtåger lå i de lammede sind
men gnisten var tændt igen
skjult bag alt voksed' den

spredte de skygger der søgte at kvæle den
først gennem visionære
provoer mod dogmelære
blindet endnu selv af spøgelsesfilm
og så med fakta fra
klarsynet iagttager

Krystalliserende da- gror til nutid
Sortsolen, centrummet
afdækker faktummet
suger den falske mælk ud for en sand
Fønixild ordner
En tavs komet tordner

6. STOFFET REFLEKTERER

14. juni, meget forvirret dag. Dødræet morgen med kanondrøm tydet med møjje for så atter at dratte om. Lige som jeg satte mig op igen ringede kattermor lykkelig, et barnebarn hun fik lov at deltage i ankommet, hurra, og så kom jeg til at slette det hele uigenkaldeligt og måtte skrive forfra på lånt tid lige før afsted for at give søn 1 en indkøbshånd og hente sidste Grahamsbog på biblioteket... meget lille og forvirret, følte mig helt uduelig til verden mere på den tur. Tydede om igen hjemme. Natnyt oplyste at den astronomi vi har kendt siden syndfloden skal kasseres fordi kosmos fra nu af skal være integreret, det var det Mayaernes og Göbekli Tepes astro-spådom om "verdens ende" var om. Det er en stor opgave, og jeg er en af lederne i projektet med at lære at bruge den integrerede kosmos. Dette liv har ikke været et skoleliv, jeg skulle kun slippe, befris af de *samlede* traumer helt fra Atlantis som via 1875-impulsen var klar til opløsning. I nat opgjorde "bestyrelsen" regnskabet, den gamle karma er balanceret ud, men jeg er rystet og skal tage det roligt på tærskelen til ? Alt er så uvist. AlMaha vil let feje de æteriske hængepartier væk såsom det extra polster uden særlig ståhej, men "karma-opløsningen nys gjorde mig virkelig vakkelvorn." Åhja.

Der er dog tid nok, Åndens bølge kommer først helt ind når alt er på plads, jeg vil ikke blive fanget imellem den og det konkrete element i utide – uduelig eller værre. Gammel skræk! TAK! I mellemtiden gør jeg som også søn 1 drømmer af og til – jeg brænder af for flere (ryger!) som en anden fugl Fønix. Forløsningen bevirkede en substantiel rensning af mit sølvbestik for Dryas-traume-blindhed. Det blev givet mig i nat. Hurra, for 4. hnfj fik jeg vist at det nok lagdes op på rette plan april, men utilgængeligt. 2 mdr. efter er det der altså. Alt er forberedt, mangler kun at *ske* (som mangler!): at det kaldes ud, bragt af ♥ som svar på hvad det er blevet trænet til – at adlyde når fremtiden kalder på en veteran – der så kan gafle muligheder til sig. Jeg fik en snak med kattermor om at jeg aldrig har set, direkte set åndelige ting. Jeg har haft visioner, trænet mit fantasisyn til troværdighed, men aldrig kunnet se ånder, aliens, ufoer direkte. Hun har alle dage set den slags, hendes børn også (*kap. 9 start). I min lille kernefamilie har vi aldrig været synske på den måde. Ærgerligt osse, har jeg tit syntes. Og heller ikke rigtig kunnet forstå at jeg ikke var.

Oprindeligt tænkte jeg at jeg "var blevet lukket af", men det gør vi jo altså selv. Konsekvenserne vil så naturlovsmæssigt udnyttes i den store plan. I dag tænkte jeg *igen* over det. Hvorfor har jeg aldrig kunnet se *de* ting, hvad kunne det bruges til? Så snart jeg kom i berøring med de alternative cirkler vidste jeg at jeg var hjemme, ræsedde endda forbi folk der havde været i gang længere; men det fysiske syn rokkede sig ikke. Svaret indefra er at jeg valgte at kontrollere øjnene fordi jeg ikke ville lukke al den ♥-løshed derude ind. Et meget gammelt program som iflg. natnyt startede med (basalt Dryas, men...) mit ulykkelige parforhold i sidste Atlantis-tid, første manifestation af den kønskamp vi nu skulle opleve. For at holde ud måtte jeg nægte at se – og at føle det. Det kostede mig til sidst livet, j'fen, min gemal samlede følgere og kuppede mig for et første patriarkat. Hele mit liv har handlet om seksuelle problemer der skulle overvindes, parforhold og om at *se*, ikke kun med øjnene men med de andre, mindre ultimative sanser som jo var fulgt med øjnene. Mit mirakel-liv burde rumme et fuldendt parforhold, for det er det jeg har arbejdet på.

Det havde ikke trænet de andre sanser at kunne fokusere øjnene (kap. 9 start), og det er ved at træne *dem* op til følsomhed at de genåbnes – baglæns, trygt. Primær-sansen til jf for os *er* synet, fokuseret Ånd. De fleste har lukket det delvis. Vil jeg netop kunne hjælpe dem? Alle traumer spolerer ægte jf = inkl. Ånd. Kattermor bevarede syn og følsomhed, men lukkede den anden ende mere i. Så har hun den utrygge kanonade af fysiske udfordringer for at åbne som jeg slipper for. Efter optræning af de andre sanser, foki, kan jeg *se* udenom øjnene ret godt nu, og det vil åbne dem til sidst. Desuden hjalp det mig indad mod forløsningen at de knap nok fokuserede *udad*, og i en sluttid var 4 ikke særlig relevant for *mig*. Jeg skulle jo ikke et skoleliv, tage *ind*. Det var unødvendigt, jeg havde Ånd nok, behøvede ikke se den derude. Jeg skulle kreere og bringe *ny 4 ud*, var faktisk kun *liiige*

inkarneret. Messerne var en prøve-jf-tid, tror jeg. Så – 0 særligt nyt med forløsningen, blot lidt mere inkarneret, samlet fokus, forståelse af hvordan det oprindelig – skal være.

15. juni melder ikke nyt – forløsningsens dønninger skal lægge sig i de rette overfladefolder, og kun hvile og væren duer til det her tæt på afgang. Solformørkelsen skal være færdig med at virke. Og da jeg stadig registrerer enorm søvnighed som da den peak'ede kan jeg kun nikke. Så fik jeg skrevet digtet der opsummerede forrige kapitel. Det blev fedt. Jeg kan så tydeligt mærke at det er det rigtige jeg laver når jeg får den følelse af åbning, en lille lyskugle i ♥ af fryd. Og så nummeret! Hihi! Det er sandelig det store dyr der flyver, dragen, 666. Meget apropos fik jeg taget mig sammen til at gennemgå bøgerne tilbage til Kry for at se hvad jeg havde skrevet i relation til Sitchin, jeg ville ikke have at evt. læsere blev så overbeviste som jeg om andet end at selve hans visionære fortolkning havde merit. Jeg følte vel også at jeg var kørt lidt for langt med, suk; men hvad, man er vel menneske, og det duer fandeme heller ikke hele tiden at være så kritisk/mistroisk. Det var nu ikke meget jeg rettede. Han var fin hjælp til ét niveau men ikke til det næste, jo højere oppe (og nede!), jo større krav stiller krystalvejene til sandhed i detaljen.

Graham filosoferer over de spektakulære kosmiske ure/anlæg typisk følgende ”naturens skitse” og brugt – astronomiske – ressourcer på efter og, findes det overalt, længe før syndfloden – til forening af himmel og jord. Han sammenligner med vor materialistiske tids prioritering – hvor blev Ånden af? Jamen *det* er da vist netop den midlertidige følge af at kosmos *er* ved at integreres, hvilket var formålet med dem. Vi er blot i sidste, instinktive fase, natten før opvågningen. Forresten fandt jeg pludselig noget logik i at ”Draco”, mere slange (Kundalini) end drage, der omfatter det meste af det område den geografiske N-akse cirkler om i precessionens 25.920 år esoterisk regnes for krone center i det universelle væsen vi er en del af. Alle kulturer i N hemisfære ærede det, og alle bogens illustrationer var der (tilfældigvis?) 7 sporbare hovedpunkter på (chakras?). Jeg skal jo have læst færdig, men menneskets gen-tekno-vej synes ekko af esoterikkens rodracer – endelig. Traumer så kun traumer (menneskeaber). Først indenfor de sidste 20 år er det dæmret at tidligere typer vist var klogere end som så, søgt viderebragt i Jean Auels ”Hulebjørnens Klan”.

Natnyt her **16. juni** er i høj grad om rydning af udtjent æterstof – bobleplast, wrap. Det har passet til det stof det skulle huse i en vrangtid og skal også væk, vrangforestillinger. Min ”lillehed” i disse dage afspejler afmarchen boostet af s, føj, men ægte, støttende, harmonisk handlekraft vil erstatte det, det er bare Fønix/drageren der flyver. Søn 2 mener det vil ”komme i små dryp til mig” til foråret – k i natnyt er lidt bekymret, drypper Al?... hihi, nej. Men dematerialisering er i gang og den ny ”æterkasse” klar til nyt stof. ”Og lad være at klistre forestillinger på den om hvad der skal være i!” Det er misforstået omsorg – og et godt billede af at det ikke føles særlig trygt ikke at ane hvad der reelt skal ske. Men i øvrigt vil de ikke kunne hænge på, vil strax dematerialiseres. - Graham er **TUNG**. Klog, grundig, gør det der skal gøres, dynger støt beviser på hvad kan bevises og holder mest resten for sig selv, dækker sig, mens Sitchin inspiratoren sprang ud på det dybe med hele sin vision, en intuitiv skydeskive... jeg forstår ham. Jeg har ofte stået i situationen: ”Jeg ved...” ”Nå, kan du bevise det?” *Frustration*. ”Næ.” ”Så bare klap i, *useriøse*”. Gu' ve' je' ej!

Viden er mange ting. Mest af alt at flertallet er overbevist om en vision, og så er det sådan. En dag *ved* alle en anden vision, den behøver ikke engang at være bevist, den vides bare. Og det er vist lige netop hvad sker. Jeg føler mig som en bristefærdig boble, på nippet til at sprede det indhold der har været spærret inde så længe – bag nærsyn og i øvrigt kun fokus indeni. Så jeg gik en tur til aften, den første i lang tid. Ganske rart. Vi er bare for mange på for lidt plads. **17. juni** vild aktivitet i natnyt som jeg ikke husker andet om. Dagens spejlbillede passer udmærket: nogen er altid i gang med noget der spolerer andres auditive velvære. Nå, men det er ofte sådan at intet natnyt er forløber for dagsvisioner. Det *drypper* med små ahaer. Ifm. synet ovf. blev det endnu mere logisk at mine bøger ikke skal ligge yderst i overfladen, men lidt længere inde, på min hjemmeside, sv.t. mit fokus, nærsyn. Og at ualmindelige evner som f.x. at kunne se højere dimensioner direkte tit behøves i en

personlig spirituel åbningsproces, både for s og h. I min familie behøves det altså ikke – vi er spirituelle nok, åbnes/holdes bare klar af vor højeste åndelighed.

Og det myldrer ind. Jeg læste mit dokument med tidslinjen fra Brahma over rodracer, arkæologi, Sitchin, Danernes ankomst osv. og fandt at min proces med Sitchin's bud faktisk ikke ændrer det stort i hovedlinjerne. Det hænger ganske godt sammen. Argumentet at Nibiru's omløbsbane er absurd duer ikke så vidt jeg kan se (bønder, agurker?), for der er visseligen mange sære omløb, i universer som hoveder, og vi har kometer der regelmæssigt vender tilbage efter meget lange tidsrum. En planet på størrelse med Nibiru ville ikke sådan vippes ud af kurs, om så den oprindelig blev indfanget af solen, og resten af ræsonnementerne hænger vist sammen med erfaringer fra Jorden. Har nogen et skridsikkert bud? Så jeg satte mig til at se om jeg kunne få noget at vide mht. min/Jordens fælles fortid og interdimensionel eller udelukkende intuitiv forbindelse. Jeg fik utvetydigt at jeg ikke var rishi fra start, men altså udviklet nok og inkarnerede som æterisk menneskevæsen fra kort før lemurisk fase. Synet passede med tidligere kik, også visdomsnettet, kanaliseringerne viser at vi først blev mere konkrete da. Og så kom jeg i tanker om...

10.ds. viste natnyt fra 1, altså ikke ku, at indflydelsen (!) kom fra rummet, men det fangede jeg først nu. Astronauter "svømmer i rummet", og "Den (konge)blå Fisk" (Enki) med lidt rød/h påtegning fløj hen til mig i 2. Fisk er tit "fishy", men den her var fin. Natnyt skal rumme så meget info som muligt i et lille vindue, og metaforer (hieroglyffer!) er bedst til det. "Den blå" var en fisk man troede uddød, en sensation at finde i live, *kongeblå* er en farve der sladrer om rum og konstruktion i gang Ånd-jf, modpolen er orange som er det æteriske net, så det handlede både om astronaut-tesen og den proces der var på vej til mig. Den blev til et par høns, for de er symbol på angst og pip, men dette par var nu rolige, i perfekt stand og en gammel, pålidelig type. "Why Must We Dream in Metaphors?" klagede Seal. Tjah, se lige ovf., og vi skal ikke have tingene forærende men arbejde på at finde ud af dem selv. Jeg tvivler ikke på tesen, og Sitchin gik rent ind, så den intuitive kvalitet var høj. For at by-passe aktien i foretagendet bedst muligt smed jeg et kortoplæg. Det kunne ikke være mere tydeligt. Ét er at vejlede hernede inkarneret fra starten - ubeviseligt, men logik.

Senere besøg med indgreb i det fysiske er både afrikanske shaman Credo Muttwa's gamle myter, eget livs oplevelser og den kanaliserede historie siden 1875 enige om. Ifm. eftervirkningerne af en global delete ville det da ikke være ret praktisk til hurtigst muligt at løfte de godkendte stumper op af sumpen og fortsætte? De evt. "jordiske frimurere" må have været rene SB'r. De vidste længe i forvejen om katastrofen, havde tid til at forberede f.x. de vældige fleretages underjordiske "arker" på Ararat-plateauet i Tyrkiet (meget velbyggede, også hvis man udvidede naturlige huler med mystisk effektive værktøjer, og veludrustede til ca. 1.200 år, til efter Dryas' afsluttende syndflod 9.600 BC. Ret godt gået!). Hvad enten stumper af "Gudernes" viden gik fra mester til mester hos frimurere, alle beretninger jeg er stødt på melder om kun få tågede, ophøjede vis- og videnskabs-m og færre k bagom der alle levede ualmindeligt længe, generelt var mere substantielle, stærke, lyse, høje, hyperhøjteknologisk viden, havde en livseliksir... høj frekvens = stor indflydelse...

højt udviklede mennesker – med svagheder. Intet i teosofiens kanaliseringer om hierarkiet tyder på mestre dimmitteret fra Jordens regi før Buddha ca. 500 BC – som iflg. esoterik tidligere var Hermes Trismegistos = Ningishzidda, Enok, Thoth, altså evt. astronaut, klog videnskabs-, ikke vismand – da. Men hvorfor skulle ikke *netop* de inkarnerere, blive de første dimittender herfra senere? Esoterikken siger at atlantiderne kunne flyve, men vist ikke over vand, sært nok. De store *jordbilleder* er da også lavet til at ses fra luften. I luft kunne man hurtigt nå vidt omkring i godt vejr, undgå jordisk kaos. Det underbygger ikke jet/rumfart, men andre beskrivelser er nu i den dur. Jeg kunne fortsætte længe. Det er frustrerende ikke at have beviser, men tilladt at bruge sin intelligens og intuition. Endnu da. Jeg så ind på Enlil og Enki. Alt blev underbygget, og jeg har aldrig taget fejl med den slags clairvoyance. Jeg smed kort på dem. Ja, døde, ja, meget specielle livsforløb og meget som Sitchin og andre havde sagt skrifterne beskrev dem.

Jeg prøvede om jeg kunne *se* hvor de nu var. Enki er inkarneret, han er en af vore verdensledere, jasnå – jamen det er jo Joe Biden! Hans autoritetskonflikter og skuffede ambitioner som bare var tegn på at han skulle fri af noget på vej til noget – det kender vi jo – samt den ♥-svaghed han havde som gjorde ham så promiskuøs er en Saga Blott nu, det var hele tiden meningen at han skulle det her på langt sigt. Enlil er ikke i inkarnation, men han forberedes til at blive storstilet leder indenfor genoprettelse af miljø! Det er nærmest som de to har byttet plads. Enlil blev lige så færdig med at være kommandør, skulle træffe de kedelige beslutninger han måtte som ”Godfather” for truppen som Enki gerne ville være leder. For sjov smed jeg også på Thoth. Det lignede meget et billede af at næste gang hed det dimission. Der er ingen tilfældigheder. Alt kører iflg. Åndens planer, naturlovenes. Nu er *den* ged vist grundigt barberet. **18. juni** og jeg er så sært både stærk nok fysisk og svag, som om jeg let kan væltes. For første gang var der næsten ingen inspiration ved klaveret. Søn 2 var forbi et lille smut og jeg ventede bare på at han gik.

Ikke rart. Natnyt kommenterer at det er udfordrende at lade de sidste vrangforestillinger stampe ud af æt/fys, (lænden!), s er god til det. Og havbad – jeg har fået prik i den retning igen. Jeg har jo altid elsket strand og hav men fra '19 ikke følt mig tilpas der. Den meget fysiske påvirkning af det mystiske element vil være godt nu, åbenbart, men cyklen er i xx' utilgængelige skur... Der er moden styring på stof-skiftningen der kører lige så gelinde og åbner jf, alle fire hidtil blændede rør. Lettelsen føles tydeligt i drømmen. Igen har jeg de sidste dage spekuleret over om jeg kan glemme al talentudfoldelse, men det understreges igen (episoden kørt 2 gange) at det vil være med i bilen når den skal køre. Barnet smides ikke ud med badevandet, meget apropos. Så jeg skal til stranden asap. - Naturligvis kom alt mig imøde – xx kom hjem lige som jeg ville tage bussen, bilen var min, og så ville han tage cyklen ud. Dejligt – på cykel kunne jeg have nået et bedre, mindre belagt område... det har været varmt længe, så tangvæksten kørtes væk i bunker, men vandet var fint nok kort fra broen. Skal jeg til at leve lidt igen? Solen bed men er dog normalt skrap nu.

Så skønt forberedt på tramp i lænden fik jeg ingen i dag. Jeg må have eksporteret det til kattermor, hun fik en bil op bagi da hun hjalp sin brandhærgede bekendt på indkøb, hvilket i sig selv var tungt. Hun syntes ikke lige hun havde brug for det spark i røven oveni, men som skrevet ovf., hendes fysiske univers er konstant under pres, inde- og udefra + jammer fra bekendte. Ikke sjovt. - Graham grubler nu videre over *geometrien* i astro-anlæg, fundet i hobetal i Amazonas. Den er ret overens med andre ”henger” (= hegnet omr., ”Stonehenge”), ét rektangel deler grundmål med den store Kheopspyramide, og så er der de store jordbilleder som jo også er i England. ”Samme kilde” er rimeligt, og han nævner de samme vise vejledere som sumer-skrifter og Amazonas' medicinmænd: de kom, lærte fra sig og sejlede igen, men inden gav de dem nogle midler til kontakt med visdommen bag galaxen, Ayahuasca, som Graham selv prøvede i '05 for at *vide*, om ikke andet hvad det var der var så specielt ved det. Han endte med at gøre det *mange* gange. Og det kan jeg godt forestille mig gavnede ham, så kontrolleret han er/var. Som CCa. Jeg selv jo også.

Medicinmændene fortæller at det er på disse trips de er kommet i kontakt med ånde verdenen så der kan samarbejdes, læres om bl.a. plantemediciner, tilberedelse, anvendelse – jeg tænker strax på CCa's DJ i Mexico. Han vidste alt om den slags, men sagde også at det var en verden fuld af fælder som man forlod for højere stader: mennesket er kort sagt højere udviklet end alle, har alt i sig, bør ikke gå i afhængighed, men frigøre sig... under trips så indianerne geometriske mønstre i lange rækker, som de lyd skaber i vand, f.x., frekvenser. Nogle var velkendte kontakter, f.x. forfædre der videregav viden, andre dannede ”broer” for div. ånder ellers uden adgang... uha, *god* shaman betinges! Geometriske figurer optræder typisk også i drømme når man hæver bevidstheden vha. psykisk arbejde. Homøopatisk potensering af stoffer hæver deres frekvens = øger bevidstheden i dem. Voila, makrokosmos. De virker med frekvens-øgningen, men uden bevidsthedsarbejde kommer problemet igen, har jeg erfaret. Snyd duer ikke. Hvorfor mon Amerikas indianere tiltrak deres næsten udslettelse? Intet er tilfældigt. Noget skulle tages ind/ryddes ud. Ånden er barsk.

Princippet i at lave geometriske mønstre i småt og stort er/var integration med makrokosmos! Nåhja! Derfor så mange anlæg. Tak! En gåde for mig i mange år. Som foroven... en abe, fugl, hest eller "green man" er *integreret* geometri, *kunst*, de *vise* lavede denne "jordkunst", de kom jo nok ofte ad luftvejen. Graham citerer medicinmændene for at Ayahuasca kan bringe en op til visdommen bag Mælkevejen med tiden. Jeg er ikke vild med bevidsthedsudvidere, men de kan slå hul på tykke traumemure og burde være logik i hænderne på kapable terapeuter – som medicinmændene. Gav de vise dem den mod Dryas? Jeg ved ikke med vestlige terapeuter endnu. Ellers? Jeg ved at man kan uden og beskriver de sidste stadier i disse bøger. Jeg kan selv, tak, Aya, du er for begyndere på indivielsesvejen, og det var flertallet vel da de vise drog af. Men det er da hårdt arbejde at befri sig til at kunne selv, ikke for dovne eller jordbundne ånder. En anden ting jeg finder langt mere spændende end gamle glyffer er korncirkler, ikke altid cirkler og også i sne på is, interdimensionel kommunikation sendt os fra oven, og nogle er rene fotografier!

Hva'be'ha'r! Gad vide om Graham har tænkt på dem? De er som manifestationer fra spøgelse og jordbundne ånder som jo kan bevæge lettere sfærer – skabe vindstød, lyde, kulde, sindsuro, tågelys. I kontakt med et sensitivt medium, ofte børn, kan de manipulere fysisk vha. dennes energi, flytte ting. Men, som DJ sagde, at de kan give power eller højere bevidsthed er en illusion. Det får man kun ved at fri sig af lavpsyke, først med hjælp fra en højere bevidst. Derfor blev mesoamerikas troldmænd slået ihjel for fode da conquistadorerne kom. De var lige så magtsyge som de, troede de havde magt over ånderne, men ånderne havde også en dagsorden, havde gjort dem afhængige, og de kunne da en masse, men ikke power. Hvordan skulle lavere ånder uden menneske-power kunne give dem det? De ville jo selv lukrere på den! Jeg kan lige se det, bulder og brag og illusioner, og rå, fokuseret, maskulin magt retur, slut på herligheden. De havde sovet i timen. Så ku' de lære det, de få der overlevede patriarkopatiets intro, højere bevidsthed – i sidste ende!

M overalt stjal magten fra k, starten var sandsynligvis – intuitvt – ifm. Dryas. Det var jo på mange måder et skel – og lagde nok belejligt skylden for alt kaos'et på k, "der havde sovet i timen." Man skal stræbe opad, ikke nedad, højst sidelæns, men da ikke før man er klar. Hvem i processen kunne forudse det skift udover de vise, der også kun forstod til en vis grad? Det forstås jo først bagefter! Og det blev forbudt k overalt overhovedet at have med de spirituelle ritualer at gøre, også og især stoffer. De skulle ikke kunne vende bøtten igen, måske. Måske var der også vaginamisundelse i det, for det er lettere for k, som *er* det. Mange steder i verden holder regelen stadig eller er defileret over i nyere religioner og samfundsstruktur indtil nu. Selv loger var længe forbudt for k. For det ny, end mere konkrete m skulle på omgangshøjde. Selv hos de vise vejledere, faktisk. DJ's system involverede dog k igen, og vi kommer overalt – bare pas på! Gammel skræk for at hægtes af som hos både sønner og mig er selvfølgelig så meget nærværende i tiden. Vi har prøvet det. Men vi skal bare hægtes på det ny, ikke have fysiske øretæver i modfase, åbenbart.

Det er **19. juni**, og intet natnyt jeg gad rode op i. I stedet redigerede jeg alt det der væltede ind i går, inspireret af Graham. Og jeg blev ikke helt færdig med korncirklerne. Lavere ånder kan puste osv. som ovf. Hvad med højere? UFO = uidentificeret flyvende objekt = åndelig koncentration i interdimensionel situation. De der har haft held til at iagttage hvad der er sket i et "ramt" område lige forinden har meldt om energifænomener, varme, stærkt lys lige over af en kaliber langt over hvad jordbundne spøgelse kan præstere. Strukturerne kom på ganske kort tid og skadede intet. "Hej, vi er her og giver en hånd med!" Ascenderede mestre kan manifestere et mentalt legeme, men har hidtil sjældent skabt lavere. Måske havde de ikke "løftet stof nok til det", eller lavere var for ubehageligt (god grund til at sende astronauter i stedet). Og, nåja, hvis folk i den laveste sfære ikke så dem, fint, det var i regelen ikke dem de skulle tale med. DJ havde nok, men "det skulle passes på", sart, flygtigt, med mest affinitet til Jorden. Jeg har tit tænkt at jeg gerne ville løfte nok op til at kunne tage op eller ned efter forgodtbefindende. Det er måske netop hvad der sker nu.

Jeg blev traadt henad middag og fik kvalme 14. Lurede 15-18. Søn 2 fik angstsymptomer. Hvad nu? Det når nok med i kapitlet... **20. juni** og natnyt, men hvad *nyt*? Al mig, festklædt, fra alle tider kommer i sidste akt på scenen i en samlet musisk, harmonisk manifestation. Det sagt: mens jeg sidder her og gløder forberedes den fysiske overflade, pres og talentudøvelse duer ikke p.t., kræfterne skal bruges i 1. ”Den kendte LP i double-albummet”, det gamle kredsløb fjernes og det ny, ukendte – titlen er kun lige under overvejelse, lægges på, men startes ikke. Skabelsen af den ny overflade kræver at 1 også råder over al kreativitet. Så kan id tilføre de tomme bevidsthedsfibre i overfladen (ikke helt på plads pande-krone, dog forbundne) *æter-binder* til det ny stof. Der er tid nok og det skal gaaab, gå langsomt i jf, om så'n ca. 2 uger kommer kreativiteten til overfladen, men udøvelse må vente. Altså væren foreløbig. Mens jeg har fri vil der i nære 1, modsat 2, foregå *opløsning* af æter. Den hidtil sejeste, Dryas-resten (Rødtuds årsag/virkning/formål, 29/8-18, Kry), er dog uventet lettere end resten at skovle helt løs, det giver optimisme med at få ryddet og fejlet alt væk.

Jeg genkender de tomme, slappe fibre i ansigtet. Jeg kan også se at arbejdet i 1 er skredet fremad og lige har taget endnu et betydningsfuldt nøk. Også at det ikke nytter at jeg er klar hvis ikke kh er. Men fruherrebevares, hvor er det sejt. Graham jamrer over at fortidens strukturer i N-amerika næsten er helt slettede. Det gør jeg ikke! Vi er færdige med dem! Sletningen er manifestationen af det, *tunge, omhyggelige* Graham er ideel til at vise mig det, men fortid er kun til en vis grad fint at rode i. Jeg skimmer videre over den ægyptiske religion og dødsritualer. – Aha, her fik jeg s på h hvorfor den altid gav mig kuldegys – *korrumperet sandhed*, tilpasset af en magtelite for at styre folket via deres syndflodstraumer. Ét liv, trusler om helvedes pinsler og evig fortabelse hvis ikke du... bygger astro-anlæg... forvrænget skærsildside til alle – glimrende hypnose til en Kali-tid, som senere katte-kirkens, kærlighedens budskab blev jo ret råt da kirken blev stor nok til at udnyttes af magteliten – og efter al ilden regnskabet i Osiris'/Orions hal. ”Amit the Devourer” til de *evigt fortabte* var der ikke 14. ds. Den enorme løgn var kun elitens (gr. Cerberus, Hels Nidhug...).

Men trods alt blev jeg også glad: her var alle Herkules' arbejder, de lavpsykiske uhyrer og senere tærskelvogtere mellem planerne, vore egne rædsler som jeg passerede ikke efter døden, men i live for at nå til slettelsen af grundtraumet bag alle og regnskabets balance 14. ds. Godt at være nået tilbage til sandhed, al den fine psykospirituologi de vise bragte os fra start (selvom de ikke selv var perfekte heller), men endte sådan forvrænget i bl.a. den ægyptiske religion og direkte forholdtes os i den kristne, selvom den også startede med at have alt til at bringe os fragmenterede stakler retur til enhed – kærlighed, tilgivelse, reinkarnation. Nej, jeg er ikke vred, bare sarkastisk konstaterende at sådan var tiden, for sådan var *vi*, traumatiserede stakler. Og nu fordamper traumet. Jo, jeg er glad. **21. juni**, 0 nyt, men jeg skimmede også Graham til sent, nu ville jeg være *færdig*. Her til morgen har jeg lige gennemgået dette kapitel og lidt af forrige for at se hvad jeg egentlig har tænkt. Da jeg er meget mere til den åndelige sfære har det trukket mig noget ned at læse Graham, alle de fakta (kun illusorisk mur- og nagelfaste) gør det svært at bevare overblik, men fortøjer til jf...

summa summarum er at Sitchin's vision, om ikke faktuelle opbakning af den, er *mest* sand. Det tekniske intellekt siger: jeg tror ikke at rest-atlantider var vis- og videnskabsmændene. ”Det holder ikke vand”, fnis. Det var nogen bag dem, før dem, og Homo Sapiens kunne krydses med Neandertal m.fl., hvorfor så ikke også dem? Måske skabte de virkelig os. Jeg tror heller ikke at Amerika som sådan var Atlantis, men fik betegnelsen fra sin hovedkontakt til resten af verden, Atlantis, som jeg stadig tror lå i ”Afrikas øje”, i Mauretaniens, og Dryas slettede dette ww rige. Det abstrakte siger: jeg tror de *vise* der kom enten, hvis astronauter, var tæt på ascension fra det tidligere højeste niveau i universet, sendt af Ånden for at forberede en ny fase, eller, hvis af højere art, ikke var i proces, men fuldt bevidst inkarnerede. De vidste at katastrofen blev tiltrukket af noget der var ved at køre af sporet og også var slut og skulle videre, og vi har set bolden rulle lige siden, *alle* racer har f.x. begået de forfærdeligste ting mod hinanden i det spor, men jeg tror ikke at jeg er naiv når jeg siger at det Thorskelov er i slutfasen.

21.06.0667

DRYAS' AFDANSNINGSBAL**Hvad VAR verdens ende med axen i 23.12.2012?****Og hvor'n ku' Mayaerne spå den så sikkert
uden at gætte sig snart varm, snart kold?
De vidste det kosmiske kredsløb da bunded'
og så verden støt mere og mere nu blunded'
nedsænket i Dryas-traumets proces****Nu går det opad fra bunden for alle
der ønsker at danse op i det blå
Vi skal ikke fanges igen på de klæbrige
mørkekors som Kali opslog os på
veteraner vil kaldes og ikke mer stæx
som vise, som hexe i tiden 666
Vi slutted' os grunt i vor sletningsproces****Dragen fløj/flyver, synet genåbnes
som det allersidste som det var først
og ser alle ure på Jorden blev borte
fordi de fløj op på det lag der er størst****Jorden opløftes og aflægger urwrap
og selvom det syn's at gå langsomt og tungt
fordeles visionen fra livsspændte bobler
mens sortdøde stubbe forstøver for ungt****Regnskab opgøres, urvampyrer gækkes
mestre forløses, korncirkler lægges
i jubel fra Ånden nær fuldført proces**

7. KALDET FRA VERDEN

Måske fik jeg et tramp i lænden i dag. Xx trak sig for at gå i bad midt i at der var noget jeg så gerne ville fortælle. Det er næsten altid sådan, kun lidt jeg får delt, blot altid for meget. Han er træt, får nok, må væk, og det er hans ret. Men jeg går her, bristefærdig efter ½ livs ”hold kæft” – og får stadig ”klap i”. I dag reagerede pletteren extra. Jeg blev ked, vred, sukede et par ord... nå, så brugte jeg spike'n på at pumpe cykel, bytte bog, klippe efeu så der var passabelt med cyklen og skovle/feje flisegangen græsfri (hov, hihi, natnyt 20.ds!). Og fejede så efter med xx. Det var jo ikke hans skyld. Sikke et sært liv vi har, sønner og jeg. Jeg gider ikke spille mere tid på tanker om det vil ændre sig. Der sker hvad der sker. Lige nu – ingen boller på suppen. **22. juni** efter at være begyndt på sidste Graham's, ”Fingerprints...” foreløbig, faktisk forløber til den lige læste, falder det mig ind at journalisten G vist har besluttet sig for at samle de nyeste fund, gøre dem spiselige og exponere dem for det publikum der ellers ikke fik dem at se, spredte som de er i videnskabelige publikationer. På den måde by-passes al bull-shit, hvad man skal tro bliver op til menigmand...

han exponerer nemlig også de lumre forsøg på at styre strømmen! Så slipper han for de helt personlige angreb og bøgerne bliver ”best-sellers”. Ved siden af serverer han så sin mening i fiktion, som jo ingen ved sine fulde fem ville angribe. Ren DJ. Man lader angrebene ramme angriberne lige i nakken. Gad vide om det er bevidst kalkuleret? Hmnej, det føler jeg ikke, måske er det bare god journalistik; men han er således kanal udenom magtdyrene mellem de inspirerede spydspidser og den ny jf. Det kræver at man er meget ren, for hvad sorteres fra? Men det er han, og sådan kan han arbejde åbent i overfladen med det der interesserer ham, hele tiden lige i brændpunktet og alligevel hemmelig agent. Det er jo genialt! Men *det* betyder jo også bare ”Ånd”. Samtidig – det kunne *jeg* ikke. Jeg er nødt til at stå 1/1 frem. Og det er heller ikke godt ved ham. Man får ikke pludselig epilepsi uden grund; det er splittelse Ånd-jf, kontrolsymptom. Nå, men jeg holdes jo også netop tilbage til et øjeblik hvor nogen skal stå 1/1 frem, og imens er jeg så sat til at berette om vejen derhen og lægge det ud til de der kunne have interesse.

Natnyt er forjættende, noget sker/er sket ifm. den ny struktur. Der foregår en samlende, dyb proces 1-2 mhp. jf, Dryas-traumets forløsning gør det lettere at føde det ny, udvider åbningen. Det oprør det giver i 3-4, altså jf, giver et pres, en tendens til lækage som xx hjælper med at undgå (hold kæft!), hvilket er nødvendigt i min proces for at komme ud med mit. Også derfor talentudøvelse og øvrig kreativitet er lukket af i tiden. Jeg *suges* ind i 1 (ja, det føltes sådan i går, jeg var dødsens træt allerede 18 og gav op 20) som således samles med 2. I tiden vil det være svært at fokusere, men det vil aftage og jeg vil kunne div. igen snart. Jeg ville ikke have undværet dette, drøjt, træls, fantastisk som det trods alt er. - Du godeste, så svage mine lår muskler er... det vil være godt med flere ture til stranden. Rent bortset fra at der var skønt i dag, krystalvand, mild vind og kun kortvarig larm er der nogle fæle stigninger på vejen. Men det er jo helt fint, vil man det ene overkommer man det andet. **23. juni** og det var da det særeste natnyt, helt anderledes: ”Teknologi vil opsøge dig, den skal ikke overtage, bare have rette plads.”

Den sender en ind for at hale en handling ud af mig, robotagtig med ½ kuppelglas til hoved, s som en astronauts skærm, eller som en pupil – insisterende, gentages – går dog hen og bliver helt human tilsidst. Nå, ellers spejlbillede af at jeg snart ikke gider mere, alt er taget fra mig undt. skriveriet, central kontakt er alt lige nu, udad er lukket af, for der er endnu præg af drama-quest i mit arkiv som skal dø ind, ikke sive ud, fylde hullerne i den ufærdige overflade... hvilket sætter natnyt 16. ds. i skægt perspektiv, Als potentiale (køn) må jo helst ikke lække, inficeret! Jeg kom ud efter timers forsøg på at fatte det første af natnyt – til et brev fra Synoptik - ”tid til kontaktlinsetjek” - jeg var ved at dø af grin. Ja, clairvoyance, men nytteværdien?! Jeg bestilte tid til i morgen. **24. juni**. Det er urovækkende at blive hængt af i denne sære tid, et indlært faresignal. Samtidig er intet af det vi hægtes af noget vi gad kæmpe for at hænge på – eller *ku'* hænge på. Er vi forsømmelige? Scrap?

Det var dog til at leve med i den tid hvor der var en vis ro over lige at skulle forstå noget og så komme i orden igen det inkl., og man var *med*.

Men natnyt viser mig kosmos er integreret i min jf, jeg er trygt i AlMas varetægt, isoleret fra samfundet til videreudvidelse af spirituelle og musiske værktøjer, at ignorere udlængslen er fint. Vigtigst af alt: jeg holdes fri af det ræs i kh og på net som ikke engang en 14-årig ville kunne følge med i – står bare og iagttager kh tælle ned i vanvittig fart, det er ikke liv, det er død. Og baby-tid for det ny vsa. som ingen af de der halser efter det døende overhovedet ser – imens de selv mister jf. Turen til Synoptik viste at mine øjne er ved at give sig, en hel ¼ på hvert øje er nærsynet gået tilbage med. Det er hvad forventes ”i min alder”, men det er slående at det sker lige NU – der kan være tale om resultatet af noget ganske andet end blot og bar alder her, især da en ellers så trivielt ting optræder i natnyt, så jeg fulgte rådet 23. nøje, forpligtede mig til 0. Hvad ved ”sagkundskaben” egentlig – om synet og folk som mig? Er det ikke meget muligt at mange, som de ældes, bliver noget visere og at synet *derfor* går mod balance, ikke bare pga. forfald? Jeg var 8 da nærsynet begyndte at ræse opad, 1 grad om året... forfald?! Nå nej, *det* var da **geeeener**.

Hvorfra? Ingen bedst'er/old'er fik briller som børn, først mine forældre. Det er langt mere sandsynligt at fokus-problemer har med karma, samfund og ny tid at gøre... men det er vel det samme, briller kunne ikke undgås. Før søvn bad jeg om at få det med øjnene belyst, men natnyt **25. juni** synes ikke at svare eller også er det integreret deri: id har tilpasset det indstrømmende lys fra 22. ds. og søger nu at finde væren igen, men gnister ”lander” stadig til integration i jf, og det giver noget lignende ”små-besvimelser”, total ufokuserethed begge veje. Det skal lige aftage. Der arbejdes på at restituere *oprindelige evner* sammen med de kendte talenter, så forbliv i ro. Snart kan talenter udøves igen, men kun i 2. Yderligere tiltrækkes selvfølgelig, de ny dronninger skal ikke kun være tapet. Id ”fornyser batterierne i div. historier”, men ”West Side Story” er passé (TAK!) og jeg tager en gammel yndlingshistorie frem, en skitse som jeg tror på og gerne vil se køre i realiteten, batteriet er kun lidt brugt og til Dwapara og jeg blænder lige så stille op for lys og lyd til den i jf. ”Oprindelige evner?” Det minder om noget fra cc, Adamus.

På Torrig arbejdede jeg på et tidspunkt målrettet meditativt på at få transmutteret det der ikke virkede i mit liv, huset, et sundt flow i syn, fysik, økonomi og talenter, det liv jeg gerne ville have. Hver dag drog jeg op i mit tempelkøkken, satte temaer ind, tog rensede ud af min transmutationsovn som jeg havde sat ind dagen før, nu lysende perler, og kastede dem op i luften hvor de svævede som små stjerner. De der havde svævet der siden i går tog jeg ned og indsatte i det smykke jeg allerede havde om halsen. Siden blev meditationen mindre struktureret, mere Ånding, det samme, blot mere overordnet, enklere. Jeg drømte om smykket for nylig en passant, og det var også det jeg tog frem af glemselen i nat. - **Graham** er inde om astronomiske nøgletal i alle mulige hinanden lignende myter. De smarte vise krypterede åbenbart visse grundmyter, bl.a. kaos-, med visse nøglemetaforer og -tal som automatisk ville trigge de der var klar til at forlade syndflodstraumet og integrere kosmos. Det fik mig til lige at se en extra gang på Vølvens Spådom og Balder.

Verdenstræet = Jordens akse der beskriver en gang *med* uret i stjerne-tegnene (der jo ellers går baglæns, mod uret, som Jorden drejer og går på sin bane om solen) i det kosmiske år på 25.920 år (korr. 25,776, 12 x 2.148), møllesten der kværner = ækvator og ekliptika, når de hopper af led skyldes det altid uetiskheds ubalancer og medfører kaos. Hunde er nærmest primære, do incestuøse forhold og hævn på onkler for fadermord. Balder døde og genopstod som gud a la Osiris. Man øjner et forsøg fra Freys præstinder på at vende tilbage til noget dybere efter Odin/Attila under påvirkning af den unge kristendom, og Vølvens Spådom mixer Syndflodens kaos, Attilas invasion og en sidste, lokal kamp i Sønderjylland hvor både hunden Garm og Fenrisulven optræder. Osiris/Orion og hans følgesvend hundestjernen Sirius vejviser i den ægyptiske religion de døde ad Mælkevejen til regnskabet hal, ét eksempel af mange på en ældre, astronomisk-spirituel religion.

Dette så meget tydeligere ved overgang fra et stjernetegn til et andet, altid regnet for en uheldig tid, for 12.800 år siden overgangen til Leo. Nu Aquarius + Dwapara + løft.

Og så er der tallene. 12, 36, 72, 108, 216, 540, 4.320... alle refererer til Jordens f.m. den kosmiske cyklus. Her kom omsider forklaringen på de 432.000 der spøger omkring Brahmas alder og som jeg aldrig kunne få til at stemme (jeg er intet tællelys!). $4.320 = 2.160 \times 2$. Der er regler for hvad man må med disse tal, det siger sig selv hvis de skal være krypteringer i myterne. Jeg er enig i at de vise mytologiserede dem for at hjælpe os til at reintegrere kosmos; men dér tror jeg også tid/rum fsv. *Jorden* hører op. Brahma er *over* Mælkevejen, at 1 gudeår er 360 jordiske... måske, men for *os* tror jeg mere på 10, 100, 1000-potensering til *ægte* gudestand som i homøopati og også Fortune's Qabalah-baserede Livets Træ med 10 (9) sfærer – og de norrøne ”9 verdener” – menneskets top-alder var ca. 100 i Kali. Og ulige kosmiske årstider (1200, 2400, 3600, 4800) er mere intellektuel fup end vision, se AS 6. og 27. feb. Nej, ovf. tal omhandler Jorden-kosmos. Forresten, i Leo var de 3 andre tegn under dens ledelse i årets ”kors” Scorpio, Aquarius og Taurus. Nu er det omvendt, Aquarius regerer Taurus, Leo og Scorpio. Signifikant...

for (**26.juni** og natnyt lyn-fordampede) kometen kom nærmest på slaget da Leo, ildtegn, overtog ved forårsjævndøgn med de andre på slæb. Med Cancer, vand styrende Libra, Capricorn og Aries, var der vandkatastrofer lige til for ca. 9.000 år siden. I Pisces, vand, men også højest udviklet, styrende Sagittarius, Virgo og Gemini, var der menneskelig opløsning og konflikt så det batter, i Aquarius, lufttegn, kommer der styr på slæberne, Ånd, fred. Konstellationen er stik modsat Leos, kometen kommer nu baglæns indeni, traumet hæves. Umiddelbart skulle der ingen faretegn være før Scorpio tager over om 6.400 år. Interessant indsigt i stjernetegnenes energi. Jeg har altid undret mig over hvordan astro-folk kunne udtale sig om fred og Ånd i den ny tid. Nok forstod jeg med tiden Aquarius, gift med xx, den ultimative Aquarius med asc. i Taurus endda, og hvilken fred, men dens styren de 3 andre i korset faldt mig ikke ind. Det er som om mit liv har handlet om at lade intuitionen alene styre alt, så det integrerede kosmos kunne komme til overfladen uden modstand. Det har godt nok irriteret mig tit; men jeg ser gevinsten.

Jeg kan endda tage den videre. Min asc er Liiige Libra, 1. hus Scorpio, med xxx, Scorpio fik jeg Eva, Leo asc. i Taurus som kun skulle baglæns igen som syndflodstraumet og derved hjalp mig, søn 1, Cancer, asc i Virgo – har *han* haft det opløst i optakten til Aquarius og den omvendte komet – og søn 2 med xx, Virgo, asc. i Capricorn, også opløst i Pisces, og fremme i skoene – Capricorn er om 2148 år... vi realiserer os selv og tid/rum i vore omgivelser, hvad enten vi ved det eller ej. En af 25. ds.' ”gnister” er landet. En anden gnist: det faldt mig pludselig så logisk at så manges ♥ flimrer i tiden at det ligefrem er blevet almindeligt at folk i tresserne får medicin til regelmæssig hjerterytme. Jeg synes at det har taget overhånd, men ikke alle er jo som jeg. Vi har lige bevidnet at den danske super-fodboldstjerne Christian Eriksen faldt om på banen og skulle startes igen skønt alles ♥ har en auto-starter (sinus-knuden) til CNS-udfald. Er det egentlig så sært at denne Åndens centralmanifestation næsten ikke kan fungere på randen af en ♥-løs tid? Både mit og søn 2s flimrer af og til, men altid når vi sidder stille, aldrig aktive.

Jeg bemærkede det første gang da jeg ventede ham i 1988 da jeg var 33, så måske kom det først da; men jeg har altid haft en langsom ♥-rytme og lavt blodtryk, ”kun liiige inkarneret”, nok en fordel hvis man skal leve længe og nå meget, det og så et roligt, langsomt åndedræt som yogier jo har arbejdet med i umindelige tider. - G irriterer mig ad H til. Jeg har bestemt fået eye-openers, men han er jo lige ved at gå i det snæversyn han selv kritiserer visse andre for. Jeg er træt af at ”dit/dat ikke behøver at indikere extra-terrestrials” og ville ønske en UFO landede på hans tallerken. Han citerer en generelt anerkendt oversættelse af en ”... most ancient Pyramid Texts” i Farao Unas gravkammer i Saqqara, ”giving voice to a range of remarkable ideas” og kommenterer: ”the result resembled the outcome that we might expect today if we were... to describe a supersonic aircraft in vocabulary derived from Middle High German”, men han står ikke frem selv og siger at han mener

at det er det, serverer bare. Det er da så tydeligt at skribenten har *vidst* om flyveture ifm. beskrivelse af en anden proces, hvorfor siger han det ikke ligeud?

Han står kun ved den esoterisk-astronomiske metafor. Er "evt.-guder" mere sikkert end aliens? a) "The gods... place their hands under you, make a ladder... that you may ascend on it into the sky, the doors of the sky/the starry firmament are thrown open for you." b) "...utterances left no doubt this ladder had not extended upwards to but down from heaven to earth... the belief was that it had hung from an "iron plate" suspended in the sky." c) "The King is a flame, moving before the wind to the end of the sky, the earth... travels the air, traverses the earth... there is brought to him a way of ascent to the sky..." d) "Wherewith can the King be made to fly-up?" "There shall be brought to you the ?-bark and the ?-bird. You shall fly up therewith... fly up and alight." e) "The sky reels at you, the earth quakes at you... f) "...May you remove yourself to the sky upon your iron throne." g) "...such is your going, gone as a god, a celestial being....and sit on this throne of iron at which the gods marvel..." Jern var sjældent i Oldægypten, menes kun at have været tilgængeligt fra meteoriter, i teksten var der dog en pinlig mængde:

h) "the word meant literally "metal of heaven" or "divine metal"...the knowledge of iron was thus regarded as yet another gift from the gods..." åh, og så lidt længere henne efter et citat fra en, der nævner mulig extra-terrestriel indblanding – disclaimer, bare hvis man skulle være i tvivl. – a, b) ja, det er tydeligvis Orion der er tale om her og rejsen efter døden, men beskrives som en der kender til at gå ombord i et fly. c) ja, "flame" bruges også om clairvoyant syn af sjæle, men... d) hvis han bare fløj alene, som sjæl, hvad skulle han så med et – kendt – redskab? e) et tydeligt indtryk af himlen fra et fly, med larmen fra det! f, g, h) jerltrone kan betyde sjældent, guddommeligt, eller meteor, men også et fartøj man har set og beundret. CIA og vaticanket interesserer sig for aliens. Er de useriøse? Ras skabelse refereres, ret åndelig, den rummer de 9 guder (verdener, med lidt god vilje Qabalahan) hvoraf nogle regerede, den sidste af dem (uden at blinke) Thoth i 3226 år. Jeg aner inspiration fra Sitchin uden at ære ham for det med et ord, modsat prof., dr., ing., geol. mig her og der, skønt han er en god, kritisk, spirituel journalist. Støn.

Han er ingen kujon, risikerer at søge at forbinde verdenerne, men lapperi er slut. Nu skal der vælges. Mer ♥, tak! Det minder mig om det jeg har forladt, den desperate kamp for en plads med accept som jeg ikke kunne få fordi det var slut for mig og jeg skulle stå frem, "elsk mig eller ej"... bogen er fra '95, han nævner jo Sitchin i følgeren fra '20, men dækker sig stadig. Jeg holder ham ud for guldgruben af info – interessant at se den nyere indsigt i vor fortid, hele Giza-arrangementet repræsenterer Jordens nordlige halvkugle geometrisk og astronomisk, og det religiøse tiltag med at integrere Jorden og kosmos fremgår som også i "Magicians..." med forklaring på Sirius' gave (fra guderne). Sirius, aften- og morgenstjernen, Lucifer, Yeshua, Isis, kært barn, mange navne, alle har henvist til samme indre proces – Sirius viser sig og dukker under horisonten med et mellemrum der næsten præcis matcher vort års længde. Så fattes jo dens betydning i fortidens astronomi... hos G som i Sitchin's vers/vision viser "guderne" sig som ikke alle lige h højteknologiske DJ's troldmænd. Der var s ved Ra, og Enki, men hellere ham. Osiris, Isis, Horus og Thoth mest h.

Vi skal videre, forbi teknologi nu, bruge det integrerede kosmos, ascendere. Og jeg får nej til at Osiris gjorde, selvom det kunne synes. Han var på vej og indledte som sådan processen, pegepind ifa. Orion med vejviseren Sirius, der også var Isis. Jeg genkender metaforen – hunden, smadder god til at følge et spor i det fysiske regi, og den indre kvinde: "vejen går indad". Men første der ascenderede blev Thoth, som Buddha. **27. juni** og jeg er mut. G har hjulpet med at distrahere, eller? Jeg aner rester af den karmiske syndflod omgive mig, spærre mig af for mig selv i kølvandet på den nylige proces, men natnyt siger at jeg forlader snart "trist moster" og går i gang igen, styrket, helbredt, klar – intet kujoneri her. - Pyh, færdig med "Fingerprints...". Og sidste eye-openers. For mange år siden nævnte min mor noget med "da Jorden tippede", det kan have været Hapgood's Einstein-støttede hypotese ifm. istider om "skorpe-flyt", ikke kontinentalvandring men at hele

skorpen flydende på magmaen pga. ubalance, f.x. tonsvis af is, under påvirkning fra Jordens slingren og kosmos kan forskydes på én gang. Eller kloden tippe, selvfølgelig.

Et 30° flyt S kunne have gjort et evt. Atlantis-kontinent til Antarktis, med lyn- og langtrukne katastrofer lignende de fra kometen som ingen havde hørt om endnu i '95 og som synes sket på f.x. Mars udfra metornedslags karakter på steder der må have været poler men ikke er det mere, som på Jorden: is ophobes kun dér, altså må områder der jfr. geologien tidligere har været bundfrosne have været polare. Jordens rotationsaxe har jo forbindelse med magnetfeltet, G finder det foruroligende at den magnetiske N- og S-pol har byttet plads 170 gange de sidste 80 mio år (*gnstntl.* hvert ½ mio år), sidst for lige 12.400 år siden, ventes at gøre det igen 2030, foruden at de også hele tiden rykker... som de geografiske: fra 1900-1960 rykkede N sig med 6 cm årligt men så med 10 frem til 1968... og at Antarktis' is øges med "293 cubic miles" årligt. Paris: fintmærkende nye seismiske instrumenter observerer en tiltagende rumlen i Jorden som kunne tyde på et ryk i gære, det er ikke infralyd, noget meget dybere. I 90'erne fortalte målere af geomagnetisk stråling mig at Jordens magnetfelts puls støt øgede...

Atlantis = Antarktis ville være praktisk men føles ikke rigtigt, selvom de vise evt. hjalp evakuering til Sydamerika, da der *kunne* være sket et ryk *foruden* kometen. Ældgamle søkort viser et isfrit Antarktis korrekt, evt. helt fra for 13.000 år siden, og Alaska og Sibirien blev aldrig som før jfr. florafund, men så ville ingen gamle astro-templer jo ligge rigtigt mere, så nej, det tror jeg ikke. G synes, vi skal studere Giza m.m. og lære af det mhp. fremtiden. NEJ! Hvad vi kunne lære af dem er lært godt nok. Han/vi skal have fuld ♥-kontakt, vende blikket endnu mere *ind*, det var længe nok udadvendt... jeg får ingen varslers om globale katastrofer på vej udefra. Selv ikke 5 planeter på række på den anden side solen i dec. 2000 eller hvornår det nu var gav nogen; men overfladisk phihn var aldrig nok til at sikre balance i energierne. Meget lort kan skjules under, det viste de "vise guders" krige (og vore!). Nu muges der i bund, katastroferne er konsekventielle tæsk som f.x. C19, følger af uhensigtsmæssig håndtering af os selv, miljøet og hinanden i alle afskygninger. Måske skriver jeg på en brugsanvisning! *Den skal ikke krypeteres.*

28. juni stadig limbo. Fint nok lige nu. Natnyt viser den gamle blokering ud til jf for mig i opløsning fra spirituel side, ikke jordisk, så jeg tager ad stranden til. G spøjte lidt endnu, mest det personlige – disse m'er der kun kan give sig med 12 cm en kort stund og ellers dækker sig... jeg er så færdig med xy'er, kan knap læse en bog af en mere. Gid det her var farvel med stormskridt. Min del var jo at jeg aldrig selv "nåede ud", ikke sku', færdig med, ikke fuldt inkarneret, whatever. *De* skulle nå *ind!* Vil verden omsider komme til mig nu? Og med hvad? Det er som at have løbet efter en gulerod i årevis uden at vide farven, smagen eller formen. Og jeg har hovedpine. **29. junis** natnyt viser som i dagsbevidsthed at der har været lidt "epileptisk" udsvæven i gammelt (Eva) med G – og det gav hovedpine – og afviklede sidste anelse destruktiv dualitet. Så OK. Det blev uddybet i en lur jeg tog ovenpå at være vågnet lovlig tidligt. Og pludselig forstod jeg noget mere personligt med G. I en Ayahuasca-rus drømte han om en jaguar. Jaguaren er symbol på død og ødelæggelse (via uetiske "vise") i en katastrofetid, "Sun" i Sydamerikansk mytologi/historie.

Dens skind er plettet, som leopardens, der var en rekvisit for præsterne i deres gerning både i Ægypten og Sydamerika. De havde skindet, med hoved, poter og hale, på under handlingerne. Det menes at pletterne symboliserede stjernehimlen, er man "i jaguarens skind" er man et med kosmos og herre over det. Samtidig er "plettet" ikke "rent", som f.x. løvens skind. Jeg tror beskeden var at han arbejdede karma/traumer fra sidste katastrofetid af med epilepsien der pludselig kom, som Eva gjorde for mig. Hun havde været s magiker i Afrika og tog den for mig så jeg kunne arbejde mig ud af det i fred for den, men alligevel i arbejde med den. Jeg havde distanceret mig allerede, det var ikke noget jeg behøvede for at "se a' bli' hel!" Gs bøger lige siden '90'erne har handlet om sidste katastrofe og u/vise bagmænd... han *var* jaguar og arbejder på sagen. Jeg er fri.

21.06.0668

BUGNENDE BOBLEVÆGGE

**Boblens vægs bule vil ud, i dens hule,
konkave sølvspejl ses Dwaparas kost lang
fejende Dryasdrys ind bag min scene
som i sit konvexe yderspejls vrang**

**Her fejrer Gråham det Kaliske krudtslam
i susende tempo af scenens tonal
så fokus kan samles herude fra inde
med visdom engang fra hvers egen kanal**

**Han fejrer for andres så hans kan indvandles
Fra ovnen går nybagte stjerner ud
Sirius' familie gø'er regnskabet opgjort
mens hjerteblink melder den levende Gud**

8. FINE ØRER SPIDSES

Så forstår jeg også lige med ét den smule ankelvand jeg har døjet med de sidste dage efter ellers at have været fri for det i nogle uger. Det er næsten væk igen, men når man sådan arbejder med syndflodstraumer for kh kan man ikke undgå at få ekkoer af dem ind... ”omvendt stigmatisme”. Som at søn 1 smøger den i drømme fordi han er fugl Fønix også for kh. - En gnist mere har fået jf. Jeg har fattet den før, bare ikke teknisk, intuition kom alle dage først hos mig. Første tegn i en cykel vil altid ”tegne” cyklen. Siden vi nu står i ”riften ind til centralsolen” i Mælkevejen i 80 år, hvad der kun sker når en ny 25.776 års cyklus starter, hvilket tegn var så det første i den afsluttede cykel (der jo ”vinder”, et tegn bagud for hver)? Det har været Pisces, og pludselig forstår jeg astrologernes eufori når vi for det første ikke alene går ud af Pisces og ind i Aquarius' tidsalder, men også ind i en 2148 års periode i Aquarius, på en måde får den dobbelt. Gid den lykkelige affære så ikke anløber med oplevelsen... jeg er blevet lidt ironisk af sendrægtigheden. I går sagde søn 2 at tegnene har uens længde, så ingen astrolog ved nøjagtig hvornår vi exit'r/entrer. Ja, jo...

jeg så på stjernehimlen i en bog. En passant... rækkefølgen af større og mindre underbygger heller slet ikke de dér 432.000 år, jeg tjekkede det lige, RIP, men der er ca. ½ af hver. De store er Taurus, Leo, Virgo, Sagittarius, Aquarius og Pisces. Bortset fra at jeg har fået personlig nattebesked om at vi har entret synes vi altså også logisk at være gået ind i Aquarius' kosmiske vår efter Kali – vi er forbi 61 af de 80 års ”rift”. Tankespind at hygge og støtte sig med – jeg har brug for det hele! **30. juni** siger at jeg er ved at finde mig til rette i de basale, fysiske energiruter på vej til en mere gunstig station, muligvis med et skift undervejs, so what? Id pakker omhyggeligt til min endelige destination, og jeg er også lige en tur tilbage til mine rødder: ”Ville det ikke være lovlig drastisk at kassere mit fine, værdifulde værktøj?”... det er konstant oppe at vende om jeg overhovedet gider *tænke* mere på mine talenter; men om de kommer ud eller ej, de er min id, og jeg tager dem med mig, selvom de så må ligge rullet sammen i en skuffe til tiden og jeg er klar. Bare fordi det ikke er nu for proces og renseri skal de ikke kasseres. Arrrrrrghh!!!

Pest eller kolera? Jeg forstår godt Graham. Jeg kan bare ikke gøre som han. Jeg er færdig med hans kapitel, personlig udvikling m/u Ayahuasca – fiktionslitteratur skrev jeg som barn – videnskabelige spydspids-best-sellers for den gamle tids udløb slugte jeg som teen og ung. Det samler alle hans fragmenter fra exploded view at gøre nu men ville explodere mine... det var nok at læse ham, tak for guldkornene... rishi har sin pris. Træt lurede jeg lidt videre... kroppens splittede restfortid heles fysisk når jeg hviler/lurer og mit skriftlige arbejde løfter støt, forandringerne vil inden længe ses med det blotte øje for den resignerede, udbrændte, ♥-fraspaltede overflade, ”at jeg ved det!” Ingen kommentarer. **1. juli**, natnyt meget i.e. sidst skrevne linjer: alle de aspekter der er klar til fremtiden arbejder hårdt med at fjerne vrangforestillinger i energierne bag fysikken, derfor fungerer den ikke så godt lige nu (nej, det skal jeg love for, jeg fik lavet de 5 og lidt gymnastik i går uden vrøvl, hvorpå en støtte-tur i Bilka med søn 1 drænedes understellet totalt) men den overfladiske m til det ny liv er skønt ukendt, *ffernøstlig*, i orden s/h.

Kroppen er præget af vrangforestillinger i energierne, og det duer ikke til at ”spille ids melodi”. Tjah – klimaet derude er for rått endnu til det ny og jeg har nys fået udleveret det første dwapara-stof ifm. projektet til helbredelse af fysikken. Det skal lige virke først – bevise sig i samarbejde med mit skriveri her mod de gamle vranger fra overlevelse og smæk i det fysiske mellemlid, der ikke helt er ”med”. Ingen bebrejdelser. Den slags her vil altid tage længere end antaget og håbet. Al emo-oprydning er foretaget, rishien er der, men den fysiske krop... nå, jeg medvirker i løftet og kan ikke komme til før efter alligevel. Utålmodighed lønner sig ikke. Det vælter ned over kattermor – dog også med godt. Jeg er taknemmelig for min fred. Det med det *ffernøstlige* gav lige nogle tanker. Ø er solopgangen, det ny. Ø mangler en hel del, men det gør V også, og hvad har Ø lige sendt os? C19. Før den er færdig med at virke tror jeg ikke det er tid til noget overhovedet. Det er tydeligt at

folk ikke har lært nok endnu. De opfører sig lige tomt – endda mere, fanget mellem truslen og den kompromisløse kosmiske vridemaskine. G er langt fremme i skoene ift. flertallet.

Hov, fandt nogle noter jeg lige vil have noget med fra. Jeg ville ellers ikke gå mere ind i astronomi, men hvad... der snakkes meget om industriforeningens indflydelse på vort klima med CO₂ og ja, det ses tydeligt i indlandsis-borekerner. Ikke desto mindre er det ikke kun derfor at isen på N-halvkuglen smelter. Istider følger af Jordens bevægelser og påvirkninger fra universet. Afstanden til solen varierer når visse planeter haler i os med deres tyngdefelt og Jordens bane om solen altså bliver mere cirkulær. Derudover: Jorden flyver i rasende hast mod uret om solen, selv snurrende mod uret med rasende hast. Dens akse hælder ift. sin omløbsbane, men hældningen varierer over 41.000 år mellem 22,1 og 24,5°, og lige nu er den 23°44', den er altså lidt over halvvejs nede. Jo mere den hælder, jo længere op vandrer Sahara, jo mere smelter N-polen og bræerne på N halvkugle og jo mere tilvæxt af is har S-polen, så S får egentlig istid. Yderligere beskriver de geografiske polers akse altså den her cirkel *med* uret der varer 25.776 år og lige nu står 80 år konstant ud for riften ind til centralsolens sorte hul, for nu at få det hele med.

Hvert år passerer vi den mellem Scorpio og Sagittarius, men kun i denne korte periode ellers... det er altså ikke over hele Jorden at isen smelter. S-polen øger isen. Alligevel stiger havets vandspejl. Det er foreningen givet med til, men hvem ved nok om Jorden på dens vej i universet? Mange bjerge har været havbund – hævet ved voldsomme vulkanske udbrud ifm. kontinentalvandring eller sænket vandstand, Jordtipning, skorperyk i urkometregner? Vi er ret små i det store spil. Hvad der er sikkert er at vi skal blive mere *totalt* miljøbevidste. Man skider ikke i egen rede og skulle ikke skide i andres; men det er beskæmmende hvor udbredt det stadig er. Nej, vejen går ikke udad mere. Jeg håber ærlig talt en hel del skiderikker dør de kommende år. De ødelægger det hele. Der er brug for folk som min familie der arbejder bagom, og brug for C19. Den er slet ikke færdig. Med disse fromme tanker rettede jeg lidt i mit show. Det skal fremgå at kvinden blev frataget magten i urtide, at istidstraumer bearbejdes på vej retur og kosmos integreres. Det begynder at føles tiltrækkende at spille og male igen, måske i morgen...

2. juli, natnyt: jeg forstår ikke hvorfor jeg skal begraves helt i jf'n, ikke udøve talenter, men en proces er på vej i 1-2 hvor et energispil til attraktion af/integration med overfladen til den ny tid vil foregå, æter tillægges som vil ytres på de lavere planer, og jeg skal overgive mig... som nærmest død. Det vil i sidste ende bevirke, jeg kommer ud af skabet – som alle de andre "sidste ender"... Jeg så på hnfej for '21: "lade den sidste "gamle brune indpakning" løbe ud jul-aug inkl. plombering af dén proces", alt drager ind i 1. Resten af året handler så absolut om at "knuse og fortære de sidste skærver af den gamle jf", som jeg drømte i en af hnfej-episoderne. Det omtalte energispil lignede et mysteriespil. Jeg har aldrig holdt af mysteriespil som jo pakkede ind, ikke ud, som er mig, men i går tænkte jeg lidt nøjere over det ægyptiske Pantheon. Det var ikke det første der *seriøst* formaliserede gudeverdenen, de højere ånder indså at mennesker havde behov for en mere jordisk struktur for at forbinde sig med Ånden for hvert enkelt individ, en slags begynder-stade, altså klogt nok – men det var tilsyneladende det *længste* forløb vi har kendt til siden istiden og før romertid.

Et clairvoyant kik viser et stærkt lys bag forehavendet fra højere energier. Samtidig gav det uundgåeligt mulighed for lukreren på jævne folk, noget jeg altid har følt når jeg mærkede ind på sen-ægyptisk, ja, al religion, føj. Imidlertid må jeg jo smile lidt ad mig selv, for hele den jordiske tilværelse *er* konstant gentagne ritualer. Nogle af dem kan jeg godt leve med, årstiderne, f.x. Visse menneskeskabte kniber det mere med, for jeg er lavet til at afvikle *dem*. Ritualer kræves dog til al skabelse, og jeg foretager nogle dérinde! Mit show er også en slags ritual, men til at afsløre, og erfaringen har vist mig at det er få klar til. De fryser, som da div. Pantheons blev skabt for at påklæde folk – støttende mellemhøje led til den Ånd det kneb at fatte, nå ind til, i det udfordrende liv i den vældige 1. – og 2. – att. som man må føle man har styr på for at fungere. I dag er guderne i V i øget omfang politikere, medie- og videnskabsmænd, trods alt forstadie til sand Åndsforbindelse

igen, religion aflægges mere og mere hvorfor vi har kedelige udslag fra de i "riften" mellem materie og Ånd – de føler sig fortabte og spiller stærke i div. bander... endda "religiøse".

IS o.a. terroristgrupper er jo bare – øh, kolde af skræk, vil holde på det kendte – som de ikke kender mere. Før jeg sov spurgte jeg igen ind til udøvelse af bare lidt, for jeg har altså svært ved at fylde dagene ud... jeg havde læst en gammel ellers værdsat bog af Fortune og fandt at *den* er jeg nu også vokset *langt* fra. Øv – mangel på fyld, og ah – bevis på at bevidsthedsudviklingen går stærkt. Følelsen var ikke nær så stærk da jeg læste den for max. 1 år siden. **3. juli** og natnyt afslører min halvmørke sindsstemning over *igen* at være sendt tilbage i 1, helt som i hnføj for juli. Men imens jeg sidder tvungent impotent sletter og nyindkører Ånden de fysiske energiruter og træner en ny, stærkere jf op, og et modpres vil søge manifestation af sig selv i ændret, enklere, mere unik/forenet form. Processen kører, den æteriske Silk-skitse er fremragende, bagsiden er at den fysiske struktur er utilstrækkelig endnu. Skitsen var "et meget svært arbejde, men bekymring for slutresultatet er grundløs" – hentydning til pessimismen. Jeg mister intet, alt gives tilbage, processen sætter det hele på plads til det lineære spektrum. At give slip, acceptere...

Mine drømme har altid vist sig sande. Jeg har intet andet at holde mig til. Jeg gik tur og sang, Fandeme! **4. juli** – det sidste af Fortune's bog følte knap så forældet skønt pakket ind i sin tid, også hun så behovet for at rydde gammel karma før Aquarius, om ikke tilbage til en komet, så Atlantis, havde også megen viden om guder – og frimurerne. Dér ligger givet meget gammel visdom og simrer. Ved "Goat of Mendes" i bogen, en kindle, havde jeg kopieret flg. ind fra nettet: "The Goat was known in early Babylonian times as the God 'Ea' (Enki/Satan). Ea was known as 'He of vast intellect and Lord of the Sacred Eye' protector of his people and the bringer and giver of knowledge and civilization to humanity. Represented as a snake, he ended up in the 'Garden of Eden as the Snake in the tree of life, encouraging learning and knowledge rather than blissful ignorance.' Whenever Ea roamed the Earth, he took the form of a goat. Ea was considered the Father of Light" and his celebrations dating back to 15,000 B.C.E. were carried out wearing goat skins. Satanism is in truth the world's oldest religion... not an "invention" or "inversion" of xianity."

Aften/morgenstjerne og Mendes. 1. farao (kke konge) ca. 3.000 f.Kr. mentes Menes/Narmer, far til Marduk, far til Nabu. Enki! Jeg havde glemte Capricorn ifm. Enki trods fiskehalen. Jeg har lige extratjekket alt mod andre troværdige netkilder som dog ikke tør skrive 15K BC. Sitchin synes faktisk ret godt underbygget, skønt videnskaben, der jo hader intuition, rynker på næsen, vel mest pga. hans astronaut-teori. Hvorfor bliver jeg mon ved at blive halet tilbage til de her ret udviklede oldtidsmyter? Det er ét sammensurium, og jeg kan kun beundre Sitchin for hans mas med at skabe en fornuftig version... da jeg uventet så den indføjelise i bogen fik jeg som et lyn i hovedet og tanker kom op om den "blå fisk" jeg drømte om 10. jun og også "Baphomet", hovedet som tempelridderne blev anklaget for at tilbede under kristent dække. Net + visdomsnet.dk siger mange ting – samlet syntese: Baphe+met (/meth, Mithras) = gr. = dåb i "Fader visdom" som *var* Pan/Enki/Sofia, meget gnostisk, fra ægyptiske Mendes, vædderen, inkl. Ninharsag som deltog med Enki i skabelsen af mennesket – iflg. babylonisk text som slave for guderne. Slaveri kan betyde mange ting.

Hvis ikke det betød hvad Sitchin/vi forbinder med det kan man godt argumentere at vi *er* slaver for guddommeligheden hernede i laboratoriet. Fortune's bog handlede om at genoplive Pan, vor samhørighed med naturen. Og hvor kom Pan/Baal/Bel fra? Den babyloniske, ægyptiske, græske gud er da tydeligvis Capricorn/Enki. For øvrigt kom "Satan" af *Saturn*, og så er vi lige omkring de romerske saturn-fester. Den kristne religion havde travlt med at dæmonisere, lægge afstand til alt det gamle. Hvorfor? Jeg aner at det kønslige aspekt havde for kraftigt fat i folk. Hvad enten man kan lide det eller ej, det måtte undertrykkes for at det mere esoteriske aspekt kunne komme til i folkehavet. Sakramentet gik fra det hellige samleje, Hieros Gamos, til noget endnu dybere: at *spise og drikke* guddommeligheden, et nøk mere integration af kosmos, det allermost fysiske, sidste step. Det fører mig til natnyt hvor jeg udrenser, løfter egne lavere aspekter + kh i 1, i baggrunden,

ugleset af begge, men ikke desto mindre fremstår jeg, id, som havende ret. Maleriet af AlMa på vej "UD i havet" var vist profetisk, mhp. nu? Eller?

Imens jeg sidder i 1 og ignorerer 2s reaktioner øges det æteriske stof og jeg hører mig selv sige højt: "Vi er på vej ind i en ny istid." *Det* fik mig til at tænke. Jeg var klart kanal her for Ånden. Ja, vi er, ikke nyt, men hastigheden? Kometen kommer indefra, ikke udefra, *vi* soder, muligvis også CO₂'r atmosfæren til, alt for mange fatter endnu ikke at de skal se at ændre sig helt ind til marven. CO₂ laver hul i atmosfærens ozonlag så solen kan gå mere uhæmmet ind og smelte løs m.m., det fordamper mere, sod og damp forenes og laver større og tungere skybrud samt øger Sahara stærkere end ellers under Jordens "nikken", soden kan bremse solen i at nå ned, hvis den ikke regnes hurtigt nok ned... til skade for jorden med syreregn. Det ødelægger planterne, der så ikke kan optage CO₂ og skabe ilt til os, forværrer den dårlige cirkel – bortset fra at havets planter jo gror helt vildt af alt vort forureningsmøg der ender der så det måske opvejer *det* regnskab... når N-polen er helt smeltet stopper klimapumpen, og SÅ bliver det koldt både N og S, indtil da er det dejlig varmt, så det må gerne sinkes lidt... jeg sidder lige og ser på maleriet "Sneglespor".

Hvis ikke det afbilder tiden fra sidste istid, hvad så? Og indledningen til næste i sneglens spor! Jeg tror ikke det var en metafor der kom ud af min mund i nat. Og alle de kort med "Fimbulvinter"! Jeg trøster mig med at vi ikke har akut kometregn, altså er virkningen nemmere at tilpasse sig; men jeg tror også at det skal gøre ondt først, så spørgsmålet er – hvor ondt? Det er tydeligt at vi er ved at gentage traumat, men er det kun baglæns? Havet stiger og flodernes vandmængder kanaliseres over i forbrug og væk fra naturen, som i Amazonas, Afrika, Australiens Murray-dal og ved Det døde Hav – skove dør, brænder eller fældes... magmaen under N-polen nærmer sig overfladen... jeg håber det er rigtigt at de rette kommer nu til at rette op. Enlil, f.x., som skulle inkarnere snart, igen med grunden beredt af Enki ifa. Joe Biden, også de er nået full circle. De der ikke ascenderer kan skulle gå under Jorden igen, og så er de der til at organisere det, som de også var det sidste gang. Det giver også mening at mange skal dø, for hvor skulle alle være, andet end lidt N og S for ækvator? Og hvordan brødføde så mange som vi efterhånden er?

Personligt føler jeg nogen stress over at vi er så mange. Man ser med dyr at er der for mange på et område dør de af stress, bliver syge og dør (C19?), får færre unger eller endda bliver mindre til det kan bære. Nu Gaia tager afsked over de næste ca. 100 år og overlader kloden til os skal vi vist til at rubbe neglene for at påtage os det ansvar ordentligt. NÅ. Spådommen var ikke noget vi ikke ved, formodentlig blot et signal om at det kommer før tid pga. vores opførsel. Jeg gider ikke frygte, men man må jo være nøgtern. Og det *er* med i showet hvis det skulle blive aktuelt. **5. juli** i kølvandet tænker jeg på at alt tilsyneladende jo følger planen, det ser jeg jo i de sidste 2 års hñfej'r, så det tidlige opløb til næste istid kan meget vel være både baglæns og ubevidst, intuitiv forberedelse ved delvis gentagelse af traumat for at tydeliggøre risikoen – så vi kan nå at forberede os. For jeg tror stadig ikke på udslettelse denne gang. Alt for meget taler imod. Samtidig tror jeg der var mere metafor i udsagnet til mig selv end lige først antaget. Natnyt minder meget om 3. ds.'

En masse stof er på vej ud fra 1 til mirakellivet. Det skal ske i "dødhed" og samles ("fryses") bag 3. Ånden giver besked via id om at komme ud med det "til genoptøning", lige så fint som da det blev frosset ned. I mellemtiden – tag til stranden, det afspejler det rensende bad i det mystiske element lige nu... i går betalte jeg gallerileje til Fjordhøj, natnyts kommentar: det er mit "ansigt" og fint nok (så fik jeg svar på spekulation over det sted også)... og at spille mine viser lige nu får kun alt liv til at ebbe ud af dem og mig, så slip. Så jeg opfølger med god samvittighed småting. Jeg har undret mig over *Menes og Ra*. Fsv. pjat, guderne var kære børn med mange *tilnavne*... måske var oldtidens Memphis i Ægypten et hint til det, Mn nfr = "altid smuk", Menes var langlivet og dets store tempel var for ham, Ptah, *Hut-ka-Ptah* ("hvor Ptahs sjæl rummes"). Dette tempels navn menes af Manetho at være ophav over gr. til landets navn, Ægypt(en). Slående, så mange steder de ur-vise spørger...

den oprindelige vane-gud her i landet før Frey/Freya, hans børn, var N-jord = En-ki. Hor-aha (solens mund) var også tilnavn. Hvor svært har det ved at blive "Ra?"

Tilbage på sporet fra start 4. ds. Efter operationen med kristendom (o.a. religion) – (hvor seksualitetens rolle i foreningen med Ånden blev totalt nedtonet for den helt materielle fysiske) er det nu tid at åbne for den igen, for Pan, som Fortune anbefalede, og vi har eksperimenteret i nogle generationer. Såret lukkes nu og den ny, balancerede naturlighed begynder som jeg har arbejdet på i et helt livs examensopgave fra scratch, vag til vid/stærk (nok, håber jeg!), skal være exponent for – bliver ved at se i kortoplæg på mig: et spirituelt parforhold er under opsejling indenfor det næste par år. Det er da soleklart at samme proces som i mit liv har været i gang siden kometen... først slettedes næsten alt. Så startedes forfra – forsøg, pande, manifestation, hals, fornuft, ♥. Så væltede ubalancer ♥, m tog al magt fra k med list og fysisk kraft, solar plexus, fortrængte støt k helt ned i følelserne, æterlegemet, den sidste k bastion, væltet med kristendommen – og ved at gøre dette har m selv måttet blive, lære k, mere end omvendt, men også k m. Genialt. De sidste ca. tusinde år har stået helt i materiens tegn, vi blev til kun ting... nu kipper det.

Godt. Jeg gider heller ikke mere. **6. juli**, og natnyt minder mig om regnskabet 14. jun. I hallen nedgjorde en x alle de fuldtud etiske tiltag jeg havde foretaget og også foretog nu – fordi han var tilpasset en uetisk tid – og kritiserede squ også en liste over tiltrækningstiltag Al desuden foretog mhp. overflade, vel vidende at det ikke burde behøves men jo tilhørte tiden (messetiden)... pga. listen fratoges også han mig. Jeg passerede, men intet gammelt duer i det ny. I natnyt er jeg 1/1 m kosmos, føler mig tilrette med det mens gammelt æterisk-fysisk materiale forlader manifestationen. Jeg er *kontant* – jeg har købt en ny jf, men hvis Ånden har snydt mig kan den bare gå retur, nå! Så gider jeg ikke være her. Jeg er misfornøjet i dette limbo, vil på plads, og jeg loves at det vil ske, med duelig jf. Den umulige kombination jeg har levet med af usædvanlige talenter der ville til men ikke havde nok gammel usandhed til at få mer end liiige fat er ved at forsvinde, men gav en ny, fin (spæd!) mulighed som id plejer, passer og opmuntrer mens den vokser til i atmosfæren af accept og fred hos xx. En baby! Jeg er 66... Joe Biden er 78, men... sukkk!

Kattemor rang. Hun var kun lige ved at komme sig over at have drømt at hendes højtelskede, spirituelle islandske hoppe slagtedes, og vi var enige om at ofre sådan set var hvad vi begge havde oplevet at have bragt et helt liv med alt og alle pga. usædvanlighed og fortsat gjorde, gammelt med nyt, især hun. Øj! Jfr. alt det der ikke kan bruges: da jeg åbner den bærbare står der på skærmen fra Microsoft: "En ny Windows-oplevelse bringer dig tættere på de mennesker og ting, du holder af..." lad os endelig få al den slags salgscrap slagtet, selvom jeg indrømmer videomøder hjælper under afstand og C19... *mine* sko var for små til den slags. Så her er jeg, en nøgen baby holdt oppe af id med et greb under armene, kun iført ble til det sidste og første skidt. Jeg er i det mindste født, ret mange gange de senere år, ikke noget nyt. Men hvad skal opmuntre? "Hold kæft, vær smuk – og skriv?" Alt jeg får lov til. Planerne veksler diametralt ift. hinanden. Fysisk = væren, æterisk = instinkt, astralt emo-føle/gøre, ♥ tanke-konstruere, hals manifestere/filosofi, pande tyranni/intuition, krone lad Ånden. De to første og sidste arbejder nært sammen, i vid som uvid.

Man skulle tro vid gjorde det lettere, men ansvar og tunge opgaver følger med som uvid ikke får. Men, når så tingene sker lander de som et læs mursten på de uvidende. Jeg vælger vid, men der har været øjeblikke hvor jeg har overvejet det. Brok, brok, bræk... jeg ved det. Hvis du er i samme situation har du hermed en der gik vejen og ikke løj om den. Det med de vekslede planer giver tanker om hvordan det har været for anførerne på vejen ned. Havde de det rart med at gøre direkte modsat, selvisk, røveri? Måske, reaktion på det gamles forfald. Det *virkede* også tjept synligt, det gjorde det uselviske der blev så forhånet ("offer-reddermentalitet"), selv når det var ægte, ikke – som vi nu er på vej tilbage til i højere udgave – og som vi, født "sære", vil have det godt med. Når det *sker*. *Mine* uselviske ofre *er* bragt. Måske er det rent faktisk ikke så tosset at istiden indledes prænatalt, får et kunstigt tilløb – som evt. kan mildnes med voksende global kløgt.

21.07.0669

LYSETS ØJE

**Kometens sidste gnister arbejder sig
stadig frem mod en mere gunstig tid
Imens rulles alt sammen, gemmes til senere
heler og løftes til fremstød med vid**

**De brænder de vrængede billeder ud af os
fuldender rejsen fra V til Ø
smelter den sidste is som de skabte
til stumhed og strengthed for Jorden med tø**

**Og lysets øje er åbnet og forbereder
et mildere gennembrud
end dengang kometen og istiden ramte
og kristendom lukkede og frøs det ud**

**Nu våger det atter mens gnisterne fyger
og fejer den sidste is i os væk
Opvækker evner vi opgav i kulden
da røveri afløste rigere træk**

**Måske vil de mildne den istid der iler
i røvernes hæle så alt, alt for rapt
med klogskab og heling af Jordens balance
fordi de vandt tid hvor den troedes tabt**

9. YNDEFULDT DANSES UD

Kapitlerne flyver, selvom jeg forsøger at holde lidt hen – jeg har ikke meget at skulle have sagt i sagen da skriveriet også er alt jeg får lov til, så al min energi søger udtryk deri. Det er mest tanken at ”hvem ville dog gide læse al den subjektive, tænderskærende sejtrækken som ikke var min plan fra starten af og kan jeg blive ved at finde på ny bogtitler” der gør at jeg søger at begrænse det... men det her er jo ingen knaldroman, måske snarere noget der kan blive *brug* for, og hvis ikke det er meningen at andre skal have direkte udbytte af det her evangelium har det hjulpet nr. 1, mig. I går sad jeg sent aften og tyggede på det hele, så igen at mit projekt, Rishi, tidløs o.m.a., var planlagt før jeg kom, min energi blev tilbageholdt, ofre bragt, xx kom og gik, min datter boostede mig med sin død, jeg kom retur hos xx efter xy da jeg skulle ofre det allersidste gamle HELT – altsammen energi-spare-foranstaltninger til projektet, for det kræver *energi*. Do med sønner. **7. juli** bekræfter – luxusophold i perfekt udgangspunkt, afventende at den gamle rite kører til ende i kh, arbejde med at neutralisere den mens nyt stof siver ud på plads i 3...

det varer til jul som spået hvorpå 4-relateret stof går ud og forbereder til m, først da er den ”ny ritus” omsorgsfuld at give plads i Ø. Først da kan Silk-overfladen indvies i 2 og m være klar til at indlede turen ud fra 1 hvor han lige nu er tilbagetrukket til. Alt forudsagt, noget andet at leve – årsag til det lavpandede humør. Jeg har reelt intet at klage over. - Kattemor rang, vi fik en lang snak om hende hvis lejlighed brændte med alt undt. kat og hund. Det er i kølvandet blevet tydeligt hvor human uerfaren hun er, og det bragte noget for dagen vel nævnt før: det er ikke vore evner der tegner os, men hvordan vi bruger dem. Hun er ny som menneske, var kæledyr sidst (kat!), uskyldig, men selvcentreret, ”dum”, har opbrugt ”blommesækken” til overgangen, starter fra 0 i den ny tid med ♥-selvansvar, hjælp går ikke, hun tager den for givet, og dog har hun ret – hun fortjener det bedste, og det har vi mange om hende der lærte at ”nøjes” i den gamle tid det svært med... hvad jeg fandt ud af med xy var at jeg ikke engang kan leve med ”stort set lært” med udbændthed til hjælp (for til den tærskel er det en hjælp som både xxx og søn 1 også fik).

Det dér forstod jeg altid og *vil* ikke fire mere på, og den jf jeg ikke havde i det gamle skulle jeg heller ikke have mere end lige nok, ikke engang som græsk soldat. Alt jeg husker fra den gamle tid er henrettelse ved ild, vand, strikke o.a. fordi jeg trods alle forsøg på kuelse fastholdt sandheden fra før faldet for 13.000 år siden. Jeg har ofret nok. Det forhold der foresvæver mig ude i fremtiden vil, skal være en examensgave fra Ånden, og jeg agter at se hesten i munden. Hvilket er noget sporvøvl, jeg vil ikke attrahere ufærdigt mere og har en god rollemodel – xx var alle dage det næsten perfekte, tæt på ubegribelige at fatte efter de dårlige erfaringer, nem at elske derfor – i en periode: ingen fælles talentgnist, intet kredsløb, kun heling, P. Værdsat, men ikke nok til mig, ikke liv. Min situation er faktisk ikke så ulig ovennævnte kvindes: alt gammelt ofret, nyt på P... bare uerfaren og mindre (!) krævende og materialistisk. Hun er på vej ind, jeg på faldereb... **9. juli...** men den fælles drøm er ikke en fjollet ”blå vogn” uden jf, har bare endnu ikke, det foregår. Krystalenergiens lysveje forenes med jf's mekanik... i 1-2's ”fængsel i kravlegården/sengen”...

snart følt mindre streng, fortid og rygstøtte i et nyt, forenet liv. - Jeg har besluttet at læse CCas bøger igen. De og Fortune's er snart alt jeg gider læse – vækker stadig tanker. Jeg føler id med dem begge, men måske nok mest CCa. Også han *måtte* skrive subjektivt, ærligt, også han kunne ikke *se*, var et mysterium for DJ et al som *så* at han kunne. Jeg gik en tur og spurgte lidt ind til det igen, som 14.-17. jun. Det korte svar var ”spild af tid”. CCa skulle ganske givet være færdig med noget gammelt, siden han skulle i den gamle lære, og samtidig kunne han så skrive det sidste kapitel i den tid så vi andre nød godt af tilbageblikket. Men han fik ikke lov at gå den vej til ende, døde af galoperende cancer lige før årtusindskiftet... efter en sej kamp lærte han at *se* uden stoffer til at løfte sig ud af kroppen, fik fart nok til det; men han skulle ikke trække sig fri af verden som DJ, han skulle løfte den som jeg, og så må man mere dele skæbne med de højere niveauer af den, yogiske

evner er spild af energi, benspænd. Jeg har så tit tænkt over hvorfor jeg opfordres sådan til at skrive – hvorvidt det skal andet end hjælpe *mig*...

alt det tænkeri, skal vi ikke væk fra det? Nja, vi skal løfte det materielle plan, og det *er* skriveriets, det tænkende sinds. Hvordan skulle DJ forstå det? For ham, i hans kredse var vor kunstige kh en uvenlig tilbygning, ikke af den store værdi, selvom han kunne beherske den. Han tilhørte en tidligere tid, og hans filosofi havde intet om reinkarnation – han var ikke til sinds at ”købe” noget han ikke kunne *se*. Dog fulgte han sin Ånd og var klar over at hans team var det sidste i hans række, og hans informationer er tidløst sunde. Hans forklaring om vilje for CCA er en åbenbaring om Ånden: ”Will is something very special. It happens mysteriously. There is no real way of telling how one uses it, except that the results of using it are astounding. Perhaps the first thing... is to know that one can develop the will. A warrior knows that and proceeds to wait for it. Your mistake is not to know that you are waiting for your will.” Den rydder alt pjat af vejen, øger frekvensen... (så man *kan* ende med at *se*), åbner det sted ved navlen hvor den vil skyde sine lysende fibre ud fra... samme fibre man forankrer sig med i verden, forresten...

(andetsteds har jeg fortalt om en veninde jeg følte skyde sin vilje ind i mit solar plexus som jeg omgående smed ud igen med min)... og dødens (i mere udvidet, kærlig forstand end DJs udgave) og *tålmodighedens* rolle i processen er lige hvad jeg behøvede at læse, for jeg føler for lidt viljestyrke overfor mænd. Kunne jeg nu være kompromisløst tro imod mig selv fra start af, hvis jeg igen blev engageret? Jeg kunne ikke med xy, og kort viser stadig utilstrækkelighed. Alle spor skal være slettet – nok. Jeg ”forsvinder”, som DJ beskriver at de *seende* gør, er forbi hans kriger-og troldmands-stadium, sidder kun og lader energien øges af Ånden tæt på næste fase hvor mirakellivet kan leves – men uden at *se*. Det behøves ikke når man bringer 2.att. ind i 1., kun når omvendt. Jeg kommer først evt. til at *se* når det er fuldført, og det er i gang, planerne forenes lige så stille, jeg *ser* i drømme, fantasi- og ♥-ser fint nok dagsbevidst nu. Åndens gamle, mere ånde-bevidste tid krævede voldsom disciplin + ♥... denne vor materialistiske tid do... + ♥!

Det er **10. juli**, en mærkedato for søn 2 og selvfølgelig så også for mig. Min rene, ny, kompetente, kun lidt mærkede m lader til at være klar til et flytteryk mod mere vilje (!) og stof. Der meldes at en h/s konflikt tilstunder, og det ved jeg jo – med peak omkring 3. august, men der kan også være noget meget gammelt mere personligt lige omelet der giver kortvarig formørkelse og kræver 1-2 omsorg – som samtidig beskytter det ny i dets væxt. Siden jeg kun sætter småting sammen kan jeg vel nok liiige klare det... det har med savn af kærlighed fra m at gøre. Det var min primære sorg som lille barn og med xy (en nu toårs forkølelse i slutfase). Jeg blev skilt fra far og søskende da jeg var 2 og så kort efter ikke mor i 6 uger. Derpå blev mit savn lagt over på de fraværende ”guder” som vel fortjente og fik det jeg blev nægtet. Det var ikke tilfældet, snarere omvendt, men børn kan tilgive, glemme og fantasere meget – der var ballade nok inden. Min relative largesse med partnere stammede fra skrækken for at de gik fra mig, fra idéen at det var frygtelige mig der var årsagen første gang. Det skulle i alt fald aldrig mere være tilfældet... så det blev mig der gik!

Undtagen i 1 tilfælde: xy i '19... den restgæld jeg manglede. Det er forlængst gået op for mig at xy skulle have haft flere ”sandheder” fra mig. Han havde brug for det, og det havde jeg altså også, for jeg løb fuld. Ikke desto mindre gad jeg ikke den slags barnepjat i et parforhold og gik i '17. Med xx blev der altid ryddet op hvad kunne ryddes. Dér blev jeg færdig med den fase. Det der ikke kunne ryddes op krævede at jeg gik. Han skulle være alene, og jeg skulle noget andet. Ærlig snak. At xy valgte z over mig i '19 var et knusende slag – min barndoms. Han valgte mig fra, *fordi jeg var mig*, uagtet al min kærlige overbærenhed. Den var ikke forkert, han *var* trængt, men det var for højfrekvent for ham, han havde ikke nok ♥. Processen lærte mig meget om mig. Og ja, det har at gøre med ”kvinder der elsker for meget” (John Gray), men det var mere min natur end det var manipulation fra traumet i barndommen, for det var bearbejdet i psykoterapi i '90'rne. Ganske

interessant havde jeg lige læst i CCa om *hans* barndoms beslutning om ”aldrig mere at vinde” som forkrøblede ham. Værdifuld lektur.

Var det derfor, det her kom op? Det er jo bearbejdet – tydeligvis, der var kun et genkendende nik nu her, og dets brette ladning i natnyt var næsten brugt før begyndt. Jeg har ofte nok fået at vide at der intet mere var at *bearbejde*. Kun selve det trådte spor spørger endnu. Hvis natnyt viser at *det* nu er *slut* er det godt nok rart. Jeg mener, selv overfor mine sønner har det spøgt! Det satans er at når et trigger-valg truer forsvinder evnen til at tænke typisk og kommer først igen x tid efter. Ikke kun var jeg aldrig specielt overfladekyndig, men et kompleks som det oveni gjorde det da helt umuligt. Som f.x. når man helt alene, af kærlighed har gjort hovedrent i et helt hus før indflytning og kæresten siger at man ikke ved hvad det vil sige, det gør hans mor derimod... selvom man fortæller ham man har gjort professionelt rent i en daginstitution i sommerferien gennem nogle år... nedgør ens arbejde af dårlig samvittighed? Whatever. Traumatet *var* bearbejdet, alligevel blev jeg lamslået i stedet for at sige han skulle have en røvfuld og at jeg ikke var hans mor, men hans kæreste – så længe jeg ville være det under de omstændigheder!

Jeg var mere i øvelse sammen med xx, da gik jeg jo i terapi. Med xy var der gået mange år. Det kom totalt bag på mig at det stadig var et tema. Nå, men det holdt det så op at være – med ham, og det sidste i nat. **11. juli** funderer jeg lidt over ofre/beherskelse på det fysiske plan jfr. 7.-9. ds. Det er de to måder at integrere den laveste, materielle magtmønster-modus på: lær at spille spillet eller lad det ofre dig. Der er hele folkesjæle der har valgt ofring fremfor at lære spillet. Resterne af folket – såvel som div. mishandlede enere – har gang på gang vist sig at være blevet overordentlig vise af det ift. deres bøddler. Det er en lynhurtig måde at lære på, hvor sært det end lyder. Rent bortset fra at vi jo bare kommer igen i ny form undgås karma næsten lige så effektivt som DJs læren spillet så godt at det gik udenom ham og ramte hans bøddel lige i nakken. Ulempen er at døds ofre må igennem en ny opvækst pga. småkarma. Men jeg kan fortælle hvordan nok ofre virker: man føres på mystisk vis udenom skærene – ser nok spillene om sig, men berøres kun let alt efter hvor ”færdig” man er. Efter xy var der kun den dér lille ”restgæld” i '19.

Præcis derfor undslap CCa på måder DJ ikke kunne begribe hele tiden klø der ville have ramt *ham selv* og fik visse ånders extra omsorg. CCa havde integreret dem, behøvede ikke frygte dem. DJ var der alene til at afværge resten – CCa afviklede kun. Ditto her. - Derefter er vejen stadig ofre, disse må altid bringes for noget nyt, og de der har lært offervejens værdi, Yeshuas lektie, ofrer/investerer *helt* rent for helheden. Kattemor, sønner og jeg via vore afkald på kendt, ♥-ønsket fysisk livsudøvelse. Hvis vi ikke ønskede det af ♥ var det ikke ofre. At vende den anden kind til er noget meget dybt og aldrig forgæves. Rowling, Tolkien, Fortune vidste det. - Jeg ved nærmest ikke hvordan jeg har det. 0 fortid, 0 fremtid, rent limbo. Det har gjort mig noget flad på det sidste uden at det kan kaldes depressiv. Resigneret beskriver måske bedst, for når man ikke reelt har mere at lave her og det man evt. så vil ikke tillades bliver pladsen ret snæver... jeg peb til AlMaha før søvn. **12. julis** natnyt meldte som spået tilbage om energiarbejde i 1 med den ny æt-fys jf, nærmest nede i knoglerne. Det er ufokuseret og føles i 2-4 som totalt livs- og smagsforladt, 0.

Men netop den ”uspiselige” 0-følelse er fortæringen af koncentreret gammel, dyb essens hvis oversaltning dog mildnes af knækkede gamle gåder (”hakked nød”), frø der ikke skal blive ny træer og ”en færdigkogt kartoffel”. Kartoffler har ikke jf, er jordstængel-knolde, hyppes de ikke konstant bliver de grønne, giftige. Det vil følges af id og Ms bevidste fokus i 2 på en ny og bedre suppe ”i omvendt tilberednings-rækkefølge” fra bund af med levedygtige, smagfulde jf- ingredienser: gule (Dwapara) og h løg = efterår-vår, forener mange fine lag, ikke kun 1 uspecifik masse bag skallen som n/rødder, er helbredende og ♥-prægede i både smag og form. En forbedring som må tros på. - Endelig blev hjemmesiden rettet, og xx smed et Microsofts irriterende, invasivt marketing-tiltag ud af min gratis browser, deres konkurrent. Hvornår mon det siver ind hos dem at den slags ikke underbygges mere af basisenergien? Næppe før bøden overstiger profitten. Dumt – det kan gøre

energistrømmen svær at vende pga. karma. CCa's/DJ's samtaler er stadig guf her 4./5. gang, jeg husker første gangs besvær med helt at forstå og holder op imod den sidste indforståelse... og undrer mig over mine medmenneskers despekt for den oprindelige 1.att. vi blev anbragt i, skygger af vores Ånd, små aspekter med potentiale for at blive store vognstyrere i den; men på dens betingelser, aldrig som røvere, det giver matchende konsekvenser før eller siden – for f.x. Microsoft. Det rammer altid dæderne, en så enkel naturlov, og vi har "siden" nu. Vågn op! Verden er stor, meget større end Microsoft, og vi har i vor skyggeudgave her været underlagt ånder vi ellers var over for virkelig at få indsigt i energiadministration. Det lærte os respekt; men så kom landbrug og industri til, og forkælet storhedsvanvid. Jeg sidder her i xx' lille have, måske snart den eneste græsplet i nabolaget, og lytter til fuglenes pippen og vinden i træer og buske, altsammen noget som ingen kan skabe efter, kun manipulere – bakket op af div. menneskeskabt larm fra tog, veje, redskaber, muzak og hylende unger og tænker at det er dog ubegribeligt som folk må fylde med egen larm for at vedligeholde illusionen om herredømme. Jeg er opvokset i den og ville aldrig kunne klare mig i den oprindelige nu, men har altid haft respekt for den.

Jeg forstår godt folks fixe idéer om at kunne klare sig, pseudofiskere og -jægere, endnu mere de der lærer overlevelse. Kh's 1.att. er uhyre skrøbelig hvis universet lige foretager et hop; men som sagt tvivler jeg meget på et sådant foreløbig, så det er spild af tid andet end ifm. arbejde med natur, genopretning, lign., og man kan nyde den uden at slå ihjel. Vi fik mulighed for at udvikle dybere evner, fri af tidskrævende arbejde for overlevelse – selv som slave (som nogle smarte hurtigt fandt på) lærer man noget, ikke mindst at vende en selvbestaltet boss ryggen når man er klar, og så kan der trues og trynes, det rammer ikke længere end til vi får sat os i vor egen Ånds pilotsæde. Historiens vingesus er så tydelig i CCa's bøger, fra det primitivere menneske over slaveri til krigertroldmandsfrihed og til den endeligt befriede vismand. Og så hævder Wiki at CCa's bøger "nu mest betragtes som fiktion." Af hvem? Vås. Fortsat slaveri er Big Brother's dagsorden, fjas og flygtige nyheder er alt der må være til os udover et job i kh... han finder det fint at folk dør tidligt i troen på at der ikke er mere at komme efter. Jeg tænkte forbi den slags længe før de 30 år.

Der er mere end selv DJ giver udtryk for, men efter al div. overlevelse var hans verden ikke gunstig nok mere, sindet og dets fantasi havde større værdi end troet i den oprindelige virkelighed. Steiner og hans biodynamik er ét blændende eksempel. Via sindet og religiøse arketyper fløj vi højere end elementerne, tilsidst op i vore egne Anders sikre hænder – herskende ved integration og balance, til en indsigt om en højere styring, mening, set med et endnu højere udviklet syn end troldmændenes. Selvfølgelig måtte DET øje lukkes for at tvinge synet op i det sikrere, endnu højere ny. Ab nu vil den højere kærlighed også kunne leves på Jorden, vi behøver ikke drage herfra først, som DJ måtte for at forenes med sin Nagual-k. Det er det jeg tror og håber at jeg venter på. **13. juli** og natnyt bekræfter. Min situation er ideel til at samle de sidste planer i mig til ny jf, slidt, træt, glemmende den gamle, blokerede plan der "tages ned af væggen", hensigtsmæssig, men slut, alt møg klaret, viser derom skrevet, jeg føler at jeg stadig gerne vil dem og har nu den balance/distance jeg ikke havde i '11 med drømmen hvor SB spurgte: "vil du på det store anlæg?"

Dette konfronterer mig nu ved enden af den proces, men på den anden side af bordet. Der vil ske et skift nu hvor dybt, hidtil umuligt fremtidstalent og sprituel, for overfladen tiltrækkende gøren og laden vil forenes, helbrede "epilepsiens kløft" – i 2. Jeg føler angst (under morgenvågning et par dage foruden fladt humør), det har jo stor betydning for mig, men kan være helt tryk, der er ingen lusk. Det højere spirituelle lys trænger ud til overfladen igennem den gamle, lavere repræsenteret af DJ, mørk, slidt, rynket som en blodhund, og gør ham ung og smuk. Så enten fortsætter det der allerede er i gang bare, eller også kan jeg desuden udøve igen – fordi den tidlige beslutning om at være "spiselig" i parforhold blev "indskilt" under passiviteten, kun kunne trækkes hjem til integration da, "ses" for det øvrige udøvelsesvæv. Som helbredelse af cancer indefra med ♥, omsorg. Men jeg rør ikke en finger før beskeden er tydeligere. I stedet nyder jeg gensynet med

CCa og DJ og måler mig op imod – og hygger mig over at have fulgt samme spor intuitivt ud af kh som DJ ansporer CCa til trods min anderledes trygge vej.

14. juli, føj for et humør at vågne med. Men masser af kort bekræftede bare ovf. og understregede slip alt det gamle livs slid – lyt til den rene Ånd/natur... der er 30° C udenfor og jeg blev skoldet på stranden 12.ds., så jeg kontaktede nogle af buskene og æbletræet herindefra... så fik jeg den tanke at researche overfladen lidt – måske for at få en kontrast – så dr.dk og tv2 News en times tid. Hm. Jeg spurgte xx hvad han ville anbefale nuomdage til et kort, bredt overblik. Han svarede at det var sværere end nogensinde før at overskue, men han mente dr.dk var bedst fsv. angik tv. For dybere indblik så han dokumentarer, tema-udsendelser og læste de mere seriøse journalisters artikler i de 3 største aviser... altså intet nyt. – Jeg er opdraget med at ”man bør følge med”, men i hvad? Detaljer dérude i kh har ved Gud aldrig sagt mig en pind, helt overfladiske eller lidt dybere – alt forandrer sig hele tiden og alt hvad jeg skulle vide kom til mig i nuet, så Fanden skulle lade sig slavebinde af den skærm. Jeg kunne højst bruge underholdningen til sociale sammenhænge da jeg som ung havde venner jeg så jævnlige. Ikke engang C19 har haft relevans for mig personligt.

Jeg er ikke medlem af fåreflokken – eller hyrde, vil ikke tage ansvar for fårene, det skal de da selv ligesom jeg... også her røbes mit lag i tilværelsen. De bøger og film jeg har skattet har altid været samlede kredsløb, overblik hvor fortæller tog ansvar, om det så var fiktion var i og for sig ligefedt. For mig er den slags af langt større værdi end dokumentarer eller nyheder der bare er bette led i kh-kæden som naturligtvis for helhedens skyld sørges for er af bedste kvalitet... hvorfor skulle det være til diskussion? Det er børnelærdom! Men det er det, og jeg ÅRHker altså ikke det mere. Jeg er langt forbi det stade, påvirker matricen via højere energier. Det var *den* research. Intet er forsømt. Tilbage til lytten indad. **15. juli** svarer: hver morgen går mit fokus på arbejde i indre 2-4 kh med at sætte min nystøbte jf på plads, vi ses kun aften og nat, men det er rette modus. Xy viste mig den, er også metafor her, glædesbud (adventist) om en glædestid (evangelist), Kristi tid, jul. Friheden af alt om dagen renoverer det absolut sidste æt/fysiske struktur der mangler, mit extrahuld er symptom på ”udvidelsen” i hals- og underlivsområdet og forsvinder i processen.

Noget skal vel for pokker også erstatte den sløjfede jf så jeg ikke svæver væk. Ang. ”går morgen, hjemme aften”: lige da er reaktionerne der jo. Morgen evt. angstsymptomer og ”nå, hva' ska' vi så lave”, aften ro på og ”nå, så gik *den* dag”. Men hvad jeg skal lave kommer til mig hver dag og blokeres ikke af hvad jeg ellers ville lave, og med den sidste tids natnyt har jeg fået fred med ”advent” igen. Længselen efter at dele ligger derinde bag og sørger, alligevel er det OK. Det løber ingen vegne, og der kan pludselig komme helt nyt indefra på denne vis. - **16. juli**, og gad vide om ikke lige netop den fred betød at nu var dette afbræk, signaleret 20. jun, slut – efter ikke 2, men 4 uger. Natnyt: ab nu vil afholdelse fra udøvelse være undertrykkende disintegration, det var kun en mindre investering i en højere jf/position på min ”verdenskugle”, så nu kan jeg synge igen, og forsinkelsen har kun været ”1 sekund”... limboperioder signaleres vist ikke forbi. Det er der jo intet odiøst i, der vil altid være bølgekamme og -dale, men jeg har været i en generel dal temmelig længe for et lille menneske, og *det* er jeg til resignation træt af. Nå, nu må jeg altså igen.

Gid det var knap så tropevarmt. Hvis min tur til søn 1 ikke varer for længe over middag tager jeg altså til stranden igen. Alle forudsætninger synes ideelle, så jeg pakkede cyklen og læste så lidt i CCa's ”Journey to Ixtlan”, som i høj grad handler om psykoterapi – og om at ”stoppe verden”, vor kh's tyranni af os, og det er jo netop det hele tilværelsen gør lige nu – stopper den gamle kh. Nu som da ved at trække energien ud af den så den kan bruges på noget højere, og det sker faktisk delvis på samme måde, ved brug af fantasien. Så hvor jeg priser sindets fantasi meget, benytter DJ det også, blot uden at prise det lige så højt. - Pyyyyh, den strandtur var for meget. For mange, for varmt, for fugtig luft, nådigere indendøre nu jeg sidder her igen. Jeg har gennemgået showsedlen. Den er OK. Jeg tager fat i morgen på at spille og kikke på maleriet mhp. at få det færdigt. Åh, og så var der lige et kapiteldigt – eller er det nu det skal springes over for variationen?

21.07.0670

HJERTEDAG

**Ofre der bragtes gav vinger der rakes
ud over kravlegårdens bue
til Åndens lue**

**Regnbuebroen højere end troen
førte til hjertets sandeste savn
Viljens havn**

**Jordisk forsvunden bliver skyggen forvunden
i limbo opløses sidste sky
før et gry**

**Slut med at elske smuler, kun trælske
som nogen smed til erstatning for liv
som en kniv**

**Rester fortæres, foråret næres
regnbueøjlet åbner sin dør
lige før**

**Rædslernes kløft blev spændt i et løft
der helede, genfødte, samlede lag
til en dag**

10. SINDSLET HILSES LIGE

Natnyt **17. juli** havde et kapiteldigt som vigtigt delmål, altså skrev jeg et. Det er nu tid for mere følen-udad, det er retningen – på sneglevis nærmest. AlMaha på faldereb (sjov mix af Enki/Gandalf/Merlin/Elrond + AlMa) ledsager k med det opererede ♥ i 2 mhp. det magiske liv der lige er startet, og digtet er bindeled til den ukendte viderearbejden-mig ud i 3-4. Både J.R.R. Tolkien, J.K. Rowling og CCa skrev sig ud, hvorfor så ikke jeg? Apropos CCa, DJ tydede dagssyner som jeg drømme og hver Nagual-leder tilførte sit. Hvorfor faldt det ham ikke ind at tyde drømmene også? Næ, de skulle invaderes med 1.att. i det gamle, farlige system. Det er skægt at se hvordan jeg går direkte modsat, men det er stadig ”hunt for power”= frekvens-hævning, så jeg trak et Osho Zen Tarot-kort på hvordan jeg bedst kunne hæve min. Hihi... ”undlad at hæfte tvivl og skyld på dine beslutninger...” utroligt: ekko af mormor stadig i krogene. Jeg ved det, men vane-tolererer... ja, *det* vil givet hæve den. For mormor var en opdragelse til skyld ansvarligt, hun var et får; men for en fri løve er det uansvarligt, ikke-tagen ansvar for sine handlinger.

Og også det kommer DJ omkring. For ”a warrior” afvejer, beslutter og gør så, uden tvivl, skyld, anger... CCa/DJ fejler fint i nævnte kroge, derfor vel indskydelsen til at genlæse dem. **18. juli** og så diffust natnyt at jeg ikke gad fastholde det – ingen stærke temaer eller opfordring til udleven, højst skrive, digte, heller ikke stor lyst til andet i våg. Sneglehorn... forleden var alt jeg huskede noget om tiltrængt hårvask... undladt pga. lurende strandbesøg, saltvand udtørre og jeg *må* have hovedet under... det er ikke helt nok at skylle håret hver gang ved vandposten og spraye med balsam før jeg reder det ud og tager hjem, så det kløer lidt... mon ikke det mere omhandler ekkoerne af mormor! Aha, uventet går diffuse drømme/sneglehorn/hårvask/mormor/10.ds.->nu/DJ og div. Osho-oplæg op i en højere enhed. Hvis ikke farten sættes ned til sneglens, hvordan så føle alle detaljer, aktuelle på vej ud i 3? Hvis skidne gamle ekkoer dækker antennerne, hvordan så fornemme nogetsomhelst klart? Sneglens dag står på antennevask og ekkoer der skal tone bort. Mormor lagde skyld på frygtelige mig for ligegyldigt hvad...

det jeg gjorde var ikke godt nok, helt forkert eller jeg skulle lave andet og bedre, alt der gik skævt for os alle var min fejl (så skilsmissen blev også), alle andre var mere værd... jeg havde konstant hovedpine i underskolen. Stakkels mormor – for hvordan blev hun selv sådan? Ikke så sært at hun strålede når hun havde tørret lortet af på mig og jeg sad dér tilsølet og elendig efter ”lektionerne” i den s skole. Jeg kneb lige nogle hårvasketårer. Jeg troede det her passé, men der var altså et ekko. Det er ikke sådan at være et ”Guds offerlam der bærer alverdens synd”. Jeg håber at jeg har taget en masse lort ud af tilværelsen med det. Betalingen var i alt fald slut '19. Dette bragte ritualer i fokus igen. Sidst jeg nævnte det (2.ds.) var det ifm. at hele 1.att. er ritualer, og DJ lægger vægt på at ”stoppe verden” ved at droppe *alle* rutiner i den der ”opretholder den” (inkl. venner, gjort!)... helt ind: tilhørende tanker også – førnævnte ekkoer. Interessant som alt konvergerer mod én kilde nu, gamle kh. Jeg blev altid hurtigt træt af rutiner – i mad, sex, gøren. Men sammenhængen med min rite-lede kom først nu. Jeg har modarbejdet kh i årtusinder.

Men hvad så med kærligheden mellem 2? DJ mente man skulle pleje den ved ikke at ”bruge” hinanden op i rutiner. Ja, jo... i gamle kh helt sikkert, men det bruges også dels til at undgå at engagere sit ♥ fuldt ud, dels undgå læreprocesser. Jeg har levet i et u- og i et -konventionelt fælles-nuanceforhold hvor ♥ ikke talte dybt nok og et hvor kun fælles-nuancen manglede. Jeg mener at kredsløb kan køre udover døden igen og igen, hvis det hele er der. Det er ofte set esoterisk. Måske mente DJ det også, hans Nagual-k var jo bare draget over... men han havde børn, så han må have ”nøjedes”. Det forekommer mig sært, med en ♥-binding over sløret, men han nævner et sted at han helt havde opgivet projektet fordi det trak ud. Så kan ”sparsom brug” blive meget aktuel fordi ♥ ikke er fuldt engageret. Med respekt har det kunnet gå for en DJ i Kali, det gik for mig med xx; men jeg havde heller ingen ideel Nagual-m... tak at jeg slap for sådan en Titanic-oplevelse. Man

lærer at overleve hernede. Men hverken DJ eller hans team forstod jo CCA's kærlighedserklæring til sin Nagual-k. Han var "ikke rigtig klog". Nyere tider, mindre dyriske mennesker?

19. juli. Der var en del uspecifik tankeforvirring lige før søvn, og den blev afbildet i natnyt. Det er så sært at være et rum som alt det gamle drager igennem – som ingen ende synes at tage, skønt der konstant meldes at det går mod enden. I nat blev der gentaget at kontakten med samfundet vil være der (examen) om 1 år, så tag det roligt, alt nås, den direkte fysiske kontakt er ikke vigtig, jeg arbejder i den, skriver mig vel ud til overfladen. I den proces har jeg lige fjernet et smukt eget, men energiforurenet bevidsthedsvæv i overfladen. Jeg har al ny overflade klar, men det nytter ikke at iføre sig den før det usynlige og usynliggørende fysiske vævslag er opløst og helt væk. Det er i gang, som jeg mærkede før nattesøvnen. Det var et væv i samme farveforvirring som Harry Potters usynlighedskappe, et af "De 3 Dødsregalier", en meget fin historie. Den kappe har jeg haft på stort set altid. Den af de 3 brødre i historien som valgte den var uprætentiøs, en fremtræden disciple i højere udvikling vælger. Først når den er fuldendt, kommer de *evt.* frem i overfladen. I historien drog han bort, dog efter et langt liv... i en fortid. Jeg er en Harry/Sam...

også i Tolkien's "Ringenes Herre" er der et usynlighedsaspekt, dels de ydmyge hobbitter, dels de "usynlighedskapper" som de 9 i gruppen, sv.t. de 9 lag, får udleveret af arketypen dronning Galadriel. Der er ikke den store forskel på de 2 historier, kun i tidstypiskhed. Jeg ser lige filmen i disse dage. Men som altid er bøgerne bedre – er og bliver bedst – hvis man orker at læse. **20. julis** natnyt er en værdig fortsættelse af 19. Jeg har forlængst installeret en velfungerende samlet m/k eller æt-fysisk administration af min energi i 2 og interagerer bag 3-4 mhp. at realisere et ligeledes fungerende parforhold m.m. der. Højrehjernens lysfyldte, fine plan er klar, men ve., overfladen, m, er formløs, skyggeagtig, som usynlighedskappen. Id søger via min fritstillede, balancerede m (xx) nyt i Akasha derom, sv.t. når jeg lægger kort, bearbejder natnyt og skriver her. Derved studerer jeg meget mere end troet. P.t. gør planen at jeg føler mig splittet og plaget af tvivl fordi det trækker ud, men den er fin nok, det er bare kun højrehjernen der er klar, og den kan ikke fungere derude, nøgen, med en opløst skygge til overflade...

hvilket viser at processen er i gang, og jeg strikker min ny overflade i overgangen 1-2 med min balancerede, af alle jordiske tiltag befriede m. Meget er gjort, megen Ånd har fået nyt stof, men noget mangler stadig. Id synes det er et unikt påfund sådan totalt selvhøjtideligt at nedskrive et forløb der viser Åndens vej ned i stoffet. Tja, kattermor kæmper med computeren når hun skal betale regninger og generelt med økonomi. Via det haler hun den ned i stoffet. Den brændte veninde skaffer sig en helt ny tilværelse. En anden helbreder en cancer indefra. Ånden er ikke derude mere, den har trukket sig ind, så alt det gamle falder fra hinanden og vi sætter det på plads til det ny der skal komme igennem det – hver vor unikke, hjemmestrikkede historie. - Nå, nu risikerer jeg at få ørerne i maskinen hvis denne bog bliver læsestof længere ud. Det er om C19, en gemen influenzavariant med interne varianter, aggressiv, men af en kendt stamme. Det er ikke som hvis vi var afrikanske børn der døde som fluer af ukendte sygdomme som mæslinger, skoldkopper osv. tidligere i århundredet. Stammen har sendt os i seng i årlige epidemier længe.

Jeg er **så** skuffet over myndighederne. Den eneste grund til at de ikke tvangs-vaccinerer er grundloven, tak for den. I hele den hidtidige debat har der ikke været et ord fra "experterne" om sund kost eller anden styrken immunforsvaret. Det er hårdt for en gammel helsemessehex – også henrettet igen og igen i tidligere liv for at tillade sig helbredelse med fritænkning. En sådan stupiditet er så meget mere sær som jeg aldrig så mig som overvældende kvik, snarere lidt langsom. Hvordan overlevede mennesket indtil for 100 år siden? Immunforsvaret! Søn 2 blev engang kureret for lungebetændelse med homøopati + indånding af æterisk eucalyptusolie (stærkt antiseptisk, ophober ikke vand i lungerne som den ellers fremragende pebermynteolie kan gøre – glimrende til forkølelser – som også er Coronavirus). Ville ikke netop eucalyptusolie til C19 være en billig og god investering for hospitalsvæsenet, spare på den *dygyre* medicin og isenkram der

ligefrem ligges på maven for, hvorfor lærer læger/sygeplejersker ikke også om alternative midler? Det er suda for begrænset! Dyrest er ikke altid bedst! Folkemedicin! Fnys!

Jeg har set mange såkaldt uheldelige tilstande bedret, endda helbredt, med enkle naturmidler. Det eneste det kræver er at folk ikke er for langt ude, og det burde der snarere fokuseres på i st.f. at destruere sig selv for at blive top dog... det ender op med det sædvanlige. Status, magt. Rolid nu, jeg er faldet ned igen. Hvem vælger, tolererer de idiotiske ledere? De idiotiske læger? Hvorfor trives medicinalindustrien? Top og bund fortjener hinanden, og begge bliver sløjere og sløjere. Jeg ville ærligt talt ønske komplekset snart kradsede af så der kunne komme en klogere verden... Lissen, Jorden er ikke et ferieparadis. Det er en skrap skole – idioterne har 1. prioritet. Men du blev gemt sikkert bag overfladen som flere andre ab ca. '10 på mystisk vis, usynlige til en dag der hurtigt kan komme, for hvad der kurerer *alt* er højere frekvens, og hvad ser vi lige nu? Komplekset kradser af! Sygdom, oprør i alle existensens kroge – opgør med lavfrekvens. Den hæves, det begrænsede gamle kan ikke hænge på, dratter af; men det der skal erstatte det vil kræve en hel-♥ indsats, der sker meget mere bag facaden end overskrifterne afspejler..

og natnyt **21. juli** afspejlede naturligvis udbruddet ovf., men mere end det. Det viste at jeg brød ud af det sidste der forbandt mig med den gamle jf, det sidste fra ragnarok ifm. de 3 år fra fødsel og frem i mit liv. Der er nu intet tilbage af mig i kh. Det beskyttede miljø her plus fritagelsen for udøvelse af talenter – total nøgenhed – gav de gunstigste betingelser for at hente alt hjem indefra for højere frekvens. Mere en implosion end ex-. Jeg tabte simpelthen alt for kh i går. Ikke på vilkår vil jeg gå på noget som helst kompromis med det derude. Som mormor vil det aldrig få lov at undertrykke mig mere "for mit eget bedste" med at dukke ned i bevidsthed, ansvarsfratagelse. Lige gyldigt hvad der sker vil gamle kh aldrig kunne nå *mig* mere. Men jeg forstår godt at politikerne vil vaccinere. Alle vil et kørende samfund, og for mange lavfrekvente, desværre typisk indvandrere, kan ikke hitte ud af selvdisciplin. En klog indvandrer klient jeg har gav mig ret i går. De kan tjept vælte et sygehus i et bunkeudbrud. Det pokkers ved politik er at man er nødt til at arbejde med den kh der *er* der lige nu, ikke med en man evt. ville ønske var der.

Det ydre dobbeltspil ville jeg aldrig kunne, jeg kan kun være en sand, samlet sol dér hvor jeg er, en helt anden slags politiker inde bag, i kontakt med alle andres sole, forstærkende deres brænden-sigvej-ud. Dybt manipulerende. De færreste ved at jeg er der! Godt, for her passer lidt konspiration vist. Nogle i samfundenes højere 2. række har altid benyttet sig af visse s mekanismer til kontrol og profit og med lidt øvelse genkendes modus operandus nemt. Der opfindes/oppustes en trussel mod status quo, noget/nogen i et naboland/internt, fårene bliver bange og kræver øget beskyttelse, det giver hjemmel for flere våben resp. mere overvågning som i sidste ende bruges imod fårene som selv bad ulvene om det fra start af for beskyttelse. C19 har alle kendetegnene og er højst sandsynligt (blevet) sluppet løs fra et lab i Wuhan-provinsen i Kina. Stærke kræfter ønsker ikke at fårene bliver selvansvarlige, frittænkende mennesker, og hvor begynder bevidstheden og ender immunforsvaret? Men jeg har lige fuldført min "bucket list" som iflg. regnskabet 14. jun, alt basalt hentes hjem, jeg går snart kun fremad...

for en uge siden skete et lignende gennembrud for søn 2. Søn 1 kan heller slet ikke styres mere af systemet. Det kan bare komme an. **22. juli** – efter rykket har der været lidt hovedpine, murren i ve. ben, side og skulder – og en sær bums over fortænderne i overmundens tandkød. Jeg havde en anden for nylig lidt længere tv. Ikke generende, men jeg har aldrig haft det før. Et nyligt herpessår gav næsten intet ubehag og helede lynhurtigt. Jeg følte ind på onderne og fik vredesmørke op og transmutede. Natnyt var helt enig. Det æteriske gitter er næsten ($-\frac{3}{4}$ cm) nået helt op, så kan der startes på en overflade-overhaling, men bilæg skuffelserne! Situationen hos xx er skræddersyet dertil, her er alt det ♥ der behøves, senere kan al musiceren støves af igen... så jeg græd til min undren til morgen. Over mit livs værste skuffelse, med m, overfladen, xxx/xy. Jeg sled virkelig så hårdt og fik 0 af det jeg håbede ud af det. Igen i går aftes tænkte jeg at jeg måske bare skulle glæde

mig over den gunstige situation hos xx og glemme alle viseplaner. Ordet "fortvivlelse" hang i luften. Det er et rammende ord: efter mange skuffelser tvivles nemt.

Tvivil+tvivil+tvivil = håbløshed. Den bagkloge kan sige: "Hvorfor stoppede du ikke op, tænkte at Ånden nok ikke ville have det lige nu i stedet for at tvivle på dig selv?" Jeg havde aldrig hørt andet end at når der var god ♥-kontakt afhang resten af eget knofedt indtil for ca. 7 år siden. Tak for belæringen. Det lettede; men da var skuffelserne legio. Måske skal sorgen bruge en lang pause til at transmutere den. OK, så. - En klient pustede yderligere til røgen fra 20. og i går med konspirationer og det hele. De ¾ cm? Jeg fik svaret rigtigt, men det fik mig i tænkebox. Jeg endte ud med at jeg tror konspirationer er en fase, en sidste fælde man som spirituel skal forbi på vej ud af det lavpsykiske spektrum, hvor man *ser* aspekter af tidligere liv ræse forbi i det nuværende alle vegne, kan få noia eller endda en slags storhedsvanvid/arrogant holdning af alt det man *ser*. Om konspirationerne er manifesterede sandheder er i og for sig ligefedt, svaret er det samme: den eneste sandhed er i centrum, og øget frekvens trækker én fri af alt, endda angreb på fysikken – sygdom, f.x. Det får sværere fat. Vi kan dog stadig forgiftes/dræbes – hvis Ånden vil.

Dalai Lama og Geoff fra cc har ladt sig vaccinere! Det er "stik" imod de principper Geoff altid har fulgt. Jeg har ikke set Adamus siden nov. '19, jeg nåede de samme slutninger selv måned for måned, så jeg kan kun anbefale dem indtil okt. '19. Men qua ovf., højt udviklede behøver vaccinen ikke genere. Jeg gider ikke se Adamus for evt. at registrere forskel. Jeg vil bare ikke selv have de stik, de fornemmes skidt og jeg har ingen grund, er ikke derude og vil se tiden an. Bliver det et problem for færdsel derude for mig på et tidspunkt vil jeg genoverveje – spørge natnyt, beslutte det ikke skader, hæve frekvensen over frygt. **23. juli**, de tilbageblik jeg trækkes igennem nu er tegn på hjemtagning af æt-fysisk energi og udskiftning af gammel, skiden. Ren er allerede i brug i 1-2. Yderligere integration forberedes i det totale overfladeskifte til 4, det går hurtigt og er ikke spild af tid. Vær ikke bange (nøgen i snesjap!), bare omsorgsfuld og rens efter, lad passere for ultimativ helhed. Id/Al arbejder på højtryk med efter-ryd og rens for Silk, balance. Jeg er ikke helt færdig med processen, kun foreløbig, resten er undervejs, jeg er snart "hjemme igen".

Tilbageblik = til konspirationer. Jeg blev aldrig helt klar over hvad jeg skulle med dem i xy-tid. Det ved jeg så nu, en oversigt over tankerne i processen følger kapitlet. Måske blev jeg lige nu færdig med processen. Mht. vaccinationer venter jeg opgør mellem medicinalindustri og aftagere inden længe for s lusk. Jeg har lige så stor tillid til dem som til Monsanto og deres genmodificerede majs, der næsten ruinerede de canadiske bønder. Der er en skrupelløshed overfor mennesker i de multinationale magtinteresser der er fuldstændig ubærlig. Melankolsk og noget konfus aften af al den ondskab, bad om oplysning nat... **24. juli...** men på den anden side – hvis vi ikke havde udforsket alle sindets kroge, selv de mørkeste, var vi ikke klar til nyt, og deres sygelige søgen total kontrol er også tegn på et desperat, ubevidst forsøg på at skabe enhed. Natnyt: gennemstrømmet af Åndens vilje sletter id lidenskabsløst *al* gammel jf – dagsbevidst ved ikke-gøren, ikke-tilladen hverken egne eller kh's desperate overfladekrumspring at trække mig ud af mit centrum og give nogetsomhelst gammelt livsenergi til opretholdelse.

Således totalt ude af overfladen arbejder jeg, AlMaha bag 4 på at bevare det rene basale og forberede en ny, balanceret administreret overflade. Alt hvad jeg skal *nu*. Frodos usete slæben-sig-vej til Orodruin med magtens ene ring og tabet af hans ve. pegefinger (gamle lille ego) såvel som sammenstyrningen af de s bastioner – og imploderingen af de indre h i Minas Tirith (som Isildur såede ved ikke at destruere ringen da han havde muligheden), illustreret ved Denethors vanvid af håbløshed – giver i allerhøjeste grad mening. Jeg glæder mig til kongedømmets genkomst, træt af Arwens dødsfængsel, om nok så luxuriøst. Star Wars, Harry Potter har alle samme visdomme. Vi ser den esoteriske historie genspejlet igen og igen i de frie større eventyr. **25. juli** – men træthed af Arwens fængsel nytter ikke, for krigen derude er slet ikke slut. Der er ikke plads til hende derude endnu. Forståelsen af at jeg ikke har slappet helt af ved at holde maleri og spil vedlige dæmrrer,

glæden var plettet af lidt pligt foruden sorg – til at bruge sine talenter i verden, i kh (uanset om den ville have dem). Hvordan skal det evaporere hvis jeg ikke slipper helt?

Det giver overvejelser om jeg har fejltolket at skulle udøve indtil nylig, men nej, alle kredsløb skal jo også fuldendes. Jeg er Arwen (Snehvide, Tornerose) med alt klar på lager og skal hygge mig, natnyt siger at det er vinderen nu og bare jeg ved det kan jeg sagtens slippe. Hnf/ej for aug understregede netop det fyldte lager og at æt-fys ikke var klar til at bære udøvelsens stress. AlMaha styrer mit forløb uden vildveje, den evige frygt hos mig, jeg *vil* ikke ”misse toget”. Jeg genoptager min barn- og ungdoms væren til uden frygt for at forsømme ”vigtigere” (mormor!), det er en bette investering i Dwaparas gyldne barne-jf. Måske sku' man læse nogle af de gamle romaner natnyt antyder, ”Slottet i Karpatherne”, ”Ivanhoe”, ”Havets Helte” – bare for gensynet. Har jeg mon ikke nogle af dem i en kasse på xx' loft endnu... en prås gik lige op... Fortune skrev om Qabalabs sfærer at når en ”ny sfære” skyder sig ud fra en foregående sker det fra en ”tærskel” mellem den gamle og ny (uanset om vi går retur er det på et nyt plan), denne er antimaterie/mørke. Der er 0 lys uden mørket bærer det, modermørke er også Ånd, vi skal bare vælge lyset, som lysvæsener.

Vælger vi mørket går vi ned i frekvens mod dyrisk disintegration. Men vi skal jo bearbejde mørket for at hæve os over det, og det vi ser lige nu er den ultimative bearbejdelse. Mørket hjælper os, vi kan ikke slippe udenom og skal heller ikke, de der mangler. ”Altid frejdig, når du går...” fredelige krigere tager alt som udfordringer, sætter livet ind, men ikke som idioter. Der er en mening med at sønner og jeg lever som Arwen. Hvorfor vaccineres når vi ikke færdes derude? Sygdommen og vaccinen – og den almene miljøforurening – er den gamle sfæres kvalitets sidste forsøg på at gennemtrænge alt i *bund* med kontrol her på tærskelen, afslutning og begyndelse. Der skulle komme et opgør inden længe mellem medicinalindustri og forbrugere iflg. fornuft, clairvoyance og også kort. Så jeg håber det passer! - Hvad der kan undre mig er at jeg har så meget brug for sindsforståelsen. Hvorfor kan jeg ikke bare nøjes med følelsen? Den har jo hele tiden ret! Men jeg *må* vide hvorfor. Det er jeg ikke ene om, men f.x. søn 1 må nøjes, for han orker ikke andet. Han har selvfølgelig mig, men orker dårligt mine forklaringer! Vi lever jo også i nuet...

dér er han lynhurtig og skarp mht. hvad han føler, men ikke nødvendigvis med det højere overblik, det udvidede nu. Vi har forskellige lag vi arbejder i. Jeg vil tro at han, når han er igennem, har det overblik fordi ressourcerne er der. Måske er det bare fordi jeg skal skrive om det at jeg har ressourcerne. Eller fordi jeg har dem at jeg er nødt til at skrive! Så snart jeg har en AHA kan jeg næppe vente på at få fingrene i den bærbare. Det er vist min eneste ukompromitterede jf. Det var altid autoritetsgodkendt at skrive, og nok fik jeg flere afslag fra forlag, men det virkede aldrig så massivt som med viserne. - Jeg mødte engang en venlig, moden k, husker ikke hvor/hvorfor, men hun ville sælge mig en bog hun havde skrevet og selv fået trykt. Jeg bladrede lidt i den, fandt den ubehjælpomt skrevet og skød på at indholdet så var ligeså, takkede høfligt nej – og fattede ikke jeg tiltrak hende – min produktion havde da ikke den karakter? Det var nok om at jeg skulle skrive for min egen skyld, for overfladen så (p.t.) mig og mit som jeg hende, totalt ligegyldig, uagtet at *jeg* var velformuleret og fremlagde professionelt og med mindst lige så smuk emballage.

Der var ”godkendte” professionelle bøger, malerier, sange hvis indhold jeg fandt totalt uinteressant, ren overflade, og var finish ikke topkvalitet var de da helt yt, så jeg brugte knofedt på *al* min, den skulle ikke være en hindring. Den venlige k var næppe overfladisk, men produktet var i alt fald i ulave hele vejen ud til omslaget... og det var jeg også selv da, er først ved at få rettet alt ind nu, og passer man ikke til tiden skinner det igennem, ligegyldigt hvor meget knofedt. Mit indhold var ikke færdigt nok til at fange interessen – for en fraværende overflade. Usynlighed er ingen spøg. Var jeg kommet ud med noget havde ingen set det. Uanset hvad kunne jeg aldrig have fået et andet resultat, for det var bare ikke min Ånds mening, og den er altså den stærkeste. Men det er også en beskyttelse. Jeg var velbeskyttet, for så vidt jeg kan se er jeg også ”a bearer of a ring of power – alone” (Galadriel til Frodo). Jeg er spændt på hvad det ender med. Stadig helst Sam.

KONSPIRATIONER, TÆRSKELSYMPTOMER

- **alle niveauer** af lavpsykisk manipulation følger samme procedure, kun det indbyrdes forhold mellem faktorerne varierer i form og størrelse: 1) noget truer status quo, 2) noget sandt skal 3) maskere løgner og 4) fårene punger frivilligt energi ud/ber selv ulvene om mer kontrol, de stryger energien/profitten og øger magten – s magi i en nøddeskal (og s' forsøg på forening!)
- praktikanterne er altid lavfrekvente, tit utroligt dumme uagtet uddannelse, men *smarte*. Forløbet kører vandret eller ned, aldrig opad, og gevinsten er altid sex, magt, penge, energi, ikke bevidsthed
- smarthed er viden om angst/disintegration, jongleren med stumper *derude*. Intelligens er viden om kærlighed/integration, enkelhed, etik, samlen stumper til *egen* helhed inde (til evt. bedre derude)
- at store anslag følger den let genkendelige procedure er altså ikke altid ”konspiration” i dettes egentlige betydning: kalkuleret føren ”slaverne” bag lyset af endda åndelige magter, og der er masser af Kali-skøre/♥-afskårne der søger at tappe andres energi, også over nettet
- at en fremfører af en konspirationsteori føles OK betyder kun at denne tror på den – et meget brugt kneb af avancerede svindlere... så hvem skjult bag har *interesse* i at sprede frygt?
- at så meget afsløres nu viser ult. opgør på de laveste meget ubevidste æteriske og fysiske planer, og at det fortsat forsøges i stor stil skal hindre fårene i frihed, tagen ansvar. Vær fri, glid af – examen!
- principielt er de uhyrligste scenarier de mest sandsynlige her på Jorden, proportionalt med fårenes langvarige ”dovne” ansvarsfralæggelse – man kan ikke sige fra før man er klar
- og får der *vil* være dovne og dumme – have deres årlige flugtrejse eller skråle fra tribunen ved en eller anden fodboldkamp og ellers bare status quo – kan ikke reddes
- hele gøgemøget findes, er ”sandt”, eksisterer på sindets plan, alle fantasier er muligheder
- det er ofte meget svært at skelne manifesteret fra umanifesteret fantasi clairvoyant, for hvis mange *tror* noget er det næsten som manifesteret, og hvis få *tror* på noget manifesteret, fornemmes det umanifesteret (slet ikke som at mærke levende/død eller sand/falsk person)
- min mening er at skelnen ikke betaler sig, det hele har impact og svaret er samme: centrering
- nyheder fra overfladen er meget lidt valide for os p.t. med mindre man færdes i forbrugerkredsen, evt. kan kontrollere ved selvsyn, alt bygger ellers på tro (religion!) – det meste er meget flygtigt og vi får de beskeder vi skal bruge til ♥-beslutninger uanset, er min erfaring
- det er heldigvis muligt at færdes i dybere kredse med ”lokalkendskab” og viden fra ♥
- hele verden er nu delt op i større/mindre ”kultkredse/religioner”, mere eller mindre sindssyge alt efter fjernhed fra ♥-ets altidige, enkle etik
- så naturlige og isolerede omgivelser som muligt fremmer ♥-kontakt, sier ligegyldigt fra, men...
- da hoved-menneskeheden ikke har det er meditation, dybe Åndedræt + indadfølen imperativ, kun dér findes den naturlige sandhed, løsningen, den ny tid - gå den imøde
- sygdom, hhv. indespærring i hjemmet er gavnligt for øget bevidsthed, så C19-tiltagene rammer evt. konspiratorer lige i nakken på vej ud af Kalis energi som ikke understøttes i Dwapara og imploderer
- manipulation er laveste, dyriske niveau i udviklingen mod Ånden, men på øverste konfronteres vi med det igen, sidste prøvelse, fælde, vi risikerer en ”ommer” (paranoia - disintegration, arrogance over ”viden”, storhedsvanvid) hvis vi ikke forbliver centrerede, ♥ + distance, på f.x. arbejde
- den højeste ”konspiration” er selve den jordiske tilværelse. Den drejer sig om at befri sig af de lavpsykiske tendenser, hæve sig over den slags fnat, og den er absolut et åndeligt tiltag
- så der er helt klart høje niveauer af magtsyge, og de nåede indtil for nogle år siden op i det åndelige felt. Da ”Den røde Vampyr” gik over for få år siden svækkedes de sorte loger meget og har ikke nået deres tidligere niveau, men de slås til sidste bloddråbe, kender intet andet middel
- alternative nyheder for sandheder er forståelige forsøg på gennemskuen men kan lige så sjældent tjekkes, yderligere illusion, trækker én ud i lige så styret ud fra af kamp og flugt som alle andre, kun centrering duer, hæver frekvensen, skaber synergi mellem alle de indre sole, giver på det nærmeste usårlig balance (ja, vi kan dræbes men undgår det i regelen), fremtiden sprænger rammerne indefra

11. SEJRSTAFLET VAR BUD

Qua sidste kapitel: jeg føler at jeg nærmest startede og desuden programmeredes gammel, så det er troligt at min sande ungdom kommer til slut. Jeg tegnede og musicerede overfladen, forsøgte at koble Ånd og stof, men uden forståelse, kun følen. Så begyndte rim at smedes, så malerier, viser og forfatter-tendenser (forståelse), nu er det næsten kun prosa der kommer viljes-lysenergi igennem til. For mig er det både den yderste kvalitet og den der mest målrettet forbinder overfladen med Ånden. Som frimurernes hellige geometri der manifesterer Ånden i stoffet, blot helt inde i hver enkelts sind, en viderudvikling. Det er ikke så besynderligt at så mange skriver om deres liv i dag, både kendte og menige. Det er egentlig fuldbyrdelsen af den sfære vi har været i. Men hvor mange skriver ligefrem om Ånden, hvor mange har forbindelse helt ind til marven? Og hvor mange vil det interessere i den tid der kommer? Lige nu ligner det mere end nogensinde 0. Det ses i alt fald ikke i overfladen, fortrænges til kun under. Der er hårdt brug for at nogle ikke kan andet end forbinde, ellers røg hele overfladen i afgrunden, afskåret fra Ånden med sygdom/ulykker/katastrofer.

Det er svært at se anden ende på det end 3 isolerede frekvenser, dimensioner for jf. **26. juli** advares om optræk til skrap proces hvor ydre og indre sol vil mødes her i Aquarius' første år hvor urprogrammer som én giga-konspiration hæmmer ham som en dødens spændetrøje. Jeg anbefales at trække mig til 1, trygt forvisset om at alt er godt skønt angstprovokerende – id/M lægger en h lysstoffinde (bevidst stof) over min "glasfacade" mod "branden" 4→2. Vi har s højtid ca. 1/8 og 'Lion's Gate', ved nymåne søn(sol)dag 8/8, vist i natnyt af Eva (løve, f. 6/8, solen, Aq's "skygge")... min "fordød" er gjort. Kattermor og jeg er enige om at få er integrerede nok til det plan vi arbejder på, om nok så underkendt. Masser med varierende jf på youtube ser samme ting, men uden vor livs/dødserfaring – også og især dec. Jeg er trods alt glad for at være trukket trods den stadige smerte over aldrig helt at have fået lov at udfolde mig. Måske er den signal om at det vil komme. Ellers kom det givet aldrig! Måske er den ren drivkraft til det usete arbejde, men jeg kan nok nå at blive neutral med al den tid der rinder væk – formodentlig skal jeg blive det.

Apropos livserfaring – i går skrev jeg hvor skarp søn 1 var og ja, jeg blev næsten lidt misundelig; men så i dag kom jeg på at der var en nu næsten glemt tid hvor jeg også var skarp lige efter psykoterapien. Ikke helt som han, men hurtig nok til sidst, og jeg er jo bare vokset videre. I dag arbejder jeg med at forstå og forklare helt andre ting som han ikke orker fordi al energi går til det andet. Jeg er færdig med det niveau og derfor ikke fokuseret på det. Hvorfra jeg *ved* det? Jeg møder det ikke mere. Han skal møde det til en sidste examen nok. **27. juli** og jeg er på umanifesteret Ånds-helhedsrejse mod et nyt liv *over* det mystiske element. En omfattende, feslig integration forberedes i "logen" og id/M/k/m foretager isolerede småprocesser ifm. det centrale projekt der afventes på de tomme borde: dette livs jf overgiver manas (livsenergi) før det ny liv, og det smerter den tvungent passive m i min tonal, 1.att., der "ser" alle planer blive en olding, gå i 0. Jeg lever jo da. Det giver nogle lavfrekvente reaktioner som skal ignoreres, transmutteres, og søgen svar i selv den OK overflade nytter ikke, hvad ved den om det?

Centrering trækker denne selvskrevne "logebror" (xx, som ved alt om administration af energi bagom til det hele) ind til dem – når jeg sidder og skriver efter hvert natnyt samler, centrerer jeg mig. Han var spydspids før, kan blive det igen. Det var da jeg fandt sammen med ham at jeg kom i gang med psykoterapi og at male, digte, spille, skrive, bruge min energi korrekt. Sjovt, helt sådan har jeg ikke set det før, kun at han gav mig den fred, det modspil jeg behøvede; men nu er vi samlet igen, bare begge på nær 0 energi. "Loge" nævnes ikke, men anes i natnyt – det har jeg heller ikke før gjort. Dion kørte meget frem med "once an initiate, always one", men jeg har aldrig set et liv med logeforbindelse. Nu afhænger det jo af hvad man forbinder med "loger", og jeg har altid været indviet, uforklarligt bevidst om at f.x. div. religiøs tro var vrang. Og at huske liv... måske viser man kun sig selv de liv man behøver at se! Det dér h lag 26., hvad er det? Jeg får det til det lag alle

spæde har om deres boble men som hurtigt opædes af grådige energirøvere af alle slags, ikke kun mennesker via negative spil. Alle mennesker er underforsynede, har fået røvet denne eftertragtede livsenergi så der kun lige er til at dække fødderne...

men det kan gendannes med psykospirituel terapi, og så kan det ikke stjæles mere. Jeg har nævnt laget før, DJ bragte mig på sporet i sin tid. Det repræsenterer den helt basale bevidsthed lige før mineralsk, grundfølelser vi ideelt kun selv kan programmere ved de valg vi træffer ud fra de første påvirkninger i vore liv, reaktioner på "filmen" af den overordnede plan vi ser lige efter fødselen samt den første overlevelse. I den første tid regenererer vi hele tiden laget, men før eller siden kan vi ikke følge med hastigheden det stjæles i. Det er forbundet med knoglemarv, milt, bloddannelse, lymfe – immunforsvar, så vacciners dybdekontrol *er* problematisk. Det bringer også s/h op igen, 2 sider af samme sag, pos/neg, fint vist med yin/yang-tegnet: bevidsthed, h, er ustoflig... ubevidsthed, s, er stoflig, men begge har lidt af hver i manifestationen, for ellers kan ingen af dem eksistere. Det er logisk at tale om "s humør" – jo mindre bevidst, jo mere negativ. S er ikke *ond* men destrueres af lys, derfor havn for det vi kalder ondt/formørket, vil dog altid begære lys, ønske at kontrollere det da det længes opad, do men omvendt med h som heller ikke kan udvikle sig uden s.

Jo mere skidne farver i drøm eller clairvoyance, kulminerende i sortbrun (gammelt blod), jo lavere bevidsthed. Jo klarere, kulminerende i h, jo højere. Så det lag er det spæde. Velkommen til! - Jeg lagde nogle kort på her og nu og brød i krampegråd da jeg så dem. De advarede imod ubesindigt at ofre noget vigtigt, og jeg forstod strax: kunsten. Ja, jeg har været klar til at glemme den helt nu den er sluppet, faktisk en lettelse, og hvem ved hvad et helt nyt liv vil bringe – men det skal jeg ikke. Jeg skal bare holde ud – igen antydes forår '22. Den gråd var en explosiv eye-opener. Er jeg i denne sejtrækkende pine blevet i tvivl om hvor meget mit "skaberi" betød for mig, så ved jeg det da nu igen. Jeg er et overordnet afviklings-aspekt, ikke et aspekt med en begrænset opgave, og jeg er på vej til et nyt liv med alt det jeg har gjort klar. Sic! - Før søvn læste jeg lige starten af "Ringenes Herre" I. Jeg havde glemt at Tolkien understregede at der ikke var bevidste allegorier i historien til hans nutid. Han sagde ikke noget om en evt. åndelig... det er ikke til at begribe at et så fantastisk esoterisk viist værk kun skulle være ren intuition, ALT er jo med:

aspekter, planer, arketyper, højere ånder, Ånden s/h, karma, dødsprocessen, slut eller nyt sidste liv... **28. juli** og historien bruges som metafor af natnyt, et nyt liv er på vej som iflg. den, en ny 1.att., 1 med 2.att. Lige nu er id i 1 nær det mystiske element sammen med M og min kreative fremtids-m/k. Al personlig udrensning er foretaget, den basale i gang og jeg længes efter at den ny livsenergi skal flyde ind i det nok gamle men rene stof i nuværende jf (s herrebadebukser, søn 1s), tager dem op af kufferten tillige med nogle ny, lidt større med lidt mere livsenergi (h stregmønster i s). Talenterne til fremtiden er klar til det og ivrige, men id skal først have nævnte overflade på det basale område, begge badebukserne, de nye yderst, og det tager tid, for det første at finde dem frem og dernæst at få fjernet det sidste af ids gamle stof som blev blokeret for at passe til den gamle tid og beskytte mig til nu. I den proces er jeg meget sårbar overfor tyveri som spædbarnet ovf., jeg må være meget passiv og i nær kontakt med den naturlige jf for ikke at "ses" og blive bestjålet før jeg kan få det gamle rene + ny stof på og lade livsenergien flyde ind.

Det giver mening at jeg ikke skal udøve nu, men heller ikke skrotte. Også at fysikken, understellet vel at mærke, er så modvilligt. Jeg mener, jeg både danser lidt, laver ben- og armstem og Tibetanere hver 1-2 dage nu og det går fint. Til trods herfor – hver gang jeg rejser mig er det nærmest som var jeg min egen oldemor, jeg må strække mig osv. før jeg går videre, ellers er jeg direkte klodset. Det var for at afhjælpe det at jeg begyndte på motionen igen; men det virker kun imens. I det mindste *må* jeg det igen. - Selvom jeg også læser "Ringene" nu er jeg ikke færdig med CCa og faldt over noget om boblen vi er i/er. Jeg *har* jo intuitet den boble i årevis uden at *se* den. Det var min "klokke/korridor", og selvom jeg ikke undgik at farves af mormors nådesløse dressur var der noget positivt ved det, jeg ikke før har tænkt. Hvor andre overtoges helt af dressur og til

sidst kun var skallen, helt id dermed, havde jeg et hemmeligt liv bag – ”vi defineres ikke af vore talenter eller lærdom, men vore valg”. Jeg hverken ville eller kunne leve som skallen. Der var noget, jeg selv bestemte, jeg var ikke et skvat, som jeg har været tilbøjelig til at tænke.

Nærmest i en halvdøs lavede jeg et besværligt semi-schizofrent liv, ”skør”, desperat værnende mit inderste selv fra at svines til af den underlødige skal. Når jeg læser CCa kan jeg se at det var min lysplet/opfattelse, Nagual der slog igennem. Jeg behøvede bare ikke DJ's voldsomme anslag for at nå den. Nej, jeg kan ikke hoppe ned i afgrunde, men hvorfor skulle jeg også spille tid på det? Jeg ved om ”yogiske imponadefeats” og har set uforklarlige ting i Indien. I svage øjeblikke har jeg ønsket... men de var nok. Mit mål er højere end at skride fra det hele. Jeg vil medvirke til at bringe Ånden ind i 1.att. Der er en kærlighed der ikke er sentimentalt sludder men den dybeste sandhed og enhed der kan opnås, dækkende hele fronten. Den vil jeg gerne arbejde for. Og så er intermezzoer som f.x. xy nødvendige for at sikre at det ukurante aflives. Det er længe siden jeg har følt mig så stærk som i dag. Kattemor rang i morges efter et chok med en killingekøber, og efter lidt tilløb gennemskuede jeg de sidste 2 års pakke af episoder og fik en samlet syntese ud af hvad der foregik. Ret fedt, især da det klart var i slutfase, hendes ”babyhinde-renæssance”.

Jeg kan faktisk mærke lavere frekvens slettes. Ord som hørte til den huskes ikke/knap. Fra i går har jeg f.x. slidt med at mindes det ord troldmændene brugte om lyspletten og området den belyste. Først lige nu dukkede det op: samlepunktet. Jeg sidder i opfattelsen bag nu, fri af det som lyspletten engang samlede. **29. juli** er id, hele AlMaha, ved at manifestere det ny, rene kredsløb fra bunden af. På ”skrivestuen” renses basisprogrammerne væk med lynets hast, energien løftes faktor 10 for hver AHA. Der antydes at mit gamle liv er løbet ud siden $7 \times 7 = 49$ år og mit visdomsliv har ikke kunnet starte som i den gamle tid da dets kosmiske kredsløb udløb i mine følgende 14 år. Fra 63 har jeg været genfødt, men har skullet udrense efter det gamle. Altså er jeg $3 + 14 = 17$ år nu, lige ved at skulle ”skyde sfærer ud” til det ny liv, ”samle et nyt punkt”. Ellers var jeg næppe kommet i tanker om ordet. Der er andre jeg simpelthen ikke kan komme på, også navne. - **30. juli** og ja, natnyt, jeg er forfaldet lidt til overaktiv tidsfordriv fremfor hvile i 1. Tomheden i 1.att. er ikke helt let at leve med. DJ tog højde for det, satte CCa til afledningsopgaver...

altsammen på vej til at vælge Ånd, nagual, bevidst, konsekvent. Jeg må fordybe mig mere målbevidst i 1, evt. experimentere mere indad, ikke spille den energi der lige nu samles til det ny på noget gammelt udadvent. Jeg er utilfreds med den danske ”Ringene...” som jeg har lånt af søn 2. Oversætters ligegyldighed overfor materialet skinner igennem og kun det overordnede kort er med, jeg fortryder at jeg kasserede de gamle engelske paperbacks fra jeg var 17 (!, se ovf.), men de var ved at gå i opløsning og jeg troede ikke jeg mere ville læse dem. Nå, det skal jeg så passe på med, en slags ”rabbit-hole”. Tolkien syntes altid lidt ”støvet”, jeg tilgav ham pga. den formidable historie; men skønt selve forløbet er så tydeligt esoterisk sandt har det bestemt også præg af kh-programmering, om så ret sund for hans levetid (1892-1973). Jeg fandt lidt ukendt info på Wiki, vidste ikke at han var født i Bloemfontein, Sydafrika – kritiserede Hitler meget op til WWII – heller ikke at han var konverteret til katolik... religiøs var let at regne ud. Han var altid en kende for pææen for mig. Do C.S. Lewis, ”Narnia”.

Et lille kuriosum var at en idiot engang kritiserede hans tegninger, bl.a. at han ikke lagde sig på en fast *stil*, Tolkien blev knust... kh er vild med ”box-it”. Kritiker var ca. så idiotisk som den der engang sagde om norske Griegg – ”hvorfor komponerede han så anderledes, ku' han ikke bare gøre lige som alle de andre...” nej, for han var Griegg, i transit til friheden som Tolkien, bare mere ude af støvet. Nøjagtig samme ”formulden” har jeg følt ved alle sekter fra alle religioner jeg har været i berøring med. De kredsløb slutter, demanifesteres. I dag er filmen til dels bedre, personerne ”forstærkede” pga. mediets mindre plads, så selvom der også lidt kritisabelt er lavet div. om har Jackson løftet resultatet op over støvet. Jeg tror jeg læser færdig. Bare mindre intenst, og med mere 1... lagde lige den bærbare fra mig, og i samme nu røg det ind på lystavlen at det her jo er

udslag af sartheden, sårbarheden lige nu. Centrering er vigtig under den basale afprogrammering, holde forbindelsen indad. Ve. side er også svækket... og søn 1 har lige haft et explosions-gennembrud i nat ud af den karmiske kalifælde han har været i fra født. HURRA!

Han fik faktisk udleveret nøglen til det aflåste *skab* med koderne til kernekraften, og så detonerede han... for ca. 1 uge siden fik han et ryghold, følelsen af at nogle skiver gik lidt ud, så han har ligget en del, men da han havde fortalt mig sin drøm gled de på plads, sagde han da jeg ringede op med tydningen. **31. juli**, kæmpebelastning fra basisprogrammer (konventioner, offer-rolle) fjernes i doser, styret af AlMaha, for det er en voldsom proces der vil give reaktioner (ja, især orken-0), jeg skal kun være centreret og rapportere imellem doserne, hvor jeg er ”åbnet”. Mit natnyt var slet ikke så voldsomt som søn 1s, men det vækkede mig kl. 3, og jeg kunne ikke sove sådan lige, tonalen var lidt rystet. Nå, så lå jeg bare og tillod – med svagt menses-ubehag. Øv, nu var de 5 Tibetanere m.m. lige på skinner, jeg havde fået det bedre fysisk... men det er jo som nævnt før a la kemo-terapi, det forskanser imod behandlingen. Slaphed svækker tonalen så nagualen bedre kan trænge ind, skabe ikke bare den ny tonal men den ny totalitet, helhed. Det er dér forskellen er på DJ's og denne tid. Han arbejdede på at skabe en stærk, indsigtfuld tonal.

Den skulle kunne modstå nagualen, Ånden, for tiden var ikke ude af Kali endnu, man kunne ikke generelt skabe et mirakel-liv i dens 1.att., kun mest muligt trække sig fra dens overfladeprogrammer til ”en ø” mhp. at forlade Jordens skole. Det er også hvad jeg i sidste ende vil, *efter* miraklet. Ikke desto mindre sidder jeg også ”på en ø” med xx og vore sønner til det kommer – med kontakt til enkelte andre ”øer”, kattermor f.x., mens processen foregår, så langsom fordi så meget skal slettes, men meget også skal videre. Næsten udryddelse duer ikke. Den materialistisk-teknologiske sfære, intellektet var vigtigere end alt andet, bærende mineralsk sfære for Aquarius-mennesket, afgørende delmål, bindeled til det højere, nu Jorden bliver hellig. Sfærens gaver skal ikke væk, kun Kali, og vi sletter nu dens basale programmer overalt. Folk opfører sig som gale, totalt uden jf udenfor ”øen”. TTT. Først var jeg for tidligt ældet, så død, så foster, baby, nu småbarn. **1. august**, magert natnyt, al gøren foregår i 1, træning i at bruge energien balanceret i væren; men det bringer modus over i 2, hvor der nu er integreret fuld balance op-ned, side-side.

Man skal kunne fuldt balanceret stillesiddende for at have en fuldværdig modvægt til balanceret ageren (yin/yang-tegnet), Ånden er ikke kun stilhed, har jo skabt universerne, men den veksler. Og jeg har aldrig været i ro indeni under handling. Jeg var id med det. Det er ikke d.s. som at have ♥ med. ♥ vil aldrig stresser en, det ser om tiden er inde, og er den ikke er det ♥-løst at mase på. Er den, lykkes alt bare. Det har jeg jo prøvet, men tids-inficeret af alle mine angster fra den basale programmering. En genudsendelse uden dem ville være en åbenbaring. Xy havde indset dette og gav det videre til mig, mit liv er i høj grad som hans var nu, men – også som jeg – havde han andre, basale temaer. Jeg formoder at han udlever hvad jeg gav ham nu, større ♥ omsorg. - Jeg havde forresten glemt at også DJ's sene troldmænd havde et valg, eller *viljen* bag havde, bliven færdig med *noget* eller trækken sig så snart oplæringen var fuldendt. Opgaven var at fuldføre den som pletfri krigere, også dengang svært iflg. DJ's kommentarer. Han understregede her **tålmod og kærlighed** til Jorden. Den bar os, var der for os gennem alt, uden, ingen os (se 27.).

Enig, som vi er åndelige væsener er også Jorden et og skal behandles kærligt... jeg glæder mig til at se det... Vi kan have påtaget os opgaver inden vi kom eller have hængepartier. Det essentielle er at lille selv ikke afgør det, hvilket nok kan bringe nogle langt ud, evt. til fald. - Og hele temaet tonal/nagual er egentlig fup, alt er nagual. Tonal er måden vi vælger at ordne overfladen på... selv den mest storsnude videnskabsmand kan ikke forklare tilværelsen, kun ordne den efter regler. Sic: alt er 1. Og natnyt **2. august** bekræfter alt ovf., en h, fri ende Silk flagrer efter mig som hængeparti, 4-5 blanke A4-sider, sammenhængende i siden til 1. Der skal være en periode med blot videnværen for at konsolidere. Siderne minder mig igen om regnskabet opgørelse 14. jun. Det lader til at basisprogrammerne (”bucket list”) nu er slettede. Jeg er stadig stiv i understellet,

hængepartier skal løbe ud, ikke genvækkes, men jeg lavede Tibetanerne m.m. i går uden vrøvl i natnyt. Til morgen følte jeg behov for lidt status. Vel meget passende, se 2 linjer oppe, jeg lå længe og følte ind og søgte overblik.

Går jeg bare en smule for langt udad føler jeg opgivelse, sorg, you name it. Lille ego er tydeligt frustreret og bruger alle midler for at bevare... overgrebet? Nej tak. I *overblikket* var jeg tilbage til hnf/ej '19-'20. Iflg. det kom "Kunama/id" først endeligt hjem jul '20-'21 og skulle, hvad længe ikke ganske sank ind, forsvinde *helt* fra overfladen '21, den ny jf kunne så ikke *fødes* før vår '22 og drager tidligst ud '23 i det ny land, forud for sin tid endda, kun indledning. Det kunne stemme med et clairvoyant overblik jeg lavede i '19 eller '20 – for Kina – men alt er jo kvalificerede gæt, og som også SB forudsagde syntes det hele først rimeligt i lod i '25. Hnf/ej for årene har imidlertid passet fint helt til nu aug, så dec kommer givet også til at stemme med hnf/ej '19-'20. Status: alt følger planen. "Vær barn påny, læn dig tilbage og hyg dig med hvad du gider." Er det da så slemt? Egentlig ikke. Hvorfor så muleriet? Lille egos helt naturlige ønske om overfladisk deltagelse som *stadig* ikke kan ske. Aldrig kunne det. Ikke engang i barndommen ville børneflokkene lege med mig, kun enkelte og enkeltvis. Ellers – magtspil.

3. august viser tilbage til 31. og den stædige kæmpe-basisbelastning. Selv en døende bums er en bums til død... sjovt, som 1.att. udtrykker alt for øjet der *ser*. Både min søster og jeg har været gift med "bumser", min svoger har ofte i allerhøjeste grad lignet en og gør i alt fald meget nu. En bums er faktisk en positiv metafor = ud af, fri af den gamle matrix. Jeg blev skilt fra min for xx og afsluttede med xy. I går indtog ♥ vist sidste del bums (hagen) sfa. min karakterfaste ignoreren frustrationerne og gøren status i stedet. Men overfladen skal så selvfølgelig lige omstilles – jeg venter på et nyt midlertidigt kodeord til Nem-ID, noget nethandel gik galt i går, voila: alt spærret. Når det kommer med posten må jeg sætte mig ordentligt ind i den (igen!) ny modus. Den er udtryk for så megen kontrol at alt i mig stejler, men er jo kun omstilling, har også megen frihed ift. de gamle kontanter... frihed er så meget. Et sandt frit menneske hæmmes aldrig af ydre struktur, og hvad er det nu lige jeg foretager mig om ikke netop kontrol, bevidsthed helt ind? Det vil også gælde ud. Hm, vaccination dukker op her... men ikke al kontrol er hurra, må overvejes.

For en tid siden *så* jeg at 3. aug ville være peak for evt. s logers aug-anslag. Fri af deres existensplaner har *jeg* ikke mærket noget anslag direkte, kun det ubehag som krævede extra centrering. Jeg befinder mig i Dion's "sikre zone", så ultimativt beskyttet som muligt her. Ikke flere gamle s træer i natnyt – jeg var altid på vej ud af rækkevidde... men jeg har lige snakket med Fjordhøj: alt er som forventet, *de* har måttet kæmpe for overlevelse, og Lis vil ikke så sært nu noget andet. Afløseren er heldigvis en mig ukendt gammelkendt, Aslaug, jeg må kontakte hende engang efterår. Måske er hun den ny modpart meldt om i kort o.a. Jeg er lige langt fra at optræde der, modsat hvad både Lis og jeg havde håbet. Vi mente begge at der var så meget brug for det jeg kunne tilbyde, men alt gik andre veje – for at nå dertil en dag, engang... men de er stadig glade for mine billeder, og jævnlige udleveres info til nogle der spørger skønt *jeg* intet hører... status fuldført, foreløbig horisont retableret. Weird dag, følelse af at nok er nærmeste omgivelser og jeg meget reelt til stede, men længere ude er alt tåget, irrelevant, intuitivt anet i opløsning. Centrering imod ubehag!

Jeg kom til at tænke på at hvis jeg kunne skabe – og så at det har jeg altid gjort, også nu, og der er intet lille ego har lyst til at blande sig i lige nu i så henseende, det ville stikke en kæp i hjulet på alt. Skulle jeg have lyst til at skabe noget overhovedet ville det være en tidløs krop, så det sker nok. **4. august**, natnyt afspejler – succesfuld opløsning (guldpøl) af basisprogrammer med efterhængere "på væggen" i nær-1, (panserøgler drukner i søer), fremtids overflade er et sært "komprimeret" voksent småbarn endnu i "bumse-vinterfrakke" (vaklende humør!), under er jeg nøgen, men tryk, dækket af egen lys-bevidsthed, 0 flow, totalt stop fortsat i 2 – ikke helt de duetter med Aquarius jeg havde forestillet mig. **5. august** vågner jeg med "Those Were the Days" kørende i hovedet. Der var aldrig nogen "Days" i mit skuffede Kali-liv, kun drømmen er den samme, lige sand. Hvornår...

21.08.0671

ORODRUIN

**Sikker højt, højt over ildens bjerg ser jeg det skælve
Ringens nylig kastet i får keglen til at kælve
Ur-struktur der tynged', strammed' over magmas vælde
væltet, magma strømmer ud og sletter al kun ælde**

**Som i vild schizofreni haster syn på syn forbi
alt det som jeg stred og ofred' for som bare lukkedes i
sluttes mens jeg sidder her bag lysvindueshinden, fri
i helings vid
i tålmod's flid
i kernekræfters id**

**Støvet hvirvler, vil bli' muld
bedre end det dyre guld
for det ny at vokse i
med kun nuer til at gi'
næring uden mén og fald
under kærlighedens kald**

12. JUBELRUNDEN LØBES

6. august – det er ikke fordi der er nyt i natnyt, men det er alligevel rart at vide flg.: det her sikrede, overflade-rydtede limbo 1-2 er planlagt, talenterne har travlt, fri til at indlege nyt, totalt uhæmmede af programmer. Jeg får udtrykkeligt at vide at jeg skal vente, være, hele, acceptere mit bur, centrere mig, og utålmodighed er ikke vejen til flow. Som i digtet lige før. Så OK, da. Jeg er færdig med ”Ringene”, og tak for det! Med alle de fejl var jeg glad at jeg havde læst den på originalsproget. Jeg har fanget mange danske oversætterfejl i oprindelig engelsksprogede bøger jeg ikke først har læst på engelsk, og det får mig til at overveje hvor mange der så i grunden har været i dem?! Det eneste jeg kan sammenligne med er ”Sølvhingsten”, som jeg nu har på originalsproget. Dér har jeg fundet måske 2 i første bog, så ”Ringene” var et graverende eksempel. Så slemt at jeg mailede til Gyldendal til morgen at den 2002-udgave kunne de ikke være bekendt, et sådant storværk – og hvis de overvejede genoptryk ville jeg tilbyde mig, ikke for løn, men af respekt for Tolkien. Et svar er ligegyldigt – jeg fik sagt fra overfor en grim ♥-løshed.

Jeg mener at have læst den før på et langt bedre dansk... findes der flere oversættelser fra flere forlag? det ville da være sært? 2002-udgaven er vel samme som deres første. Det gør det ikke just bedre, viser nok hvor ringeagtet den slags litteratur er. Dybden forstås ikke. Når det kommer til stykket har jeg vist haft bedre jf end alle de jeg har troet havde en bedre, deres var bare bedre i tidens *trend*. Den var ikke sand jf, bare ♥-løshed. Jeg nævnte sagen for xx, ville sige lidt mere om Tolkien, men lige da stillede han sig med den ene fod i entreen. Xx kan være enestående afvisende overfor den han kan være 100% ærlig overfor – burde være åben for, og det gjorde ondt, nu som da vi var gift. Jeg ville *sådan* ønske at én ville interessere sig dybere for *mine* tanker udover kattermor. Jeg interesserer mig da for deres! Også xx'. Men ab jeg begyndte på dybere mig end naturmedicin – maleri/musik/digte/prosa – vendte alle mig ryggen (som da jeg var småbarn!), undtagen på messe, og selv dér afviste publikken showet. Er jeg da så overvældende? 15 min. hver 1-2 dage!? Måske, når man er id/Ånd. Endda for xx, ♥-løs i det inderste + uens nuance.

Så klart har jeg aldrig set ham før, men hans ♥ har aldrig kunnet følge mit, kun i det ydre, tak for det... og han er mør som alle andre med nogen bevidsthed i en overflade han ikke mere trives i... jeg tror han blev ført om mig i sin tid for at være basis for fremme af frøenes spiring til broen i ham selv. Så snart vi var skilt gav han dem opmærksomhed. Det lader til at gentages mhp. fremtiden, mindre eftertrykkeligt, jeg bor her, men *vi* skal ikke mere, det dér kan jeg ikke leve med, det var derfor, vi blev skilt. Hvor jeg føler mig extra ensom lige nu. - Nå, *noget* sker. Jeg havde en urklient kl. 12 som nedlagdes aug '20 af 2 blodpropper i hjernen og stadig genoptræner. Hans tilfælde som det er nu vs. 4 ligner lidt min søn 1s, og voila! Sønneke ringer at jobcentret har kontaktet ham for et møde mandag. Kortoplæg viser *start* på det ny liv, tålmodig, beslutsom, muligvis forløsning forår '23 og skærsilden slut med succes efterår '23. Så ja, han havde et gennembrud nys, og det får jeg vel så også snart. Han er min kreative overflades fremtid og behøver mig med, i hvert fald som støtte t/r. Men det er også fint nok. **7. august**, natnyt viser gennembruddet.

Jeg mindes en før nævnt episode fra jeg var 4 hvor jeg trods en sejr opgav kampen for at blive forstået og accepterede de sølle smuler jeg kunne få på overfladens præmisser (at overleve). Modstanden var for stor. Det sluttede i går. Hellere ensom, uden ”kærlighed” udefra end nøjes, og det er netop hnf/ej aug's plan, processen fuldendes, lukkes. Via indespærring, ledighed, fortæring indefra tømmes sidste kali-programmer ud, den tunge ”rygliggen” opsluger næsten al udfoldelse men er snart et minde. Den ny, unge jf vil afsløres ad hoc – som for søn 1. Evt. mere 3, men næppe 4. Vi har ikke jan, der er 5 mdr. til. - Jeg mødte xx til thetid, som han da regnede for en selvfølge, han anede ikke hvad der foregik i mig. Hvordan skulle han også det? Men jeg var ved at besvime af sorg, til jeg tog mig sammen – det sterile, men tillidsfulde, usædvanlige venskab består. Andet, mere kunne det aldrig blive, derfor skilsmissen, nu har jeg sørget nok over *det*, helt ned til min 4-års

sorg over at måtte nøjes – farvel til selv den *rimelige*, men utilstrækkelige overflade lige op til ”Lion's Gate”. Og så ordnede vi NemID/Nets så jeg kan handle på nettet igen.

Gaten har været advaret meget stærk i år. Det er alt jo nu, men søn 2 har netop haft nogle af de nævnte symptomer: influenza/forkølelssymptomer, søvnforstyrrelser og hovedpine lige under ”låget”. Årsagen jeg gav ham i går – gennembrud af basisprogrammer indefra som også hos mig selv og søn 1 – passer fint med karakteristikken 26. juli. **8. august** og kun den kan have ødelagt søvnen, 2 timer hist, 2 her... men natnyt oplyste alt OK, xx planlagt asyl, mirakelskibet i havn, den travle kaptajn og jeg gift, men adskilte endnu. At min ydre jf strammer (ribbensmuskler) centerer kun. Skiftet er nær, lover lunere, hellig rute. Skriveriet er stadig værdifuld hjælpen på vej, men uinteressant for 4 – jeg er ikke dér endnu... hvem vil også have en ufærdig støvsuger? **9. august**, natnyt melder lagertiden med kun omsorg snart ovre, jeg skal ikke bekymre mig om at jeg aldrig kunne assimilere den gamle overflade eller energiadministration eller om at lægge planer, hvad skal skabes gør det selv i balance, så hold den, s/h, til jul. Nus de nu befriede basisprogrammer (forsøgsdyr, marsvin!), og rim- og skriveriet er stadig det rene flydende (tavse) guld...

men der er ikke plads nok på det gamle stof, skriften forvrænges og må fjernes igen. Der skal mere stof til, og der er lige kommet en m til aflastning i det store overfladearbejde. I natnyt er han bare glad sammen med glade k ude i haven bag huset = 1 nær 2, en lettelse. Jeg falder tilbage på hnf/ej aug og frem: først og fremmest fysisk rekreation, 3, i alt fald indtil jul. **10. august**, ekko af møde på jobcenteret med søn 1: nu forlader min kreative fremtids overflade helt det avancerede spil, styrket, alle basisprogrammer påsat udefra fjernet, der er kun lidt ”knappenåle” at fjerne som de var fæstnet med. De ægte basisprogrammer er som en søjle indeni, ren og stærk. Men det var ikke hvad sås på overfladen ved mødet, som var meget tankevækkende. Her sad en medarbejder som jeg anede tog medicin (søn bekræfter – lang sygeperiode), som var på rygeafvænning og måtte tale lavt, forsigtigt om visse ting pga. internt korridor-magtspil overfor min umedicinerede, uprætentiøse søn, aldrig ryger/magtpiller og derfor rubriceret ”autist”. Så sygt som det kunne være. Hun spurgte en passant om han var idealist... hun *vidste* ikke, som han.

Hvad adskiller denne tid fra f.x. Macchiavellis er at et større antal *er* idealet eller nær. Splitternøgen er ingen sjov teori, og disse central-potentiale-holdere forandrer verden. Hjemme spurgte jeg ind hvor mange skulle til for at tippe verdens vægtskåle. 30% over 3. indvielse, og vi har 31 nu. Deres frekvens, auras størrelse løfter konstant de andres af sig selv. På vej til 30 har det bevirket voldsom teknologisk og hidtil en endnu ret underkendt psykospirituel udvikling, og med nu 31 har vi klimax, dommedag. Den støt øgende frekvens er som en centrifuge. Alle lavere frekvente oplever hvordan deres lave temaer slynges ud af dem, set som tiltrukne lokale vejrkatastrofer, krig o.a. terror, brande, ulykker, sygdom, sindssyge, al gammel overlevelselsesmodus trues. *Disse* kvaler giver sig hos selv sunde højfrekvente udslag i sarthed og manglende funktionsevne fordi vi kun er 31% og tungt belastede af de 69. Alt er ét og det kan netop vi mærke, ikke de. Omvendt stigmatisme. Og blandt os mærker de som har valgt at være mest id med overfladen det mest, søn 1, kattermor, også xx, mens søn 2 og jeg er trukket helt ind, væk. Gik vi ud fik vi det ligeså.

I går var i sandhed ”Lion's Gate”, mødet mellem den indre og ydre sol på det jobcenter. Et afgørende møde, selvom det ikke så sådan ud. Intet vil blive som før – Jorden bliver hellig, vi er ikke bare startet på en 25.000 års kosmisk ”ommer” for at bearbejde same shit. Iflg. søn 1 var sagsbehandleren i går det venligste han havde oplevet, han har givet været en lære for hende, ingen snyd, ingen spil. Desuden var jeg der jo... noget er faldet mig ind. Vi fødes jo alle nøgne, men nogle, som han, er ude af stand til at lave et filter, eller en special-hætte som jeg af de traumer vi påføres, til brug på godt eller ondt, og der er en vækst i antallet fordi vi forlader tiden hvor de traumer behøvedes. Han er født højere frekvent end jeg, ellers havde mere kunnet hænge på. De skulle alene udskiftes, strammede, smertede, var for små... men det sker først nu. Jeg aner at de sunde fibre han nu skal sende ud som ny overflade/forankring vil dæmpe hypersensitiviteten på

passende vis, for så er han ”påklædt” til tiden. Folks behov for at spille så helvedes højt at det gør ondt viser deres desperate forsøg på at punktere traumebedøvelsen og føle *noget*.

Eller drikke sig i hegnet, tage stoffer, flygte ud i hus-ombygninger eller årlige rejser... det behøvede vi ikke, men *alt* gjorde ondt. Jeg fik mine syger og fandt min løsning. Kun-kreative søn 1 fik granatchok, allergisk overfor næsten al Kali og dog så forbundet med overfladen... den høfeber han fik som 8-10-årig var ren sorg over ikke at kunne udleve det sande, naturlige, så reagerede han i stedet imod det. Men nu kommer *hans* løsning. **11. august...** kapitlet hedder ”Jubelrunden Løbes”. Jeg kan godt *se* det, men jeg føler kun same shit, ingen ende på moradset, sorg på søn 1's vegne, får han ingen kompensation er der ingen retfærdighed til. Centrering. **12. august**, min centrering centrerer alle/alt, rekreerer. I 0 attraheres sidste kali-programmer/følelser, 0s omsorg fjerner dem inkl. manifestationer som hindrede sand jf. I 1 blegner gammel kali-tilgang væk for ny til alt mit forlængst klar til M, jeg er ikke ”for gammel”, men 0 er essentiel. Gaten bevirker transmutation, og det er vigtigt at nægte alt gammelt ny jf. Id er glad de gamle overgreb er så fjerne, ikke fornys, det letter tilgivelsen, men TTT og skal lades ”tale til ende”. Lev ud, centrér.

Min åndelige bror var metafor for både min sårede m og de gamle overgreb. Hans opvæxt var ét smertefuldt traume som min, hans pilleri ved mig én lang frustration da jeg var purung, for jeg elskede min bror, men han forstod ikke mit problem med også at se ham som mulig elsker, i moralsk tortur af at være seksuelt tiltrukket. Senere så jeg en karmisk incest med ham som far. Jeg har talt ud med ham og endte med at ex mormor-moral havde det ikke været et problem, men jeg var ikke ex. Da vi talte ud havde det måske været noget andet. Moral er så tids/samfundsafhængig. I visse lande i Syd flourer indavls-pati stadig fra gentagne kusine-fætterægteskaber som på GT's tid ”for rent blod”. Så rent blod betaler sig sjældent. Hvad skal man med sindssyge ”gudekonger”? I øvrigt, uden børn – hvad rager det så andre? Men nu – nej tak. Han er/var ikke *manden*. Og det er ganske rigtigt at det er de samme følelser af værdi- og håbløshed der passerer. Al den overflade, m skal opløses, og **13. augusts** natnyt understreger bare 0, som 12. Da jeg genlæser CCa i disse dage er der mange tanker om min proces ift.

De samme milepæle passerer langt lettere fysisk, komplikationer skyldes mest at en genudsendelse nu kan forberedes. F.x. mister ”La Gorda” totalt id med sit kvindekøn som formløs (programløs), bliver helt neutral. Ikke sært, ♥ har *slet* ikke figureret på Jorden i hendes, i mange miljøer... jeg var selv ret formløs altid, uden fysisk *trang* når ikke ♥-tiltrukket af nogen, trods partnerlængsel, og mindre end nogensinde efter xy og hos xx. Resten af vor gamle ”Kali-form” opløses nu, med den den totalt overfladiske (betalings)sexualitet vedhæftet Kaliprogrammerne. Så kan ♥ måske endelig komme til. Gad vide om det vil dæmre for xy (xxx, xx!) at jeg elskede den egentlige xy som aldrig fik lov at komme frem (min *egen* m, Al!), ikke hans programmer? Hvis den kommer frem, måske. - Jeg opfordres konstant til at skrive i natnyt. Det slog mig i dag via CCa at da vi fastholder den illusion vi lever i med vort fokus har det betydning at jeg kan fastholde billedsammenhænge fra 2.att. *og behandle dem skriftligt* i 1. Den dag de skal længere ud er jeg veloptrænet... sidste trin i at have været skjult bærer af den kommende 1.att. hele mit liv.

Og nu en AHA, jeg har jo gjort DJ uret. Han invaderede drømmene for at trække 2.att. over i 1., som jeg. Det er bare ikke længere nødvendigt at få manifesteret det konkret (et trin der kunne blive en fælde), jeg, mange er så langt at det er nok at *vide* indtil hele processen er fuldført. Det gælder også at kunne *se* direkte. Vi har altid vidst det hele bag programmerne, at lade Ånden opløse dem er langt sikrere. **14. august** sidder jeg formløs efter al krigs slut 13. aug med brormand. Jeg forstår at han forseglede *en vis* tolereren overgreb for kærlighed fra m, men nu er der Thorskelov kun filmminder tilbage. Kejserinden/id er på luksusophold, i god balance, ny og dog 275 år, også snart kun film. Hun kan det hele, sensitiv, skrupelløs efter behov. Der fyldes snart ny, ren æter på talenter og m, det må ske i væren og uden gammelt stof. 275 år kunne have den besked at der er 25 år tilbage af de 300 overgangsåre mellem Kali og Dwapara, stemmer pænt med tidsspannet 1960-

2040. 25 år, så er jeg 90, men meget kan ske inden, mor og moster visnede først 1-2 år før døden (95 år) og jeg er bedre holdt end de.

15. august afspejler CCa. Alle idéer om at der er mere jeg kan/skal slide med på tonal-siden af døren for at få adgang til det højere, nagual, er energispild, vanetænkning, gør at 0-heden føles forkert, men alt er gjort, bare bank på, så lukkes der op og du kan forlade det for det højere. Og jo, men der er en lille utålmodig dævel i mig der godt selv vil kunne lukke op... lægge brillerne, blive tidløs, kunne flyve, de- og materialisere... altsammen ligegyldigt fordi det kommer en dag ved bare at have forladt det gamle for det højere. Var det ikke Yeshua der også sagde: ”Bank på, og der skal lukkes op for Jer”... - 30. juli nævnte jeg at Tolkiens ”Ring” til dels træder bedre frem på film grundet mediets flygtighed, men bortset fra det: værket er fsv. verdens historie. At filmatisere er det samme som at give liv. Naturligvis træder det så stærkere frem, bliver noget som er sket, faktisk. Sindet ser ikke den store forskel på film og hverdag. Alt er sindbilleder, nogle har større tilslutning end andre, de med størst bliver kh's tonal, de andre kan have del-tilslutning under den, blot de indordner sig, men nu vakler kh-tonalen fordi 31% pønser på andre billeder.

De gamle bliver vrang – var det altid, kun nødvendige en overgang for processen. Havde alle dybere forbindelse (2.att. bevidsthed) kunne vi f.x. flyve og ingen havde briller for at udholde at se det vrang. Mht. måske at kunne flyve engang så kik ud på verden, omstillingen er i gang, sindbillederne kæmper mod hinanden, gamle vil ikke dø men dør i ja, Afghanistan for nu at tage en grel situation. Der findes ingen uskyldige ofre (karma), mange er kun del af de gamle offer/bøddel/redderspil, har ikke udviklet sig og skal, men er *dog* ofre i og med at Moderens væseners liv afbrydes før planen, og det giver en støt stigende modstand i manifestationen imod bødlerne. De der reelt ofrer sig fremmer helingsprocessen i nationalsjælen. Fordelen er uhyre kortsigtet for bødlerne, de undergraver sig selv, en hurtig, men grim løsning. Modsat tidligere vil det ikke kunne blive ved og ved. Det skulle lige være på den lavest udviklede dimension af den 3-delte Jord. Det vil ophøre med at eksistere på de to over, billederne vil ikke være der, og det betyder alt, at flyve er kun en billedopfattelse. Har man den, kan man.

16. august og alt natnyt jeg kunne fastholde var en demonteret seng som jeg flytter på i overværelse af måske søn 1. Tja, jeg bekræftes jo hele tiden i at gøre korrekt, så hvad skal jeg med konstant drømmetydning mere? Måske er tiden inde for rent tålmod og direkte besked. I alt fald ikke for handlen mit udad. Jeg har derimod pludselig været opsøgt af et par ukendte, spirituelle klienter og har fået lyst til at strikke lidt mere. En god afledning når jeg nu ikke rigtig må noget. Desuden har jeg nogle uvaner jeg vil søge at komme af med – pillen tørre læber, gnaven indersiden af kinderne og lyst til slik aften. Det minder mig om en abe jeg engang hørte om. Indespærret alene i et lille bur havde den vænnet sig til at gnave i sin halepids så knoglen var blottet til sidst. Så havde den da i det mindste smerten at fylde sit indholdsløse liv med. Bortset fra sliksygen har jeg altid haft de uvaner, selv da jeg havde noget at lave, især vinter. Mit bud er at det ikke er det overfladestof der virkelig er *mig*. Altså søger jeg at fortære det, transmutere det small-scale. Korrekte frustrationer! Måske skal de forblive! Slikket er et forsøg på at tilføre manifesteret Ånd (sukker).

Min søster sendte tak-sms for fødselsdagshilsen med et (chok)foto af sig selv med børnebørnene. En skygge af sig selv, afpillet, siddende på et gangstativ. Hun valgte programmerne. Da de alle piller af nu er synet vel ikke *så* uventet, men ikke rart. Min søster er et virkelig godt menneske, men pga. programmerne kom vi altid i konflikt som (i kærlighed!) måtte kvæles, så jeg lagde afstand for mange år siden. Når man kun kan såre hinanden det bedste. Jeg tvivler på at hun er her meget længere, som hun ser ud, Herregud, 72 år. Hun var så smuk! Mange tanker, vemod, lidt angst for fremtiden. En nylig klienter var også 72, meget programbefriet og rask nu efter *også* at have haft muskelgigt af dem, hvilende i sig selv. Hvilken modsætning at se, nok den dybere årsag til kontakten. Slutfase overalt. Søn 2 ringede, sikker på at der lige nu falder en meget omfattende gang vrangforestillinger, han havde haft angstfølelser hele formiddagen. Jeg kan da kun bekræfte.

Søn 1 syntes sært nok kvikkere end vanlig på indkøbsturen, skønt han baxer med ryggen p.t. Jeg sagde at det kan skyldes at den endelig kommer i *orden*, den har været meget skæv de sidste år.

Som han sagde – kroppen er lavet til bevægelse, ikke til at sidde foran en computer, hvor han jo har det meste af sit liv i tiden. Ikke desto mindre gik der lige en yderligere prås op for mig mht. det. De mange pc-spil der kom frem i 80'erne og i sidste ende net-quest-spillene er tegn på at alt det gamle synker ind hvor det kom fra oprindelig, færdiglevede følges fantomerne trygt til dørs, basis for det ny der skal komme derindefra og værdifuld træning i at være vidne, som sin id/Ånd der styrer sin jordiske avatar, præcis som det i realiteten er, altså særdeles åndeligt. Men denne fysiske modus vil tone bort som vi kommer ud igen. CCa havde et helvede med at passere grænsen mellem tonal og nagual, for han var alt, alt for blokeret, ”sindssyg” iflg. DJ. Ja! Overdrevent kontrolleret (det ved jeg alt om, måtte selv have 1-2 ”oplukkergerstande” i starten pr. dagsmeditation i 1-2 mdr.). Der var en uhyrlig tærskelvogter – rent faktisk bare en myg, men logik, en blodsuger – som han gjorde en elefant, gisp! CCa blev derfor givet stoffer for at passere.

Men psykotropiske stoffer, om ikke alle, er vold imod forsvarsprogrammerne. De passerer, men uden redskaber til at håndtere overgangen. Altså må tærskelvogteren og i øvrigt alt man møder hinsides forekomme truende, mareridtsagtigt, indtil man har fået indhentet redskaberne. For CCa var vogteren en myg, for en anden andre rædselsvæsener. Og alle disse eksisterer, er ikke bare fantasifostre, hvad er fantasien andet end tilgang til dybere viden? Indtil redskaberne altså er der, skaden er ikke varig, når først de er der forsvinder uhyrerne, og jo mere tilgang til nagual, jo mere energi, liv, jo senere død. Min erfaring er at overforbrug af *alle* stoffer giver forvrængninger. Rejer, æbler. Moderation er nøgleordet, og med psykotropiske stoffer – sprut, kaffe! – i særdeleshed. Da navnlig for de der fornægter åndelige dybder. - **17. august:** indre solsystem forenes med ydre, Ånden har basal forbindelse helt ud nu. Programfri proces opslugen sidste manifestationer, alt sker af sig selv og kræver, apropos, 0 indblanding. ”♥-slik” (måske hjælper slik endda!), ”kuntrolden” alene er irriteret. Slip, hyg, lad reaktionerne passere.

Kapitel titlen holdt altså igen vand. ”Lions Gate” mærkedes på alle niveauer til glæde og vemod. **18. august** understreger efter før-søvnlige uro at i 1s administrative, konstruktive travlhed bag er roens bevarelse lige til jul alt hvad der vil være plads til, så intet andet forsømmes. Formløs i formløst lyshav afventes min jf, en hest, men ej h, af guld... vel foreløbig tavshed. Meget passende: mobilen gør pludselig vrøvl, ”hakker”. Det er snarere *min* energi... **19. august** som 18., 0-gøren har fuldført Ssp helt til bunden af havet hvor sneglen kom fra. Det kan dog betyde en tid med forfald (ill. af min afpillede søster), vist i natnyt som et ”tomt” højre midtlår. Lår strækker ben, afgør evnen til at stå... fallitfølelser kan følge ift. projekt tidløs. Men lår/overarme har altid været det mest ”ikke-mig”, så skal stof ryddes ud dér er det da fint. K der står hos er ikke nervøs, så hvorfor sku' id være det? **Korpa**, min kropselemental, har direkte Åndsforbindelse. - Der er dage hvor jeg ser klarere end ellers hvor syg kh er. Denne var en. Uha... det tog en times tid at indse at den ikke pludselig var værre end i går. Jeg bliver støt gladere for mit bur.

Jeg var lidt ked i går igen over ikke at måtte andet end skrive. Lysten til mal, spil er der stadig, det er sådan jeg føler mig ”rigtigst”, men der kommer 0 energi igennem til/af det, som da jeg var teen. Jeg spurgte før søvn – selvom jeg gættede svaret – om jeg ikke kunne udøve bare lidt tegning? **20. august** – jeg har ikke flere temaer med kh, men netop derfor kan jeg arbejde bag med at slutte den, og den må ikke genstartes, så til al kh er slettet, alle projektioner trukket hjem, holder AlMaha/id energien til mit tilbage og bevidner kun. I praksis: jeg skal forberede mig på at støtte/gennemleve xx' proces tilbagetrækning fra kh som pensionist fra dec i år til han har fred med det – imens vil overfladeenergien blive integreret, fysisk rekreation, foryngelse. Det sket træder id til – alt sagt før. I går tænkte jeg at vort syge samfund skal blive så sygt at økonomien ikke kan bære konceptet, og det er vel hvad sker. Det er simpelthen – Åndssvagt – at bygge et samfund på ansvarsløshed for sig selv, følelser, helbred, og betale tvivlsomme autoriteter for det. Tandpasta OK, men ikke dybere...

21.08.0672

AUTISTERNE

I en sindssyg verden ses den sunde som ”autist”
men er snarere en form for omvendt stigmatist
ser engle og dæmoner
opfatter højere toner
i Tolkien eller Rowling, koldt benævnet fantasi
der klared' nåleøjet for hvad sindssyge slap fri
til hungerstedtes trøst fordi det er der penge i

”Autister” ser og er at nye tider er på vej
som i de værkers slutning af de sindssyge kaldt leg
går gennem Løveporten
til Vandbæreren i vorden
snart ikke mer ”autister”, timeglasset er vendt rundt
så det der var AD H Det DAMPer af og bliver sundt
nu solene er samlet i os i ét strålebundt

13. SKINNENDE SØLVERSKRUD

21. august gik jeg en tur. Gang i skankerne plejer at få oversete detaljer op til øget forståelse og de har fyldt mest på sidsten. Mindst siden 11. kapitel og navnlig "Lion's Gate" slap grundtemaerne op, jeg er "formløs", uden gammelt værktøj men med alt mit forud for tiden på lager – kun heling og foryngelse skal foregå. Det skulle snart blive knap så kedeligt iflg. et nyligt natnyt... "snart" er meget elastisk, og dagene går med væren, gamle film, bøger, strik – og gåture. Og en mobil, der pludselig, svup!, strejker. Hov, jeg har jo 2 gamle liggende netop til en sådan situation... nå, i morgen. Drømmene er dér nyt først præsenteres – som jeg i første omgang overså indtil gåturen: nogle lyse *sølv*grå plastspande kom med posten (fra Ånden). Spande "spænder", rummer, tid/rum, den ny, sølv er livssymbol, beskytter, heler, er *plus(t)*malegemet, nu lader Ånden livsenergi dryppe ind direkte, udenom alle gængse kanaler, til samling i spandene, den ene nærmest et lænestolskar! – intro foryngelse vist, dråbevis. Hihi, se titlen på kapitlet! **22. august** uddyber: der er restsår fra den voldsomme kritik mormor udsatte mig for, af bare at *være* mig. De skal heles.

En fin overflade båret af "ikke-god-nok" duer ikke. Total hvilen i mig må reableres *helt*. Så da jeg skulle finde ud af div. mobil i dag sagde jeg til xx at hvis han som førhen sket blev ubehagelig af utålmodighed f.x. kunne det være ligemeget, jeg vil ikke *have* mere mormor. Han tog det til sig prompte. Tjah, jeg oplevede netop det med hhv. min bror (sagde fra overfor det ganske ung), derpå med xx, så xy – nu er der så sagt fra overfor alle, undtagen søn 2, men han fandt selv ud af at stoppe for mange år siden. Hm, vel derfor mobilen skal skiftes. Grundlaget skal fornys. Jeg kunne ikke bruge nogle af de gamle jeg havde liggende til tilfælde som dette. Men det kunne xx, for han arbejder stadig derude! Så han fik den ene. Apropos mormor ser jeg ->bang<- at omsorg også kan opfattes som kritik. Det kan dæleme være svært at se sin søn fumle med en rygsækrem uden at række en hånd, men for mobbede, hypersensitive søn trigger det "du ka' ik' hitt' u' a' d'/er ikke OK." Forleden sagde jeg til ham at jeg altid havde fornemmet vi delte en offerrolle og derfor holdt mig tilbage, så han måtte af og til have fundet mig lidt omsorgsløs som barn.

Han bekræftede. Og derpå skete det morsomme at *jeg* fumlede med noget og *han* automatisk rakte en hånd ud – og så parodierede jeg ham – "fingrene væk!" Og lo. Fri af alt det gamle lort er der en naturlig omsorg der bare får ting til at glide, hjælpsomhed, ikke geskæftighed. Alt er relativt – xx og jeg havde meget få problemer med det, mit eneste start-tema med ham var at jeg aldrig havde mødt en der var lige så fair som jeg – vi fandt snart balancen trods min mormor-skade (xx voksede nærmest op i psykoterapi, hans far var en ørn til at kortslutte spil, praktisk i en Brugs med en flok lærlinge). Få år efter gik jeg i terapi og synes at have onduleret mormor godt nu trods alt. Jeg er da ved at hele sårene efter de udtrukne torne. Det ligger mere til k end m at række en hånd uopfordret, men det vil jeg ikke skamme mig over... en tid til at finde ud af hvad balance er! I dag tog jeg afsked med sommeren på stranden. Efteråret er i luften og jeg mærkede de "tomme" lår fra 19. Det kolde vand lammede dem næsten. Også resten af kroppen er tung, jeg er ikke adræt p.t., at lægge og rejse sig er en proces. Også hø. pegefinger murrer lidt = krop, fokus.

24. august, med *den* fuldmåne vi har lige ny belyses alt – natnyt belyser at jeg på sidsten mere har bemærket min tendens til at runde ryggen. Jeg har vidst om "vægten" af alle de hug mit ♥ fik af mormor i mange år og kompenseret ved bevidst at ranke mig, i natnyt afventer jeg på hospital at få opereret vægten ud. Det sker t/r 1-2 fortløbende – de sidste drømme har inkluderet lyspåfyldning, do i nat. Imens orkes næppe selv mit pseudoliv, jeg skulle nok ikke være taget til stranden, og det var ikke den fryd det kunne have været med bare lidt mere energi, men Fanden heller... Korpa var positiv, om ikke andet er der meget brug for min indsats bagom og der antydes atter at den snart kommer mere til. - Nå, endelig – fra 1. okt er jeg folkepensionist – rig! Jeg har sjældent set så stort et beløb pr. måned. Bare jeg ikke var så flad. Men der er hjælp i CCa. "Formløs" er som at leve

næsten i 2.att., og så er det svært at bevæge sin krop, den findes ikke i 2.att. Dér bruges vilje + intention. Og når alt i ens liv er på vej *ind...* For mange år siden klagede søn 1 over ikke mere at kunne få sine tanker ud på papir. Ja, trafikprop.

Sønner og jeg blev født til en anden fremtid, med stærkt behov for frihed af Kalis form, det har været opslidende med så væsensfremmede redskaber. Jeg forstår xy bedre og bedre, selv det rette drives stadig mere ind, hvornår er det nok? Jeg kan knap fokusere på strikketøjet! Skriveblokering er da eneste blok jeg ikke har. Jeg smider mig på plænen i årets sidste sol. *Det* kan jeg da. - Nu ♥/omsorg er så meget oppe er det ret interessant at noget jeg specifikt bad SB om hjælp til at øge da jeg i '98 skulle til hans ashram i Puttaparthi var min kærligheds-kapacitet. Jeg følte mig for nøgtern ift. den svulmende bølge uden ende/jf jeg var blevet bibragt var ”rigtig”. Men nøgterne jeg var ”go' nok” og det ”rigtige” kun slave-hypnose til Kali. Kærlig er noget man *er*; (inkl. overfor sig selv) fordi man naturligt ikke kan vælge andet, ikke noget man spiller – er man, vil alt man gør være det. Ingen har ubegrænset energi, at spille overskud koster. Forelskelse er oftest delvis hypnose. Men jeg har prøvet virkelig at elske, mærket den brændende passion fra ♥. Den løb tør da modparterne ikke gav i samme dybdemål, erfaringer der logisk let afholder fra at risikere lignende igen.

Men anderledes kunne det ikke være i den tid, med min ♥-ladning og manglende jf som de så skulle supplere, og så længe jeg ikke har min ny skal jeg ikke nyde noget af at risikere. - Dette kapitel havde først en anden indledning. Siden juli har alt følt som 0 nyt. Jeg overvejede pauser til der var mere kød på, men der kommer nu alligevel nyt, bare som, ja, dryp som 21. sagde, tilføjelser, så jeg valgte at skrive videre. Til aften spurgte jeg om der virkelig *intet* var jeg kunne gøre for at støtte processen? **25. august**, lyspåfyldning ifm. examen, alt foregår 1-2, det handler om småprikker, dråber nu, én om omsorg er netop transmutteret til lys retur. Der er tankeuro når jeg skal sove, men det er kun små trafikpropper fra demonteret gammel indretning. Der kommer støt mere k ned til jf, men da vejene ikke kendes til periferien må de søges intuitivt for lyset af AlMaha og så have hjælp fra k for at åbnes – *væren* mig. Så sic. **26. august**, ved start/slutspurten, 1 haves, 2-3 skal passere og id søger ud mod 4, th, jeg kører kun liiige med i 3 stadig (på *pegefinger*-knivsæg-fokus, se 23.) i gamle kali som er ved at fryse til, den ny cyklus kører isoleret, med mere jf ude th.

Jeg *er* på vej til jf, men stadig er væren/skriven vejen, for på skærmen er de tunge kali-energier på deres sidste og samtidig første turné i den ny tid. Nattens Pete Townshend fra The Who har som jeg haft forbindelse med en stor guru, Meher Baba, inspireret af SB, og starten af en ny cyklus repeterer altid den foregående – '60 til '40, AHA, ren renæssance af så meget Kalis klimaxer fra is-/Atlantistid til nu, og alt det alternative som kom i slutningen af 1900-tallet vil komme igen inden længe. Det er ikke clairvoyance, det er viden om naturloven, og dér vil jeg passe som fod i hose i den mere mystiske afdeling. Jeg havde det skidt i går aftes, alt var slut, nu kan jeg igen efter ”Town's end”. - Og faldt over noget i CCA's ”The Eagle's Gift”... hans fremmelige '60-'40-bogværk burde læses af alle på vejEN. Det dækker så mange dybder at der konstant er noget man pludselig *ser*; fordi man nu er dybere end sidst man læste det. Jeg endte med at ringe kattermor op og læse det meste højt for hende. For alt levende gælder at vi er lysende bevidsthedskerner i slør-æg som må klækkes, som alm. æg, ellers kvæles man, dør – som også i slør-ægget – og så er det en ommer.

Sløret lyser ikke, det dæmper/kvæler (som sod på lampeglasset). Formløshed er klækningen. For både DJ og hans mester kom så en periode som gælder alle spirituelle aspiranter: når man er nået dertil kommer pessimismen. Man indser hvor impotent man er, at alle håb og strategier må ofres så den ægte ydmyge accept kan sætte ind, hvor man blot fortsætter i samme spor fordi man ikke kan, ønsker andet. Den prøvetid kan tage længe, ingen kender Åndens time. For DJ, hans mester og CCA gjaldt at mesters stærke energi havde løftet dem mere end de anede, da han drog væk fik de amnesi, gled ned i frekvens, og så skulle deres egen power få dem til at huske, løfte dem. Det sket kom formløsheden, så pessimismen, især til m, de kunne ikke finde naguals til det ny team. K'rne havde det fint – de var aldrig blevet forlangt selvstændighed af i deres tid, var vant til ikke at have

noget at sige. Kattemor og vi er mere m/k, altså mere m plagede. Desuden går vi ind i en ny tid; men reaktionerne på stadierne er klart samme. M går agurk over impotensen, k er nærmere Ånden. Derfor krævede det gamle team det dobbelte antal kvinder for balance...

og svaret på limboet ligner lidt – lav *noget*, det kan blot ikke være fysisk krævende eller det jeg helst vil, male, spille, der åbenbart fornyer gammel rest-Kali-ego som skal væk. Ellers – mit eget genkendes i CCa's, og igen – identifikation kommer efter egen indsigt, ses først da, forklaring i sig selv på stader hvor man *ved*. CCa's bøger rummer også meget Kali-ego-rest kontra mystikervejen (som vi ledes imod som den rette): beskrevne øvelser for at opnå yogiske feats og tilgang til ånder – som understreger hvor uendelig meget vi er udelukket fra/Gudskelov beskyttet imod ved at begrænse os så meget i 1.att., trods alt Åndens strategi, selvom DJ's team ikke fatter afvigelsen fra "The Rule". Den var til en tid der skulle forlades for mere laden Ånden om alt fordi vi nu var mere rede, ikke skulle baglæns i det elliptiske kredsløb for lettest at genkalde den, men forlæns. **27. august** bekræfter at det – stadig – er egoets idéer om almagt der forlades, trafikken i 2 og 3 der skal passere 26., om så hø pegefingers fokus kun er en knivsæg der skjøtes på i 3s periferi. Selv så lidt egoidé isolerer fra den ny cyklus' vej.

Endnu en AHA. Hexe-udryddelsen i Europa bliver på ovf. baggrund et fuldt forståeligt træk fra Ånden for at slette den gamle vej. Her som i Mexico gav det nogle der kom forud, lærte at takle den lavere frekvens, men de var også bagud, respekterede ikke Ånden, bevarede skjult megen gammel viden om egomagt fremfor mystikervej ud fra samme tanke som DJ's (bedre) troldmænd: at den førte dertil. At den skulle ofres totalt, som jeg altid har følt, forstod de ikke, og Ånden var dem derfor meget nådig på falderebet for den mennesketype. Jeg har aldrig kunnet lide den vej, DJ førte CCa, og jeg tror den skadede ham, skønt han skulle den. Bogværket er en formidabel gravskrift, en gennemlevet repetition for en i et tidligere liv troldmand, CCa, og jeg glæder mig til at læse resten her i *min* repetition, som tidligere klog kone, shaman... igen er der 2 tilbagevendende oplægskort jeg forstår bedre. Egoet er fint, men skal være 100% underlagt Ånden, ellers no go. Jamen, hvorfor har vi så haft en tid hvor det syntes egoet alene der talte? Forberedelse gennem Kalis skole til et højere niveau som sindets ego skulle være stærkt nok til at samarbejde med.

Egoet er den så tit omtalte regnbuebro til Ånden. Broen er klar, skal overlade *al* styring dertil. Og så længe der er håbløshed, sorg, vrede, tvivl ifm. ego-viljesfallit er der ego at knække. Det er ikke nok at forstå og praktisere at Ånden styrer, det skal være ren kropsautomatik. Egoet må derfor ingen smiger få fysisk/psykisk udefra i min proces, i.e. ingen ros af evner, så de nægtes energi til praxis nu. Det meste af mit liv og næsten hele begge mine sønners er blevet nægtet jf, sejre, hjælp til afvikling skønt følt ubarmhjertigt – besked om at holde kæft, skønt man virkelig har noget på ♥, f.x. Hvordan kan et "uafhængigt" ego blomstre så? Basisprogrammer, sår – ego, stolthed – er det ikke same shit? Jo, men forskellig indfaldsvinkel. Forbi ego-offerhyl og sår er det nemmere at se meningen. Der er *intet* der er lille egos, 1. og 2.att. er reelt d.s., hvad skal vi bruge vor opblæsthed til, forbi opgaverne til væxten? Vi var *aldrig* uden Ånd i selv anstrengende vellykkede opgaver, 0 Ånd er en illusion, startet for 13K år siden af komet-traumer gennem de næste 1200 år og så aftagende til nu. Lad lette for fuld tilgang igen!

Brillerne kom *atter* op, som 15. Hvorfor kan jeg *stadig* ikke se i det fysiske, direkte, når jeg forstår og *ved* støt mere?: meget spærret forbindelse til ukurant jf, ydre bekræftelse trækker mystikeren udad/yogisk feat sinker + konsekvens af at have presset folk til noget fordi jeg engang kunne se, de ikke – skal forstå, være id med flest muligt i kh som skal løftes... bekræftelse fås jævnlige indefra, hvad skal jeg med ydre – fra en syg kh? Søn 2 nævnte haven værdighed. Øh? Selvhøjtidelighed? Min er Ånd. Før søvn lagde jeg bevidst (ikke for første, men evt. sidste gang) al ego ind under Ånden. Det gav en fin ro, men samtidig sær uro og hals-kriller, jeg kunne ikke sove før halv 2. Ego-protester – men natnyt **28. august** er enig i alt. Lille ego kalder handlingen nervegift, men den er det rene lys, balanceret jf og mål nået for en ny tids pioner. Jeg mindedes pludselig at jeg lavede

en vise første gang jeg forstod at egoet, masken, skulle reduceres og bladrede tilbage i den gamle mappe efter det. Det var helt tilbage i juli '94, dvs. 27 år siden. Hvis det er slut nu passer visen fint efter kapitlet. Det skyder jeg på og sætter den ind.

Da jeg skrev den var der endnu meget hypnose i mig, det var kun et par år siden jeg var begyndt at sætte musik og malerier til viserne, dog var den skarp nok. Det var sjovt at se den igen. Jeg kom ind i en hel del spekulationer om søn 1 og 2 over dagen, for de havde haft en af deres sædvanlige konfrontationer, er jo modsætninger. Heldigvis takler de det modent. Jeg endte med lidt dybere forståelse. Søn 1 er *instinktiv*, søn 2 er *intuitiv*. Begge har en blindhed for modpartens modus, ikke at de ikke ser den, men de kan ikke leve den. Mine tanker gik på om det var en åndelig aflåsning af dem for senere helhed eller blot den de er hver for sig. Nok begge dele. Alle åndelige har været udelukket fra jf til tiden er inde, alle har individuelle nuancer. Ikke engang mestre er ens, selvom de har mestret de samme krav. Søn 1 er mere omtåget/udfordret af sit funktionsplan end 2 da kaos er værst på hans, æt-fys plan, men de er lige udviklede, og det ved 2. Igen var der interessant info i CCa. Troldmændene så at der var 5 typer m og k. Naguals, som har alle de andres kvaliteter integreret, og 4 andre, sv.t. N, S, Ø og V for k, lidt anderledes for m...

de lavede en distinktion m/k, måske en rent praktisk foranstaltning i en mere køns-differentieret tid. I.e. skulle der kun findes disse typer mennesker, med individuelle forskelle, selvfølgelig. CCa fandt først tanken latterlig, indrømmede så at det syntes at passe. Det minder om de 4 temperament, hhv. elementer i vestlig filosofi, vi har en grundtype men er i øvrigt et mix. Typerne skulle have specifikke træk i deres "æg", som jeg jo ikke kan se til at tjekke det, men selv for DJ og hans seere var det ikke helt let. En k, regnet for N, viste sig efter vægttab at være en S, og CCa var 3-delt nagual, ikke 4-delt, også først indset efter nogen tid... *dette* er måske også under forandring i en ny/fusionstid? Nej, vi består alle af de 4, så det er lige aktuelt, især for de på enkeltopgave endnu. Ingen i min kernefamilie er imidlertid det, ligeegyldigt hvordan de så er skruet sammen. **29. august** er pegefingern oppe igen. "Guds pegefinger" integreres i jf, isoleret tid snart slut, mer jf som den gamle form opløses i det mystiske hav. En smuk helhed er på vej, "to wake the ancient lover/tiger is a great, worthy task indeed" siges der i mit indre øre under opvågningen.

Hnf/ej for sep (lige strax) viste en husskal der ikke skulle renoveres, kun væk (vrangforestillinger), i nat så jeg en jeg har forladt, den gamle form, netop ude i vandet, til havs under de næste storme, vel. Jeg bliver hektisk i snak uden særlig grund, mat af meget lidt... formløs er udfordrende, men jeg føler ikke angst ("tiger"), jeg letter bare nemt. De sidste dage har jeg – for 3. gang – forkortet ærmerne på to nyligt strikkede bluser. Nu synes de at passe, omsider. Læs: ny form tilpasses. **30. august** og meget apropos, igen også hnf/ej for sep: i 1 samler Ånden rent stof i/til min jf i verden, det giver dønninger i 2, har ikke føltes så konkret før, som mursten, ja, farven er murstensrød. Det behøves – **31. august** – i går og morges var meget formløs/jf-løs, forvirring → panik over div., især sønnernes forskellighed og søn 1s situation, skrupskørt – jeg måtte *virkelig* centrere mig. "To wake the ancient lover" er også tiger, nok det mere oprindelige, men inkl. Kalis intro-traumer. Dybere i 2.att. kan man ikke spise/drikke/skide, græde/le/tale/gå, røre sig som i 1., nær/i 3. tynges man nærmest flad hvis ikke nok fysisk energi er omsat til højere (og/eller Ånden sprænger ud af en)...

lugter det ikke som før nævnt af "udbrændt"? Som åndelige forposter må vi – især søn 1 – sidde som i theposer i blød i for lav frekvens, være i begge dele som gode sluser til kh's/egen overgang. Matricen aner ikke hvor hårdt et arbejde det er. - Jeg morer mig over de 2 ærmeløse strik-bluser jeg her sidst har lavet og en 3. jeg lige er startet på. Det er det auto-intuitive farvevalg der morer. Den første var lys ♥-grøn og -fersken, den næste crème-h og den jeg starter på af rester får lige de farver jeg har tilgang til p.t. og *ikke* gul og blå, altså power-less, men ved at manifestere højfrekvent (crème-h frem for blå) og med jf, magentarød. Det er da sjovt, ikke? **1. september**, igen dominerer den røde farve som ikke ellers hidtil. Min Ånds direkte hånd vises mig a la Kristi trone, arbejdet på den mere konkrete jf er startet nu. Ikke at det ændrer noget synligt udadtil, men ud forberedes

stadig med mine kendte manifestationer, og søvn understreges. - I lyset af forvirringen i går var der igen hjælp i CCa. Den udadledige kriger (selvuhøjtidelig!), tålmod og fast intention er eneste vej, forresten også NTs som utallige eventyrs besked lige fra ur til Tolkien...

naturligvis kom der lige en illustrativ episode... min scanner er langsom. Utålmodige Lissen faldt for fristelsen til at lave ikke bare 2, men 3 ting på én gang, og resultatet blev selvfølgelig at alle 3 fik hikke. Den udadledige kriger tog over (for hvorfor skynde sig?!), og pludselig blev projektet en interessant opgave og en ren fornøjelse! Der kan man bare se, ikke? **2. september**, slæbegear i lysørkenen... man stræber som anvist efter et mål, har nærmest nået det, og det er ikke det man forventede, men det er jo klart, målet kan ikke være det man brugte på vejen. Ånden "snyder os" ikke, men det føles sådan på sidste stadie hvor lille egos nu overflødige omfang skal reduceres ved overgivelse. Det farer ud ad alle gamle tangenter det kan finde, nys "bekymret for søn 1" – pegefinger-knivsæggen fra 23. aug er reel, her gås på en knivsæg. Matricens tro, håb og kærlighed kasseres, bliver fast viden Ånden, C/integration/nu, 1, eller 0: der er intet derude at hente, alt var altid herinde. Måske skal alt mit 0, 1/1 forblive på lager, det er dog ikke hvad jeg intuit'er. Det skulle det givet før Aquarius. Altså en repetition? "Stadiet" har nu varet 10 år.

Der sker alligevel *noget*. For første gang har én *frivilligt* indbetalt "donation for læsning" på min hjemmeside. Hvis du læser det, endnu en tak! Og jeg har skiftet til nøgle-app, det gik helt ligetil nu, hvor det gik skævt for bare en måned siden. En forsendelse som gav knuder er også lige ankommet. Et andet flow er ved at overtage, og CCa's bøger bliver mere og mere et dokument over et tidligere stade, skønt de stadig har megen hjælp til 0 – modus har ændret sig med integrationen af broen (som faktisk *er* i CCa's bøger, som varsel), men vejen er samme. Nåja, broen er jo ikke integreret overalt, men i mig og nogle andre er det tæt på. - ang. 15., 27. og 31. aug, briller, CCa igen: synet via øjnene er også en feat i det meget fysiske 1.att. Det sker ikke via øjnene i 2.att., selvom den er resten af det "kendbare", hvorfor bliver jeg ved at glemme det? Åh, *derfor* udtrykker drømme sig i billedmetaforer til 1.att. generelt. Jeg *så* fra midti '90 (opdagede at jeg kunne!), skiftede mellem metaforisk vision og en samlet fornemmelse + en stemme der evt. forklarede, og det er præcis hvad DJ kalder at *se*, jeg havde bare ingen lærer der kunne fortælle mig *det*.

I går forsøgte jeg at få et glimt af Ørnen/Åndens emanationer (Ø/Å). Jeg stillede ind og følte den stadige strøm fra Ø/Å i sit mægtige kredsløb, erfarede den som udsendt bevidsthed i mit lille, i den sprudlende opvæxt, fulde middagskraft, så i aftagen, kendt med den sluttelige afgivelse, fik også noget som et billede, en oversættelse til 1.att... jeg har ikke stillet nøjere ind, men synet var utvetydigt. Resten ang. brillerne er ikke usandt, men deres hovedformål var hjælp til at se ind/indse – samt *et varsel om en skærm i udvikling fra Ånden som erstatning for lille ego*. Broen afskærmer 2.att. når Ånden overtager den (den hvide hinde fra 26. juli), de urgamle seere havde ikke opnået den beskyttelse, men de ny gjorde, jeg har opnået den på anden vis og kan sagtens se længe, evt. lidt mere sløret gennem sindsrudens brille end de, eller? Den er ret transparent, og skarpheden øges. Ha, mens jeg sidder og skriver stiger indsigtens energi op fra dybet til oversættelse, det jeg gjorde til malerier, nu til skrift, et nøk længere ude. *FEDT!* Og jeg ser klostrenes princip, undvigen al ego-ndom: evner/tanker/sex m. flgr., virke i mit liv, al energi kanaliseres over i åndsforbindelse...

men klostervejen er også forældet eller i alt fald midlertidig, hver enkelt skal fungere direkte i samfundet for at indvirke bedst nu – når vi er klar, beskeden **3. september**. Det ny liv skal først vokse til. Mon det er sandt at på denne vej står måneder for år? Pigen er ca. 9. - Iflg. DJ optræder drømme ikke særlig, før Ånden kalder. Det giver meget mening. At huske dem er en opgave i sig selv, trækker 2.att. over. P.t. er mine så dybe at de kniber at huskes og oversættes. Hver morgentydning trækker mig derfor dybt ind – og dybet ud. En ting med DJ som jeg finder sær er at han siger "der er ingen Gud". For mig var "Gud" altid = Ånd, så måske er det bare en strid om ord, men jeg forstår ikke påstanden om at bønner er nytteløse. *Alle* mine er blevet hørt, bare ikke altid besvaret som jeg forventede. Måske bad jeg om det jeg anede på vej alligevel...

94.07.0150

LILLE PERSONA

**Lille persona, usynlige maske
du er forældet, du har set din dag
Du bliver en hæmsko i tiden der kommer
og jeg fornemmer din styrke tage af**

**Du vil aldrig mere ku' repræsentere mig
derfor – gør plads for den ny lederstand
tiden er nu løbet fra diktaturet
fremtiden fordrer en ren solskinsmand**

**Du ved det jo, hvorfor da være fornærmet
”Forræder”, si'r du - ”efter alt jeg har gjort!”
Jeg husker med tak at du gjorde dit bedste
men kræver du skyld vil du komme til kort**

14. SANDHEDER FINDER FÆRDEN

Nu en ny bog er i anmarch har jeg besluttet at kalde denne for ”Indgangsduetter...” så bliver forkortelsen IDA, slet ikke så tosset, overgivelsens sidekanal af de 3, og vi var altså mere på tærskelen end jeg regnede med, så, IDA. - Midti mange tanker om at meget gammelt må dø nu får jeg en sms fra min svoger, han har fået konstateret kræft i en knude i spiserøret. Sic. Mange tanker om ham og min søster som unge – så smukke begge to, gjorde som samfundet bød, af samme grund måtte jeg trække mig, og begge er nedbrudte og sølle nu. Ligeså næsten alle fra min ungdom undtagen min bror og xxx. Vi kunne kun være tro imod vor anderledeshed, selvom vi måtte blive lidt sløje først. Så blev vi udelukket af samfundet... men vi er raske. Natnyt **4. september** melder passende at misbrugte m-projektioner trækkes hjem til id nu – som naturligvis udenfor, Kali afsluttes. Og al ny modus til Aquarius skal søges indeni, så stadig fokus indad. Jeg ser magten hidtil i overfladens ”maskine” til accept i 4 fravristes den og overgives til en handlekraft i besiddelse af lækkert råmateriale. Det ville vist være en lettelse for alle snart.

Jeg gik en tur og koncentrerede mig om at føle alt det bagom manifestationen i træer, buske, jord, og *så* en flok glade menneskelignende (min visions-oversættelse) ånder følge mig ad stien. Der var følelsen af gensidig respekt og kærlighed, og er det ikke lige netop sådan? Respektér dig selv og andre, og alt andet vil gøre ligeså når ubalancerne er udlevet og væk, totaliteten integreret. Henad aften indså jeg at jeg hidtil mest har set sønnernes og min situation som forberedelse til det vi egentlig er her for, den ny jf. Så menneskeligt. O jf er ikke *sjov*, og den gamle viden er jo at man typisk slår igennem ca. ved de 30... men *er* vi ikke netop i gang med det lige netop vi kan som bare ikke er det gamle og jordisk forventede, og er sandheden ikke at *det* er arbejdet og det der evt. kommer egentlig kun følgen, glasuren? - **Natnyt 5. september** afspejler. Jeg har så ofte lige fra ung drømt mig ubehageligt nøgen, hel- eller halv-, og natnyt understreger at det er nødvendigt i arbejdet med en ny jf. Naturligvis. Ellers er det jo bare den gamle! Ny sendes lige så stille over gennem mig/os fra Ånden, sætter detaljer på plads, fjerner det sidste Kali-bumseri i kh, i os.

På en gåtur blev jeg klar over at jeg måtte ringe til søn 1 om det her. Jeg har alle dage følt en speciel varme for ham, mere lejlighedsvis følt for de 2 andre. Ikke at jeg ikke elskede alle lige højt, men der var speciel affinitet med søn 1, følt meget stærkt p.t. (se 2.ds.) Jeg forstod i dag at det var fordi vi begge, især han, havde den rette rene overflade til jf, bare ikke til det syge nu vi havde dengang. Først nu kan den få vejgreb, og arbejdet med at få bilagt den påløbne, smertelige ubalance endeligt er essentielt i kh som i ham, hvad der gør ham til et formidabelt redskab bagom. Så jeg følte længsel efter en sund samfundsoverflade der skulle komme længere fremme via varmen for ham, og jeg underspillede det fordi jeg var bange for at de andre skulle føle jeg gjorde forskel på dem. Det var i øvrigt ikke svært, for de to andre lavede så meget larm at det klarede sig selv! Nå, jeg fik sagt det, og vi ser begge at der sker skred derude nu i den rigtige retning, det ene efter det andet. Det er opmuntrende at se hver eneste duet – omsider – i indgangen til Aquarius. - Natnyt bliver støt mindre i omfang og sværere at huske, **6. september** er ingen undtagelse...

længe har jeg set mine tøjdrømme som arbejde med den rette, rene overflade til fremover, og ja, men mest af alt åbenbart for at kunne trække den helt fra tilværelsen først – sker. Alt trækkes ind i 1's skytåger, men der er en glædelig følelse af silke, = Silk, afventende på 1's tærskel. Jeg har aldrig haft en sådan fred indeni og har ikke lige nu lyst til at lade den forstyrre, ikke engang af mit eget. O er fint. Det er som vågen søvn, helt op ad hnf/ej for sep: ”søvn er alvor for ny jf...” – og igen er der guld i CCa. Den indre stilhed løsner samlepunktet fra alle opdragelses-fortøjninger fra spæd af, den konstante hjernevask-snak med os selv der skal fastholde punktet på det af kh ønskede sted (og der har lige været en fase med kassation af de dybeste programmer). Det blev pludselig extra klart hvorfor jeg endda også skulle stoppe mit eget. Alt forankrer. Men det gør ikke klostre ideelle, for

her forlanges det forankret til andre doktriner. Vi skal omkring de uafhængige vismænd som f.x. DJ eller høje indiske guruer for at finde sand søgen frihed. Et muligt positionsskift for mit punkt er pludselig rykket nær. Og er det nu ikke *sært*:

det er lykkedes at stoppe kind-gnaveriet efter min. 50 år. Læbepilleriet næsten... slik-lysten er aftaget en del. Det betalte sig at slippe alt. Hvordan ellers se at man kan leve uden – og få udskilt den tvang i det som listede sig ind med at det blev gjort forretning? Kreativitet fungerer dårligt med det pres over sig. Det er kh-ego, ikke Ånd. Til aften bad jeg igen indstændigt om at få besked, når det er OK at udøve evner igen. **7. septembers** svar er at nu er alt (*omsider!*) modnet, høstet til at jeg kan starte igen, der er stadig ekko af Kali, Aquarius kun lige ”inde”, gammel cyklus renses stadig, men rolig brug kan liiiiige gå. Der åbnes for ressourcer nu med et andet flow der kræver tilvænning, m vises i 1 ved *stilfærdigt* at fortræne én lånt hest, så en til i at gå for plov o.a. – anbefales dog at træne én ad gangen. Alt som hnf/ej. Pyh!, men nej, jeg har ikke travlt. Monikke tilvænning til nyt flow er om at tiltrække fra 0 og skabe med langt mindre spænding mellem polerne – indre uro, power? - Jeg kom lige omkring det med det slupne håb 2. ds. igen i dag og den fred det gav. Det er da vist nu 3. gang i mit liv jeg har følt det så stærkt...

tag nu at få det lært! Det er jo logik, jeg har bare aldrig forbundet det med ordet håb, kun ”begær” og ”dagsorden”! Disse ord... *optimisme* er bedre. Håb fastholder fortids ideer om fremtiden som man selv smider derud, leven i håb er én lang nyttesløs anstrengelse, føles som at blive trukket over, hindrer nyt og bedre. Livet sker i nuet, kun dér kan ny fremtid skabes. Ikke så sært der blev fred da jeg slap. Igen. Savn er i familie, men mere specifik, man længes efter at gense noget man er sikker på – det springende punkt der kan gå over i et håb der må opgives. Nogle vil/tør/kan derfor ikke engagere sig, angste for evt. smerte. Så er man bare ♥-løs. ♥ skal engageres, ellers bliver alt ingenting. Den udadelige kriger forbereder sig bedst muligt og beslutter så helhjertet, og hvad der end sker er der ingen fortrydelse, blot kostelig erfaring. Krigeren m/k gør ligegyldigt hvad der gås i gang med *GODT*. Det var *ikke* en sådan der havde oversat ”Ringenes Herre” til dk. **8. september** svæver jeg længe mellem drøm og våg fuldt bevidst, vil have mere drøm over... så bliver det én stor erkendelse og vrimler ind med snapshots så mere drøm er aldeles ligegyldig.

Jeg forstår hele mit livs overordnede opgave i ét hug. Hvorfor jeg altid *skulle* oversees, overhøres, hvorfor forsidebilledet på MG, MM og MF er mig, gående *ud* i det mystiske element for at blive næsten væk i Åndens lysbuer, hvorfor hovedpersonen i ”Ringene...” er en ydmyg hobbit (med *store* fødder), hvorfor nøglepersonen i gamle eventyr er en k der accepterer nullisering og ridderprinsen ikke fokuseres særlig på, hvorfor sønnerne er trukne fra overfladen og 1 er så mat/initiativløs nu, hvorfor DJ taler så meget om at udradere selvhøjtidelighed... hvordan skal Ånden ellers komme igennem? Min første tanke derefter er så, meget naturligt: jamen hvis alle åndelige trækker sig fra overfladen, hvem skal så repræsentere det ægte? Svar: de vi *så* ser har gennemført den proces. I DJ's miljø og tid var den ikke særlig svær for k, de var vant til at regnes for 0, det var m det var svært for. Det er det stadig, men nu/her også for de ”emanciperede” k. Hvor var jeg gal på khs undervurdering af k som ung! Men jeg gjorde som budt, trak mig lige indtil messetiden – og fattede ikke at jeg skulle trækkes fra det, nu var jeg jo lige kommet på fode i noget...

uanset om jeg skal ud igen eller ej er det som Åndens redskab, ikke for egen mund. Jeg er ikke så imponeret over hvad selvopblæstheden har bragt kh's humaniora. Den må simpelthen udraderes... det er snart tid for fuldendelse af maleriet AlMaha/Merlin. - Søn 2 spillede en musikvideo for mig i går med det ret intelligente **heavy metal**-band ”Nightwish”: ”Noise”. De havde klart fattet al vrangen, nok når undtages egen trang til at spille hm trods al musikalitet. Ja, jeg favoriserede selv ”The Who, Led Zeppelin, Deep Purple, Cream, Jimi osv. som ung (men ikke kun dem), og det gør ikke grineren mindre nu jeg ser at det ekstremt mekanisk larmende musikoprør der kom frem da og stadig mere teknisk går sejrsgang = opblæst m ego (m larm kvæler generelt ALT i kh) – og larm kan bruges til at døve... viser er mere balancerede, men mine er ikke for alle da få er id med dybden.

Det kommer engang. - Noget andet der lige red forbi var søn 1 og computerspil. For nogle år siden søgte han at lægge det fra sig, lagde sin play-station over til xx en periode fordi han følte at den overtog ham i tomheden. Jeg bakkede det op, det syntes korrekt, men hans drømme sagde at det ikke var, at hans fugl Fønix crashede af det...?!? Hvad ved man!

Han siger stadig at han overdriber så han bliver helt stor i hovedet, men pludselig forstod jeg. Jeg skriver jo, er selv oppe i hovedet. At være deroppe ifm. pc-spil kan trække en ud af kropsindet så det kan hele, især helte-questspil, for i dem han spiller er etikken OK og plottet id med hans situation: at rydde skidt ud. Det gælder også rollespil, men det kræver mere af deltagerne, også ifa. kreativitet. Overdrivelse har faktisk været fint i *hans* situation, det overdøvede og erstattede for mange uhensigtsmæssige minder der skulle synke ind og væk – en tid. Forbi det slippes spillene. Han har aldrig haft afhængighedstendenser. **9. septembers** natnyt er meget apropos – ”hellig” rest-ego søger opløsning efter fuldført basis-oprydning og de ”rådne relikvier” giver reaktioner, smerte, svimlen – fra pegefingeren! Ja. Til det er i øvrigt OK optrevlet overfladestof bedst, intet haster i 0 på færgen fra her til dér. Heling! Kølende Ånding når frisatte følelser fra æt-fys søger overtag henover dagen. Umodent mindreværd, selvhøjtidelighed – moster var metafor: visesanger, dog med lidt søgen magt, hyldest i det. Intet nyt med scenefolk...

men kun til en pegefinger – Saurons med ringen i ”Ringenes Herre”. Den faldt af af sig selv her og blev fortid, så alt er godt. **10. september**, ½ igennem den sidste overgivelse af alt til Ånden. Mit hår er blevet tyndere i strået lige så stille, ikke af alder, men af den totale tilbagetrækning fra æt-fys, og det er bedst ikke at gøre noget ved det. Øv. Jeg kunne tage visse kosttilskud eller bevidst kanalisere mere energi ned i det fysiske, men det vil kun sinke processen, også f.x. målrettet fysisk træning eller endda udøvelse af evner. Gammelt ville nemt retableres ”i maskerne i strikkesøjet”, med henvisning til det optrevlede stof. I går aftes var der en tungere periode med ”er det ren fantasi hvad jeg ser?” For man skal læse mellem linjerne i nyhederne, som xx siger. I overskrifterne vil det først stå når det sker, aka. boligboblen i '08. Alt ”gik fint”, lige til det rablede. Det er i de små tegn vi ser kolossens lerbødder (finger) vakle. Hos mig afmattes skriveriet, drive't er mindsket på sidsten, 0 drive på resten, trods nu OK – modereret. *AfmatnING*. Det kniber at tage sig sammen til *noget*. Som 9.ds.: 0. Solstikker i en usædvanligt lun septemberhave. Dagens ord!

11. september – en episode fra 10. med søn 2 er oppe, i st.f. at sige noget ligeud til ham pakkede jeg det ind i spøg+tuttenut-manipulation, og han blev naturligvis vred over dette forsøg på at lamme en evt. vred reaktion, svarede kort, ringede af, sydede færdig, ringede op igen og tog det op. Jeg så det strax og kom ham 100% i møde. Jeg indser at jeg har spildt megen energi på at formilde vrede i mit liv, endda på forhånd, og mine egne sønner – ser hele rækken af personer for mig der har kunnet styre mig gennem min angst. Lige nu virker det overvældende, men reelt har jeg nu bearbejdet det meget, også sagt fra overfor misbrugere af vrede. Der er bare lige den dér sidste rest af angst for at blive forladt... jeg mistede så meget i mit tidligste så afhængige liv, og så kom mormor... mistede hvad? Overvejende erstatninger, overliggende – negative – programmer som *nu* kan undværes. Alle disse møg-fortøjninger slipper nu så flowet frigives. I sandhed ”Ringene...”. Og så tipper en sms ind om min svogers lillebrors cancerdød. De står i kø... tjah, 11.09.(2001), belastet dato. Herregud, Leo – glad... skuffet, bitter, død. Min gamle ungdom dør. Fint!

Jeg tog en snak med xx om hvad han fornemmer. Igen – næsten 0 i overskrifterne, men der er ikke det flow der var. Hans gren af it lukkes nu, men det ses overalt – revolutionsenergier, kaldes det af visse mere vidtskuende. Det er sært at det dk samfund åbnes nu, mens alle lande om os lige så stille lukker ned igen ifm. C19. Så det *er* ikke fantasteri hos mig. *Noget* er i opsejling. Søn 2 melder om enorm udvikling indenfor hm og sang. Hm har iflg. ham i høj grad formået uafhængighed af forretnings-tyranni, og sangere udvikler helt usædvanlige former for brug af stemmen. Jeg ser det som udslag af mange ting: hals-chakra udvikles, m/k forenes i folk, men der er også desperation, det sædvanlige ønske om nyt hvor der ikke er mere i det gamle – foruden naturligvis det gamle med

at være anderledes for at vinde indpas. Det minder om den gamle film "5th Element" (hed den vist). Der var en helt speciel sanger med som kunne synge både m og k. Det felt har sydet i mange år, men aldrig som nu. Han arbejder jo selv på at blive en ny præmissers magiker. Og jeg? Der har længe været musikere der laver videoer til deres numre.

Lige så længe har jeg skabt malerier til mine og kombineret dem i et show. Den afgørende forskel er at jeg bruger meget lidt teknologi og de viser en vej. Lærred, pensel, maling, mig + evt. bærbar og projektor, og der er ro, tid til at se vejen i maleriernes dybde imens teksten *høres*. Der er ikke megen ro eller dybde i videoerne, og teksten er svær at tyde, medmindre den er skrevet på skærmen. De kritiserer måske nok overfladen, men viser ingen vej. Hvis de gjorde havde de givet ikke succes. Matrizen vil kun status quo, understøtter derfor selv protester over dens elendighed, og her sidder jeg fanget imellem det og Aquarius. Før søvn lagde jeg kort på om det er korrekt at jeg må træne mere fysisk nu, spurgte også før søvn. **12. september**, id har gjort alt forarbejde og basal fysisk træning er OK nu mens yderligere ego defilerer over under Ånden, så jeg har lavet tibetanere i dag. Yderligere Aquarius venter lidt, evt. også næste bog. Vi får se. For den skal *hedde* Aquarius. Jeg fik lyst til at se om jeg nu må bakke søn 1 mere op med div. og fik ja både i kort og med pendul – og fra søn 1. Så vi går i gang.

Kiropraktor, homøopati... den store tur. **13. september** og en meget smuk drøm. Ånden tilkastede mig en rosa lotusblomst... i.e. jeg er nu befriet af alle gamle ego-spil, Kali-bumseri, varslet via min svogers sms'r: tvetydighed med snert, bitterhed på livet sluttet... i natnyt trak han sig helt fra min sfære. Så nu kommer tiden for min rene overflade, og søn 1 er metaforen – til genopretning efter udrensning af alt det forkerte – trevlet op, aka. 9.-10.ds. - Igen til aften havde jeg sliklyst. Der er ingen over dagen, det kommer altid dér 20-21, lige før dagslut. Jeg mediterede på det og indså at det dårligt kan være anderledes, noget ren fysisk Ånd (søde sager) må erstatte det manglende i min jf. Det affødte yderligere tanker om væren her. I slut Kali var jeg overbevist om at jeg ville helt væk fra Jorden. Ikke sært, nægtet jf og ulyst til det der var. Så fik jeg øje på Rishiens mulighed. Nu – nok er jeg færdig, men jeg *ved* at jeg har valgt at indlede Aquarius på mit faldereb. DJ fandt også en verden han gad, det kunne bare ikke være kh – dengang. Det tror jeg kommer i min tid.

14. septembers natnyt har genklang af den tilkastede lotus.

Den er min smukke overflade der så småt skal i gang igen nu hvor m er befriet, selvom der stadig er "opvask" efter processen. Hindringen for flowet er min vantro efter det lange stop, men man kan kun udøve sig selv som man er, og min jf er ikke kun administrator, den er også kunstner. Altså – til sagen. Jeg er også meget passende nået til "Return of the King" i "Ringene...". **15. september** og har har, snydt igen. Jeg så nok de søde smil der ledsagede både lotus og 14.ds., men som vanlig tog det lidt at fatte at de betød svært i anmarch, eller fortsat svært. *Kroppen* vidste – et lille frustreret herpessår er brudt ud på underlæben. Natnyt melder lille, vigtig, dyb, *god* ændring i energi-administrationen bag konstruktionen som kræver ren væren uden jf (lotus u. stilk), "lad støvet ligge på de gamle røde bukser du må acceptere p.t.", 4 tangerer overgreb. Mit "problem" er at jeg har valgt at færdes *over* modstand som f.x. katemors eller søn 1s, sagtens kan gå i gang, jo gerne vil – og så fejltolker natnyt. Levende død er... nå, piv betaler sig ikke, slip, det er jo ikke andet end lovet for hnf/ej sep, hvad brokker jeg mig over? Kongen *er* ved at vende tilbage.

Jeg både spillede klaver og guitar og sang i går – indrømmet, ingen *stærk* drive – og konstaterede at det glemte nok ikke ville tage lang tid at retablere, udmærket tjek af det hele... skønt den smuttede expertise bedrøvede. Jeg følte mig lettet lige til aften hvor jeg så at mine ankler var hævede. What? Så kom ovf. har har. Tjah, DK er *tilsyneladende* forbi C19, men ting falder fra hinanden og overlevelse fylder folks psyker til randen. Resten af verden raller, der er kommet en slem mutation som de kalder MU, C19-serum virker ikke imod den. I Indien huserer nu en syge henad afrikanske Ebola, ikke så smitsom som C19, men 50% dør, og intet virker. Kister overalt i Rusland, Kina... men "det går *FINT!*" Det blå er min svoger dog nu vænnet fra. Sic: utide for mit. **16. september**

roser for indsigt 0 power. En hel sejrskrans. Id tager 2 roser med. **17. september** går i rette med mig. Alt er forberedt i mig, det går reelt fint *bagom*, tiden er nu til heling af min overflade, m, også det er integreret, tvivl skader ♥. Bevar troen. Selvfølgelig. Den døende overflade formørker. Når *den* siger "det går *FINT*" er det fornægtelse, men sandheden skinner ubevidst igennem.

Jeg skal til kiropraktor med søn 1 i dag, min fine metafor for heling af m. - Det gik fint... **18. september** og kæmpenatnyt, men 0 nyt. Forskellen på søn 1 og 2/mig er at 1 ikke behøver skabe et drama i den larmende stilhed. Han sidder midt i et, mens 2 og jeg kun har stilheden, røvkedelig. Så laver lille ego lidt drama, frygt for fremtiden, om vi gør nok/det rette, er utro mod id, men disse emotionelle vilddyr fejes støt ud i integrationsprocessen i os, i kh, vi mærker kh puste til os... hold fri, tag det let – det underbygger også vægttab mere end de tibetanere jeg igen har måttet slippe for gåture. Plej lotusoverfladen og lad Ånden om stilken ud til den, tibetanerne blander sig for meget = lille ego. **19. september**, et integrationsryk er lige fuldført, nu er der luksusrekreation. En las gammel, anløben ego mere gives til transmutation og lidt mere bevidsthed overdrages ergo m. En lettere periode hvor jeg må hvile, men også spille lidt igen nu hvor jeg (pust, støn) har halet mig op over kanten af alt det jord (dramaer) til lyset igen, tung i hovedet og sart. Det venter nok lidt. - Og dog dans, gå-, gym- og sangtur, strikkesøj... hvad vil natnyt sige? Jeg er ikke udmattet.

20. september og natnyt jeg godt gad. Jeg vågnede aot. og var ikke i tvivl om metaforerne, så jeg skrev ikke ned. Oprydning, rengøring, klargøren foretaget *af m'erne* – af sig selv! Ud af hospitalet, science fiction-rumtegnfilm slut, reel landing. Eva var meget oppe i går fra en ny vinkel. Alt hende var et varsel om at fremtiden ikke kunne/skulle jf i den nutid der var, kun var på vej, før starten skulle hun + det overflødig ego dø, og jeg følte ikke stor sorg efter *den* lidelseshistorie. Strax kom xy, den varslede dødsproces, og nu lader den til at blive til den ny jf, ild-ryddet, -renset. Døden og kærligheden er begge integration, ild, start og slut, men kærligheden er størst. Døden, blæst helt ud af proportioner i vor åndløse nutid – udsletter jo al kh – er kun en manifestation af dens liv på vej mellem 2 planer: Eva varslede også et løft. Hvor mange vil mon ikke kunne klare det? Glad morgen, også skønt TTT. - Jeg var i Jysk Sengetøjslager med søn 2 efter lagener. Da jeg stod et formålsløst nu der, *så* jeg et ubehag ved at være der som jeg aldrig har følt der før, *lugt, syn, følelse* af tjære, september-slagger. Uf! Ud! Det var næppe kun *den* butik.

Lars Larsen havde ægte jf, nu kører sønnen det videre, han har ikke, tror jeg, efter en snak med xx. - **21. september**. Imponerende CCa/DJ. Af al spirituel litteratur jeg har læst er det den skarpeste, mindst florumvundne: de gamle seere *så* at i drømme flyttede samlepunktet sig let ind på dybere, ellers uvante positioner i boblen. De fandt at Ånden suverænt bestemte positionen, men de kunne opøve fastholden af den i drømme, blev endda i stand til at vågne op på den... men læste ikke metaforerne, oplevede kun. Jeg husker de positioner jeg har høj nok energi til (uden risiko) og vågen bearbejder jeg metaforerne og trækker således Ånden og mig sammen. Som de ny seere ønsker også jeg at forstå i nøgtern balance, og i sidste ende fører denne til at samlepunktet flytter. Vi gør det selv indefra, ydre hjælp er reelt ikke nødvendig, kun sparen energi ved urokkelig, fast disciplin: intentionens karakterstærke holden viljen på udramatisk, klog væren i det trælse tomrum når forståelse og frihed er vundet, mens vor vilje helt og holdent bliver Åndens (og omvendt!) – endnu et konstant kort forstås... "hold ligevægten i uvirksomheden" – og i den periode vil der iflg. sagens natur være mindre at melde. Drømmene er blevet meget ordnede, 0 kaos, tegn på fuldført proces på det niveau jeg hidtil har haft energi til, men det bør jo stige... og der kan komme uventetheder. Kattemor spejler sidste rest drama såvel som søn 1, som nu bakkes op på vej til heling, min fremtids-metafor. **22. september** bakker alt ovenstående op... vel et passende sted at indlede næste bog, Aquarius.

Kærlig hilsen *ACMaha*

21.09.0673

DØDENS LIVSSANG

**Pingala er vejet for Idakalala
det er som Den gamle Skærslipper på vejen
hans ungdom er borte, den misbrugte livet
på dværgenes ringe og faldt ud af legen**

**taget af den Ene, en dårlig kopi
af den evige sandhed på stilhedens sti
men han forblev nyfødt og favned mystikken
i venteværelset, nøgtern og fri**

**Fra fødselen kom valgene, fæstning for frihed
deling for heling, ufred for fred
under den levende døds ridt på Jorden:
hvad vil du egentlig, virkelig ha' med?**

**Mens dødens lys pløjed' for såt af det nye
blev gammelt vendt ned i den brunsorte muld
dagsordeners dramaer, opblæste egoer,
rådne relikvier, alt narreguld**

**og døden sang også, om sund optimisme,
om stilhedens styrke mens plovjernet skar:
”Aquarius er landet, de furer jeg skærer
går lige til Ånden, så vejen bli'r klar**

**Vær trygge, vær glade, fasthold harmonien
dens urtomme stilhed vil flytte alts fod
Den Ene vakler og falder midt i'en
for lyset opløste forlængst hans rod”**

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i alle universer, jeg ser det ske i og om mig, Ånden er 1... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber m.m. og 3 børn + div. alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, multikunstner *er* hun bare) for nu at give igen i nærværende bog. Det var af og til barsk, men ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det? Only God knows – and he/she won't tell!